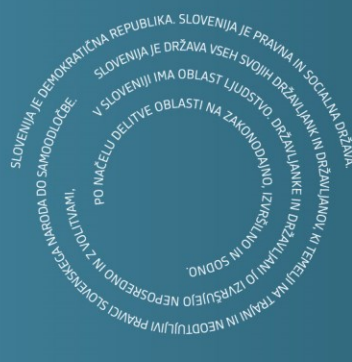

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 14. IZREDNA SEJA

(22. maj 2015)

MANDAT

VII

IZREDNA
SEJA

14

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 14. izredna seja (22. maj 2015)

ISSN 2385-9490

Pripravil: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, dr. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 14. IZREDNE SEJE

1A. točka dnevnega reda: PREDLOG ZA IZVOLITEV PODPREDSEDNICE DRŽAVNEGA ZBORA, EPA 523-VII

1. točka dnevnega reda: PREDLOG SKLEPA V ZVEZI S SODBO UPRAVNEGA SODIŠČA REPUBLIKE SLOVENIJE ŠTEVILKA U 912/2012-22 Z DNE 11. 12. 2012, KI SE NANAŠA NA NEZAKONITO IMENOVANJE BOŠTJANA ŠKRLECA ZA GENERALNEGA DIREKTORJA VRHOVNEGA DRŽAVNEGA TOŽILSTVA, IN UGOTOVITVIJO KOMISIJE ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE V ISTI ZADEVI ŠTEVILKA 06210-699/2012-61 Z DNE 31. 3. 2015, KI JE UGOTOVILA, DA STA NEKDANJI MINISTER ZA PRAVOSODJE ALEŠ ZALAR IN GENERALNI DRŽAVNI TOŽILEC DR. ZVONKO FIŠER RAVNALA KORUPTIVNO, EPA 493-VII

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	6
A1. točka dnevnega reda: PREDLOG ZA IZVOLITEV PODPREDSEDNICE DRŽAVNEGA ZBORA, EPA 523-VII.....	6
MATJAŽ HAN	6
PRIMOŽ HAINZ.....	7
MATJAŽ NEMEC	7
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	8
JOŽE TANKO	8
UROŠ PRIKL	8
UROŠ PRIKL	8
MARJANA KOTNIK POROPAT	9
MARIJA BAČIČ	9
JAN ŠKOBERNE	9
A1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE.....	10
ALEŠ ZALAR.....	10
1. točka dnevnega reda: PREDLOG SKLEPA V ZVEZI S SODBO UPRAVNEGA SODIŠČA REPUBLIKE SLOVENIJE ŠTEVILKA U 912/2012-22 Z DNE 11. 12. 2012, KI SE NANAŠA NA NEZAKONITO IMENOVANJE BOŠTJANA ŠKRLECA ZA GENERALNEGA DIREKTORJA VRHOVNEGA DRŽAVNEGA TOŽILSTVA, IN UGOTOVITVIJO KOMISIJE ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE V ISTI ZADEVI ŠTEVILKA 06210-699/2012-61 Z DNE 31. 3. 2015, KI JE UGOTOVILA, DA STA NEKDANJI MINISTER ZA PRAVOSODJE ALEŠ ZALAR IN GENERALNI DRŽAVNI TOŽILEC DR. ZVONKO FIŠER RAVNALA KORUPTIVNO, EPA 493-VII.....	10
DR. VINKO GORENAK	11
KSENIJA KORENJAK KRAMAR.....	13
DARKO STARE	14
DARKO STARE	14
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	14
VIOLETA TOMIČ	16
IVA DIMIČ	17
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	18
KSENIJA KORENJAK KRAMAR.....	19
MAG. BRANKO GRIMS	20
MARJANA KOTNIK POROPAT	23
DR. VINKO GORENAK	24
DR. VINKO GORENAK	24
DARKO STARE	27
DR. VINKO GORENAK	27
ANDREJ ČUŠ	28
MAG. ANŽE LOGAR	28
LJUDMILA NOVAK	30
ŽAN MAHNIČ.....	31
DR. JASNA MURGEL	32
DR. VINKO GORENAK	33
DR. JASNA MURGEL	34
KSENIJA KORENJAK KRAMAR.....	34
ANJA BAH ŽIBERT.....	34
DR. VINKO GORENAK	34
ANJA BAH ŽIBERT.....	34
MARIJAN POJBIČ.....	35

DR. VINKO GORENAK	37
BOJAN PODKRAJŠEK	37
JAN ŠKOBERNE	38
JOŽE TANKO	39
DR. VINKO GORENAK	39
JOŽE TANKO	40
DR. VINKO GORENAK	40
JAN ŠKOBERNE	41
JOŽE TANKO	41
IVA DIMIC	42
JOŽE TANKO	43
DARKO STARE	44
JOŽE TANKO	44
JOŽE TANKO	45
MAG. MATEJ TONIN	45
MAG. BOJANA MURŠIČ	46
DR. VINKO GORENAK	46
JELKA GODEC	47
DR. JASNA MURGEL	47
MAG. ANŽE LOGAR	47
MAG. BRANKO GRIMS	48
PRIMOŽ HAINZ	49
ŽAN MAHNIČ	49
DARKO STARE	50
DR. VINKO GORENAK	51

Državni zbor VI. mandat

14. izredna seja
22. maj 2015

Predsedujoči: dr. Milan Brglez.....predsednik Državnega zbora
mag. Bojana Muršič.....podpredsednica Državnega zbora
Primož Hainz.....podpredsednik Državnega zbora

Seja se je začela 22. maja 2015 ob 10.02.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci,
gospe in gospodje!

Začenjam 14. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega odstavka 58. člena in prvega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: mag. Tanja Cink, mag. Jana Jenko, gospa Marija Antonija Kovačič, gospod Branko Zorman, dr. Franc Trček, dr. Matej T. Vatovec, Matjaž Hanžek, gospod Franc Breznik, dr. László Göncz, gospod Franc Jurša, Luka Mesec do 12. ure, gospod Roberto Battelli, gospod Jernej Vrtovec in gospod Jožef Horvat od 14. ure dalje.

Na sejo sem vabil predstavnike Vlade. Vse prisotne lepo pozdravljam.

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 14. izredne seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli v petek, 15. maja 2015 s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu s drugim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora.

Prehajamo na obravnavo in odločanje o predlogu za širitev dnevnega reda. Državnemu zboru sem predlagal, da dnevni red seje širi s predlogom za izvolitev podpredsednice Državnega zbora. Predlog za širitev ste prejeli 20. maja 2015. Želi besedo predstavnik predlagatelja predloga za izvolitev podpredsednice? (Ne.) Želite besedo predstavniki poslanskih skupin? (Ne.)

Potem gremo naprej. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav. Odločamo o predlogu za širitev dnevnega reda.

Glasujemo. Navzočih je 62 poslank in poslancev, za je glasovalo 62, proti nihče. (Za je glasovalo 62.) (Proti nihče.) Ugotavljam, da je predlog za širitev sprejet.

Zbor bo izglasovano širitev obravnaval kot A1. točko dnevnega reda, takoj po določitvi dnevnega reda seje.

Prehajamo na glasovanje o določitvi dnevnega reda. Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem in s sprejeto dopolnitvijo.

Glasujemo. Navzočih je 62 poslank in poslancev, za je glasovalo 62, proti nihče.

(Za je glasovalo 62.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 14. izredne seje Državnega zbora določen.

Prehajamo na **A1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZA IZVOLITEV PODPREDSEDNICE DRŽAVNEGA ZBORA.**

Skupina 50 poslank in poslancev s prvopodpisano dr. Simono Kustec Lipicer je Državnemu zboru 19. 5. 2015 predlagala, da za podpredsednico Državnega zbora izvoli mag. Bojano Muršič.

Za dopolnilno obrazložitev predloga za izvolitev dajem besedo predstavniku predlagatelja, gospodu Matjažu Hanu.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi!

Poslanska skupina Socialnih demokratov skupaj s soglasno podporo poslanskih skupin Stranke modernega centra ter Desusa na mesto podpredsednice Državnega zbora predlaga mag. Bojano Muršič.

Ponosni smo, da na to odgovorno mesto predlagamo strankarsko in poslansko kolegico, ki je kljub svojemu relativno kratkemu poslanskemu stažu dokazala, da ima izkušnje in osebnostne lastnosti, potrebne tudi pri vodenju delovnih teles.

Poklicna pot mag. Bojane Muršič se je pričela v občini Ruše, kjer je sprva sodelovala na oddelku za družbene dejavnosti, kasneje pa svoje znanje nadgrajevala tudi z vsebinami gospodarstva ter regionalnega razvoja. Pri svojem delu se je med drugim osredotočila na področje zdravstva, kjer velja kot enega izmed pomembnejših projektov izpostaviti prenovo zdravstvene postaje ter projekt Ruše – zdravo mesto. Tudi socialna problematika občine ji je bila tekom njenega dela venomer blizu, med drugim pa je koordinirala

projekt pomoči na domu za več okoliških občin. Reševanje stisk ljudi in skrb za vse generacije z njihovimi specifičnimi problemi je vedno bilo in ostaja prvo vodilo njenega poslanstva. Svoje izkušnje je poslanka uspešno nadgradila tudi preko vodenja občinske uprave, sprva v Oplotnici, kasneje pa tudi v občini Ruše. Ob tem velja izpostaviti uspešno realizacijo evropskih projektov v Oplotnici, ko se je investiralo v izgradnjo kulturnega turističnega centra, obnovo graščine ter obnovo osnovne šole. Njen čut pravičnosti in skrb za ljudi pa je segel tudi izven službenega časa, ko je mag. Muršič s svojim znanjem in izkušnjami vrsto let aktivno sodelovala v različnih krajevnih društvih.

Vedno več izkušenj s področja socialne politike, zdravstva ter vseh ostalih vsebin, potrebnih za delovanje lokalne skupnosti, je poslansko spodbujalo na poti nenehnega izobraževanja. Disciplina in želja sta kljub polni zaposlitvi vodili k zaključku dodiplomskega študija na Fakulteti za upravo v letu 2004, 2010 pa je na Fakulteti za državne in evropske študije tudi magistrirala.

Poslanska skupina Socialnih demokratov poslansko kolegico Muršičevo ceni kot izjemno sodelavko. S svojimi osebnostmi lastnostmi, med katerimi velja izpostaviti strpnost ter korektnost, svoje delo nenehno nadgrajuje na način, da je zavezana k pravičnosti ter čutu za sočloveka.

Socialni demokrati smo prepričani, da je kandidatka za podpredsednico Državnega zbora mag. Bojana Muršič več kot dobra izbira. Poslanka bo s svojimi izkušnjami, svojo delavnostjo ter korektnostjo pripomogla k dobremu vodenju Državnega zbora ter nadaljevala uspešno delo naše bivše poslanske kolegice Andreje Katič.

Ob današnjem glasovanju ob popolnitvi vodstva Državnega zbora tako pričakujemo, da bo zaradi povedanega glasovanje o predlogu v prvi vrsti pospremljeno s korektno presojo, ki si jo naša kandidatka nedvomno zasluži. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Primož Hainz.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Spoštovani predsednik, kolegice in kolegi!

Dovolite, da predstavim stališče Poslanske skupine Desus glede predloga za izvolitev podpredsednice Državnega zbora mag. Bojane Muršič.

Ob imenovanju gospe Andreje Katič za ministrico za obrambo se je izpraznilo mesto podpredsednika, podpredsednice Državnega zbora. Naj se na tem mestu gospe Andreji Katič še enkrat zahvalim za opravljeno delo na mestu podpredsednice, ki ni vedno tako preprosto, kot je videti, naj mimogrede omenim iz svojih izkušenj. Sploh ne zdaj, ko delo celotnega

vodenja Državnega zbora sloni na ramenih le dveh.

Veseli nas, da je Poslanska skupina Socialnih demokratov podala predlog za izpolnitev tega mesta, in hkrati obžalujemo, da še vedno nimamo predloga največje opozicijske stranke za mesto podpredsednika Državnega zbora. V Poslanski skupini Desus namreč menimo, da bi bilo dobro, da v teh časih, ko bi morali stopiti vsi skupaj in delovati v dobrobit državljanov in državljanov Slovenije, tudi opozicija pokaže, da je pripravljena konstruktivno sodelovati, tudi s tem, da na mesto podpredsednika Državnega zbora predlaga svojega kandidata. Zapolnila je vsa mesta, tudi vodstvena, ki ji pripadajo po volilnih rezultatih, razen podpredsednika Državnega zbora.

Skratka, Poslanska skupina Socialnih demokratov je na mesto podpredsednice Državnega zbora predlagala gospo Bojano Muršič. Verjamemo, da je poslanska skupina izmed svojih članov izbrala najprimernejšo kandidatko za to funkcijo. Poznamo njeno delo v preteklosti na lokalnem in zdaj tudi na državnem nivoju. V tem mandatu uspešno vodi parlamentarni Odbor za pravosodje in glede na njene dosedanje aktivnosti verjamemo, da bo delo, ki ji bo z izvolitvijo na mesto podpredsednice zaupano, opravljala vestno, marljivo in z vso odgovornostjo.

Poslanke in poslanci Poslanske skupine Desus bomo, gospe Bojana Muršič, vašo kandidaturo soglasno podprli in naj vam že na tem mestu v imenu celotne poslanske skupine izrazim tudi čestitke. V svojem imenu pa naj še enkrat zaključim, da se veselim dela z vami. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Matjaž Nemeč.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala lepa, predsednik. Spoštovane kolegice, dragi kolegi!

Poslanska skupina Socialnih demokratov je ponosna, da lahko danes na mesto podpredsednice predlaga mag. Bojano Muršič.

K vsemu, kar je bilo danes o kandidatki z naše strani že povedanega, naj dodam, da je poslanska kolegica Muršič oseba, ki je dokazala, da ji lahko več kot zaupamo mesto še tako zahtevnih in odgovornih nalog, to je navsezadnje dokazala tudi kot predsednica Odbora za pravosodje. Mag. Bojana Muršič s svojim predanim delom, zanosom, predvsem pa z že omenjeno korektnostjo presega politično pripadnost. Ravno slednje je ključno pri vodenju Državnega zbora, ki naj bo v prvi vrsti forum stališč, razprav, ne pa polje političnega napenjanja mišic brez vsebine. Prav korektnost in doslednost, ki jo je poslanka že pokazala tekom svojega poslanskega dela, pa verjamem, da bosta dosedanje dobro vodenje Državnega zbora še dodatno utrdili.

Naj ji v prihodnje pri njenem delu zaželimo vse dobro. Verjamem pa, da bomo tudi mi vsi skupaj k temu prispevali tudi preko uresničevanja lastnega dela odgovornosti pri spoštovanju potrebne mere politične kulture. Kolegici Muršič želim vse najboljše! Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Zavezništvo Alenke Bratušek, zanjo gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): Veseli nas, da se je SD končno odločil in iz tega pestrega izbora predlagal kandidatko.

V resnici nas veseli, da se je odločil za ženski spol, za žensko, kajti s tem je dal jasno vedeti oziroma je stranka dala jasno vedeti, da spoštuje tudi enakopravnost spolov. Kar se naše kolegice tiče, pa verjamem, da bo profesionalno, tako kot je do zdaj, opravljala poslanski mandat in opravljala tudi podpredsedniško funkcijo Državnega zbora.

Nas veseli, da boste to čim prej. Iskrene čestitke že vnaprej! Ob tem pa pričakujemo, da bo kmalu zapolnjeno tudi tretje podpredsedniško mesto, kar vsi čakamo že več kot devet, deset mesecev. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SINOMA KUSTEC LIPICER (PS SMC): Tudi v Poslanski skupini SMC seveda pozdravljamo današnjo 1. točko dnevnega reda izredne seje, to je imenovanje tretje podpredsednice Državnega zbora. Gre za odgovorno odločitev, gre za popolnitev upravljavsko-vodstvene funkcije in poslanstva Državnega zbora.

Veseli nas, da je SD kot predlagatelj predlagal žensko kandidatko, ker tudi na ta način odražamo enakopravnost v družbi in naš odnos do tega, da vodstvo parlamentarnega organa, osrednjega v državi, zastopa tudi ženska predstavnica. Skozi vse dosedanje delo kandidatke mag. Bojane Muršič ne dvomimo, da bo to delo opravljala odgovorno, vestno, strokovno referenčno in tudi z ustreznim človeškim čutom, tako da ji želimo vse dobro in ji zagotavljamo našo soglasno podporo. Hvala in srečno.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Postopkovno, gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Nekako sem računal, da boste reagirali na izjavo v stališčih Poslanske skupine DeSUS. Namreč, očitano nam je bilo, da smo zasedli vsa pripadajoča funkcionska mesta v delovnih telesih, predsedniška in podpredsedniška, razen mesta podpredsednika Državnega zbora. Ta

trditev ne drži. Mi nimamo nobenih podpredsedniških mest v nobenem delovnem telesu. Imamo mesta samo v treh nadzornih komisijah in nismo zasedli še dodatno dveh pripadajočih predsedniških mest v delovnih telesih. Eno predsedniško mesto je bilo dodeljeno potem Poslanski skupini Zavezništvo, drugo Novi Sloveniji. Jaz mislim, da bi podpredsednik Državnega zbora, ki že približno osem mesecev opravlja to funkcijo, vsaj te tehnične podatke lahko preveril, najbrž bi jih moral vedeti pa že na pamet.

Predlagam, gospod predsednik, da pač te navedbe, ker jih niste prej, na nek način zdaj popravite in tudi opozorite ostale, ki imajo stališča poslanskih skupin, da so ta stališča verodostojna. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Potrjujem tisti del, ki pravi, da niste zasedli vseh mest, ki vam po tisti razdelitvi, ki je bila na začetku sprejeta na Kolegiju Državnega zbora, pripadajo. Hkrati pa je tudi dejstvo, da seveda tudi to mesto tretjega podpredsednika ali podpredsednice ni zasedeno in da parlament s tega vidika nima polnega sodelovanje opozicije. To je pa tudi dejstvo.

Zdaj pa gremo naprej. To je z razpravo poslank in poslancev. Besedo ima gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Najlepša hvala za besedo, predsednik. Spoštovane kolegice in spoštovani kolegi! Jaz seveda ne bom izkoristil ...

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ali se lahko izklopite še enkrat, da vam damo ...

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Zdaj pa mislim, da bo teklo. Še enkrat lepo pozdravljeni v mojem imenu!

Seveda ne bom izkoristil celotnega časa, ki mi je na voljo, ker ne bi rad ponavljal, kar so že moji predhodniki povedali. Osebnostno sem vesel, da se bo vodstvo Državnega zbora okrepilo. Še posebej sem vesel, ker se bo okrepilo z našo kolegico in koalicijsko poslanko Bojano Muršič, ki sem jo imel v teh nekaj mesecih priložnost relativno dobro spoznati. Izkušnje so nadvse pozitivne. Prepričan sem, da je do zdaj zelo zelo korektno opravljala svoje delo v vseh odborih in v vseh aktivnostih, ki jih je vodila. Ne vidim nobenega razloga, da ne bi svojega uspešnega dela nadaljevala tudi kot podpredsednica Državnega zbora.

Ob tej priložnosti ji seveda želim uspešno delo. Čim manj naporov z včasih morda malo napornimi diskusijami nas poslancev, seveda pa tudi prosim, da bo čim manj rumenih kartonov oziroma opominjanj. Še enkrat želim uspešno delo in nadaljevanje našega sodelovanja v taki meri, kot je bilo do zdaj. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik.

Tudi sama bi želela par besed povedati v zvezi s to točko, se pravi s kandidaturo za izvolitev podpredsednice Državnega zbora. Pa bom tudi sama rekla, da me veseli, da je stranka SD predlagala žensko, da je predlagala kolegico gospo Bojano Muršič, ki je resnično taka, kot jo je orisal vodja poslanske skupine, spoštovani gospod Han. Moram reči, da jaz kolegico Bojano tudi poznam. Dela v občini Ruše, kjer sva obe sodelovali pri vodenju, ona kot direktorica občinske uprave, jaz kot svetnica občinskega sveta, in moram reči, da je bilo z gospo Bojano prijetno delati in da je v tem času, ko je poslanka v Državnem zboru, tudi dokazala, da je primerna poslanka, da je odgovorna, da svoje delo pošteno in v redu opravlja. To moram reči tudi za vodenje Odbora za pravosodje in sem lahko samo vesela, da je ona kandidatka, ki jo bom danes z veseljem podprla.

Spoštovana kolegica Bojana, želim ti veliko uspehov pri novi nalogi in prepričana sem, da jo boš tako odgovorno opravljala, kot si vse druge.

Zdaj bi pa, če mi dovolite, še dva stavka v zvezi z vodenjem Državnega zbora. Vas bom predvsem ženske spomnila na to srečanje oziroma slovesnost, ki nam jo je v počastitev 8. marca priredil naš predsednik Državnega zbora, ko nas je povabil zjutraj na kavico in je ob koncu tega svojega nagovora tudi povedal, da si sam želi, da bi v naslednjem mandatu ali pa kakšnem pozneje, ne vem, kdaj bo, čas dozorel za to, vodila Državni zbor ženska. Jaz mislim in sem resnično prepričana, da bi za to že bil čas. Predsedniku se seveda zahvaljujem za to misel, ki jo je tam povedal, in seveda polagam na srce vodjem političnih strank, da bodo tudi takšni predlogi v bodoče, ker mislim, da smo ženske pokazale in dokazale v tem državnem zboru in na vseh drugih področjih, kjer se uveljavljamo, da smo sposobne, da smo primerne, da smo strpne, da znamo nekatere stvari morda včasih bolj s sočutjem peljati in da smo zato včasih tudi bolj uspešne. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Marija Bačič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Socialni demokrati smo ena izmed manjših strank v parlamentu in smo v zadnjem času doživeli tudi kar nekaj sprememb, ki pa so nas še bolj povezala in utrdila.

Pred tednom dni smo potrdili našo poslansko kolegico gospo Andrejo Katič za obrambno ministrico in s tem se je tudi spraznilo mesto podpredsednice Državnega zbora. Danes je torej pred nami predlog naše kandidatke za

podpredsednico in sicer predlagamo našo poslansko kolegico mag. Bojano Muršič.

Bojana se je v kratkem času kot poslanka razvila v politično in strokovno osebnost. Odlikujejo jo njena delavnost, marljivost in doslednost. Mnogokrat jo najdemo na delovnem mestu v njeni pisarni pozno v noč oziroma zgodaj zjutraj. Bojana se je izkazala kot odlična predsednica enega izmed zelo zahtevnih in pomembnih odborov, in sicer Odbora za pravosodje, kjer so prišle do izraza njene organizacijske sposobnosti in tudi poznavanje zakonodaje. Tudi na drugih področjih je Bojana aktivna in profesionalna. Zaradi njenih osebnostnih lastnosti kot so prijaznost, komunikativnost, odprtost, poštenost, je med nami poslanci lepo sprejeta. Menim torej, da je Bojana odlična kandidatka, in upam, da bo potrjena v tem Državnem zboru z veliko večino. Prepričana sem, da bo svojo nalogo dobro, odlično opravila, seveda v skladu s poslovníkom in zakonodajo, ki ji ni tuja. Želim ji uspešno delo in vsekakor jo podpiramo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jan Škoberne.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Najlepša hvala, spoštovani predsednik.

Draga Bojana, iskrene čestitke za kandidaturo. Sam sem izjemno vesel, dragi kolegice in kolegi, da namesto Andreje Katič prihaja prav mag. Bojana Muršič, ki je s svojim preteklim delom pokazala predvsem to, da je strokovno opravljala naloge brez velikega pompa, brez blišča in da so bile te naloge opravljene v veliko zadovoljstvo tako občanov in občank, za katere je delovala, tako v veliko zadovoljstvo sodelavk in sodelavcev, predvsem pa, da je skozi vse aktivnosti, ki jih vodi tako v domačem kraju kot v poslanski skupni tudi kot naša strankarska kolegica pokazala, da je povezovalna, da ima izjemno toleranco in sposobnost mediacije, ki je za to častno hišo še posebej pomembna.

Zelo sem pravzaprav vesel, da bo z izvolitvijo – verjamem, da z velikim številom – tudi Slovenska demokratska stranka dobila eno izjemno priložnost, da po tem, ko smo z imenovanjem Andreje Katič in Maje Makovec Brenčič pravzaprav dobili Vlado, kjer velja enakost spolov, s predlaganjem kandidatke s strani opozicije za podpredsednico tega zbora dobimo tudi tukaj uravnoteženo vodstveno strukturo in s tem pokažemo, da je Slovenija lahko tudi na tem področju med naprednimi državami in da je sodelovanje tisto, kar nas lahko pripelje do skupnih ciljev, ki jih, verjamem, tudi s sklicem te izredne seje danes SDS zasleduje.

Draga Bojana, računamo nate in srečno! Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: S tem zaključujem razpravo.

Prehajamo na glasovanje. Zbor bo v skladu s tretjim odstavkom 199. člena Poslovnika Državnega zbora o izvolitvi predsednice odločal s tajnim glasovanjem. V skladu s prvim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora vodi tajno glasovanje komisija, ki jo sestavljajo predsedujoči ter štirje poslanci, ki jih izvoli Državni zbor na predlog predsedujočega. Poslanske skupine so mi že posredovale predloge za člane komisije, ki vodi glasovanje. To so: dr. Mitja Horvat, Poslanska skupina Stranke modernega centra, gospod Jan Škoberne, Poslanska skupina Socialnih demokratov, Miha Kordiš, Poslanska skupina Združena levica in gospa Iva Dimić, Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov. Član te komisije sem tudi sam kot predsedujoči. Pri delu komisije bo sodelovala tudi namestnica generalne sekretarke gospa Jerneja Bergoč. Ali kdo predlogu za sestavo komisije nasprotuje? Če ne, prehajamo na odločanje. Poslanke in poslance prosim, da zopet preverite delovanje glasovalnih naprav. Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti nihče.

(Za je glasovalo 67.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je komisija v predlagani sestavi izvoljena.

V skladu s tretjim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora bo poslanec glasovnica uročena tako, da pride vsak poslanec k mizi predsedujočega in pove svoje ime in priimek. Glasuje se tako, da se na glasovnici obkroži besedo "za" ali "proti". V skladu s petim odstavkom 91. člena Poslovnika Državnega zbora je neizpolnjena glasovnica neveljavna. Neveljavna je tudi glasovnica, iz katere volja poslanca ni jasno razvidna. V skladu s četrtem odstavkom 199. člena Poslovnika zbora bo kandidatka za podpredsednico izvoljena, če bo zanjo glasovala večina vseh poslancev, to je 46 ali več. Glasovali bomo v dvorani v glasovalnih kabinah. Poslanke in poslanci boste izpolnjene glasovnice oddali v glasovalno skrinjico, ki bo v dvorani na mizi ob kabinah za glasovanje. Prehajamo na izvedbo tajnega glasovanja. Prosim poslanko in poslance, ki mi boste pomagali pri glasovanju, da se takoj zglasite v sobi 217, kjer bomo prevzeli volilni material. Glasovanje se bo pričelo ob 10.40 ter bo trajalo do 10.55. Po končanem glasovanju prosim poslanko in poslance, ki mi boste pomagali pri glasovanju, da se zberete v sobi 217.

Prekinjam to točko dnevnega reda in sejo zbora, ki jo bomo nadaljevali ob 11.10.

(Seja je bila prekinjena ob 10.30 in se je nadaljevala ob 11.10.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo Državnega zbora.

Nadaljujemo s prekinjeno A1. točko dnevnega reda, to je s predlogom za izvolitev podpredsednice Državnega zbora.

Prebral bom zapisnik o ugotovitvi izida glasovanja o kandidatki za podpredsednico Državnega zbora mag. Bojano Muršič. Glasovanje je bilo v prostorih Državnega zbora dne 22. maja 2015. Razdeljenih je bilo 68 glasovnic, oddanih je bilo 68 glasovnic, neveljavnih je bilo 17 glasovnic, veljavnih je bilo 51 glasovnic.

Za je glasovalo 50 poslancev, proti pa je glasovala ena ali en poslanec.

(Za je glasovalo 50.) (Proti 1.)

Na podlagi izida glasovanja je bila mag. Bojana Muršič z večino glasov vseh poslancev izvoljena za podpredsednico Državnega zbora.

Novoizvoljeni podpredsednici Državnega zbora mag. Bojani Muršič čestitam in ji želim veliko uspeha pri opravljanju dolžnosti!

/ aplavz/

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA SKLEPA V ZVEZI S SODBO UPRAVNEGA SODIŠČA REPUBLIKE SLOVENIJE ŠTEVILKA U 912/2012-22 Z DNE 11. 12. 2012, KI SE NANAŠA NA NEZAKONITO IMENOVANJE BOŠTJANA ŠKRLECA ZA GENERALNEGA DIREKTORJA VRHOVNEGA DRŽAVNEGA TOŽILSTVA IN UGOTOVITVIJO KOMISIJE ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE V ISTI ZADEVI ŠTEVILKA 06210-699/2012-61, Z DNE 31. 03. 2015, KI JE UGOTOVILA, DA STA NEKDANJI MINISTER ZA PRAVOSODJE ALEŠ ZALAR IN GENERALNI DRŽAVNI TOŽILEC DR. ZVONKO FIŠER RAVNALA KORUPTIVNO.**

Predlog sklepa je v obravnavo Državnemu zboru predložila skupina 26 poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom. V zvezi s tem predlogom sklepa je skupina 21 poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Preden preidemo na obravnavo predloga sklepa, naj vas obvestim, da sem 19. maja 2015 kot predsednik Državnega zbora v zvezi z današnjo sejo prejel dopis odvetnice Katarine Kresal, pooblaščenke Aleša Zalarja, s katerim me je obvestila, da je Upravno sodišče Republike Slovenije na predlog gospoda Zalarja izdalo začasno odredbo, da mora Komisija za preprečevanje korupcije v roku treh dni po vročitvi odredbe s svoje spletne strani umakniti zaključne ugotovitve v primeru števila 06210-699/2012-61, torej v istem primeru, ki ga danes obravnavamo v okviru predloga sklepa, in sicer v delu, ki se nanaša na gospoda Zalarja, z namenom preprečitve nastanka nadaljnje škode gospodu Zalarju. Navedena začasna odredba velja do izdaje pravnomočne sodbe Upravnega sodišča v tej zadevi. Komisija za preprečevanje

korupcije je to storila 15. maja 2015. Glede na povedano vas pozivam, da se v okviru današnje razprave vzdržimo sklicevanja na zaključne ugotovitve Komisije za preprečevanje korupcije v delu, ki se nanaša na gospoda Zalarja, v izogib morebitnim odškodninskim posledicam tako za Državni zbor kot za posameznega razpravljavca, pri čemer vas posebej opozarjam, da se poslanska imuniteta v skladu s 83. členom Ustave nanaša le na kazensko odgovornost za mnenje ali glas na sejah Državnega zbora in njegovih delovnih teles in se ne razteza tudi na odškodninsko odgovornost poslanca.

Za dopolnilno obrazložitev predloga sklepa dajem besedo predstavniku predlagateljev dr. Vinku Gorenaku.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Predsednik, kar ste pravkar povedali, absolutno drži, ker bi bil sicer Državni zbor lahko tudi denarno kaznovan. Zato tudi jaz vse pozivam, da se tega opozorila držite. Hkrati pa vas moram seznaniti, predsednik, da smo pripravili tudi amandma, ki je v preambuli ime gospoda Zalarja vrgel ven, ampak koalicija tega ni sprejela, tako da boste kazni vseeno plačali. Predlagam, da izstavite račun koaliciji.

Kar se tiče predstavitve današnje točke dnevnega reda, pa naj vas spomnim, da danes teče 52. dan, odkar ima država Slovenija na čelu tožilstva osebo, ki je ravnala koruptivno. Torej, 52. dan. Kolege tule na moji levi pa bom spomnil, da so ob enaki priliki leta 2013, ko je izšlo poročilo KPK v zadevi premoženjskega stanja predsednikov strank, takoj pozivali vse odgovorne k odstopom in tako dalje – tega poročila o premoženjskem stanju predsednikov strank danes ni več – danes ste pa tihi. Imate malo dvojna merila.

Vsebinska pa je naslednja. Ko je vlado sestavljal gospod Zoran Janković in ko je to leta 2012 propadlo in ko je že bilo jasno, kdo bo novi mandatar, kaj se je zgodilo? Gospod Fišer je želel poskrbeti za službo državnega sekretarja gospoda Škrleca. Dali so razpis, na katerega so se javile tri osebe, ampak izbrali niso nikogar. Zgodilo se je to, da je en dan – poudarjam, en dan – pred prihodom nove vlade, vlade Janeza Janše, to je 9. februarja 2012, po hitrem postopku nastal predlog gospoda Fišerja, ki je romal na Ministrstvo za pravosodje, in, glej ga, zlomka, v dveh urah je bilo vse končano, že smo dobili mimo razpisa, mimo zakona, na koruptiven način generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva. Še pred tem je moral gospod postati višji državni tožilec. Včeraj smo slišali, da se je tudi to zgodilo na zelo nenavaden način. Kako? Gospod Borut Pahor je kot takratni predsednik Vlade nasprotoval tej točki dnevnega reda, zato je bila umaknjena, gre za imenovanje gospoda Škrleca za višjega državnega tožilca. Vendar je gospodu Pahorju zazvonil telefon in moral je zapustiti sejo Vlade, ki jo je prevzel potem gospod Zalar. Točka dnevnega reda se je takoj vrnila in je bila takoj

tudi sprejeta, kar pomeni, da je postal tudi višji tožilec. Zelo zanimivo.

Ko sem sam prevzel posle ministra za notranje zadeve, kamor je takrat sodilo tudi tožilstvo, smo to tudi takoj ugotovili – da je prišlo na sporen, nezakonit način do imenovanja gospoda Škrleca. Kaj smo naredili? Preprosto sem predlagal Vladi Republike Slovenije, da ga razreši, kar je bila njena možnost, in to smo tudi storili. Seveda se je gospod Škrlec pritožil na Upravno sodišče in Upravno sodišče je jeseni leta 2012 tudi razsodilo. Pritožbo gospoda Škrleca je zavrnilo in – pazite na naslednje besede – sodnica je zapisala, da je bila s strani gospoda Fišerja – drugega ne smem omenjati, kot veste – zlorabljena oblast. Pomeni, da je vrhovni generalni državni tožilec zlorabil oblast. In ravnal je tudi koruptivno, o čemer nekoliko kasneje. Seveda ga gospod Fišer ni umaknil z delovnega mesta generalnega direktorja, tako kot je naložilo sodišče in tako, kot smo pričakovali tudi na vladi, ampak ga je tam pustil, vendar je dobil pred imenom in priimkom kratico v.d.. Kasneje je bil speljan postopek na zakonit način in so ga imenovali na isto delovno mesto. Torej, imamo na eni strani sodbo Upravnega sodišča, ki govori o tem, da je bila zlorabljena oblast, zato da je bil gospod Škrlec sploh imenovan na tako delovno mesto. Posebej pa poudarjam, da se je to zgodilo en dan pred nastopom nove vlade. En dan. Gospa Bratuškova je nekoliko kasneje za to govornico pozvala vse tiste, tako kot je rekla, ki ste bili nečastno imenovani, da odstopite. To je verjetno veljalo tudi za gospoda Škrleca, pa se seveda ni zgodilo nič.

Kaj se je dogajalo v nadaljevanju? V nadaljevanju je ta isti primer presojalo ministrstvo. Najprej Ministrstvo za notranje zadeve, ki mu je gospod Fišer seveda odrekel vso legitimno pravico, da bi nadzor sploh opravljal. Zato je o tem odločila Vlada in Vlada je naložila, da nadzor opravimo. Vendar je prišlo do menjave vlade. Minister je potem postal nekdo drug, to je bil gospod Pličanič, ker je tožilstvo prišlo nazaj pod pravosodje in zgodilo se je, da je kar nekaj mesecev trajalo, da so uradniki z ministrstva šli na teren, torej na tožilstvo in zadevo preverjali. Seveda je gospod Fišer vse skupaj razlagal kot pritisk na tožilstvo, kot vplivanje na tožilstvo in ne vem kaj vse, kar seveda sploh ni res. Nadzor je bil opravljen šele zdaj, pod sedanjo vlado, pod ministrom Klemenčičem. In ta nadzor je ugotovil isto. Ugotovil je to, da je gospod Fišer kombiniral dva zakona, Zakon o tožilstvu in Zakon o javnih uslužbencih, tukaj ven je vzel nekaj členov, pa tam ven je vzel nekaj členov, zato da je bil lahko gospod Škrlec imenovan. Skratka, Ministrstvo za pravosodje je ugotovilo nezakonito imenovanje. Tudi Inšpekcija za sistem javnih uslužbencev je pregledovala ta isti primer. Gospod Fišer je najprej rekel, da nimajo pravice opraviti tega inšpekcijskega nadzora in je odklonil nadzor. Seveda je potem moral odločiti gospod

Klemenčič, ki je odločil, da nadzor bo opravljen. Nadzor je bil opravljen, inšpekcija je našla 16 nezakonitosti, 16 nepravilnosti v aktu organizacij, sistemizacij delovnih mest. Med drugimi je inšpekcija ugotovila, da ko je bil gospod Škrlec imenovan za generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva, so osebo, ki je bila prej na tistem delovnem mestu, prestavili na delovno mesto, ki ga sploh ni bilo. Torej na delovno mesto, ki ga sploh ni bilo. Pojdimo najprej. Komisija za preprečevanje korupcije, ki sem ji sam takrat kot minister prijavil to zadevo, se je s tem primerom ukvarjala pravzaprav malo časa, bi človek rekel. V približno šestih mesecih sta gospod Stare, ki sedi tukaj za menoj, in pa gospod Klemenčič ugotovila, da gre za koruptivno ravnanje. Koruptivno ravnanje gospoda Fišerja pri imenovanju gospoda Škrleca. Vendar to ni prišlo v javnost. Ni pa prišlo v javnost in tudi ni objavljeno na spletnih straneh Komisije za preprečevanje korupcije zato, ker je gospod Zalar na Vrhovnem sodišču dosegel začasno prepoved objave. Na Vrhovnem sodišču je bila ta zadeva v zamrzovalniku, recimo temu tako, 15 mesecev. 15 mesecev. Po kar nekaj pozivih Slovenske demokratske stranke je Vrhovno sodišče šele letos odločilo, da je s poročilom KPK vse v redu. In to poročilo je bilo 31. marca letos tudi objavljeno. Zato danes teče 52. dan, odkar imamo na čelu tožilstva koruptivno osebo. 52. dan.

Ampak pogledjte eno zanimivost. Naj vas spomnim na dogajanje 8. januarja leta 2013. Takrat je izšlo danes že znamenito s strani sodišča zavrženo poročilo Komisije za preprečevanje korupcije, ki sta ga spisala ta ista dva gospoda. Gospod Stare, ki sedi za menoj kot glavni preiskovalec Komisije za preprečevanje korupcije, in gospod Klemenčič. Seveda so stopili pred kamere in povedali, da vsi, predvsem pa Janković in Janša, morajo prevzeti odgovornost in morajo oditi. Politične stranke, ki ste takrat bile ali v opoziciji ali v koaliciji, ste seveda temu pritrdjevale. Predvsem, kar se tiče gospoda Janše. Kaj pa se je zgodilo včeraj in nekaj dni pred tem? Gospod Fišer pravi, to je včeraj tudi ponovil, da to sploh ni Komisija za preprečevanje korupcije, ampak da je to komisija za diskreditacijo posameznikov. Ali ni zanimivo stališče gospoda Fišerja? 8. januarja 2013 je bila to kredibilna državna inštitucija, ki je neodvisna, ki jo ne smemo pljuvati, zdaj je pa iz te inštitucije postala inštitucija za diskreditacijo posameznikov. Jaz sem državnega sekretarja vprašal in sem rekel: A boste kaj reagirali ali ne, saj ste vi oseba, ki je bila zaposlena na inštituciji za diskreditacijo posameznikov? Ali boste kaj ugovarjali temu? Zanimivo, državni sekretar je onemel. Včeraj ni znal govoriti. Ali ni to zanimivo? Zelo zanimiva zadeva.

Še več, treba je iti še nekoliko nazaj. Zakon o državnem tožilstvu, sprejet v Državnem zboru leta 2011, je unikum. Lahko ga primerjate z drugimi podobnimi akti, torej zakoni, v evropskih

državah in ugotovili boste, da je precej nenavaden, zlasti zaradi decentralizacije. Vrhovnega državnega tožilca namreč postavlja tam na vrh bolj za okrasek, ne za to, da bi vodil tožilsko organizacijo, ampak to niti ni tema. Tema je ta, ki jo imamo, in znotraj te teme je treba povedati še naslednje. Kako je prišlo do tega delovnega mesta? Spremenili so zakon. Zakon, ki je takrat nastopil, je generalnega sekretarja Vrhovnega državnega tožilstva preimenoval v generalnega direktorja. Vmes so spisali, gospod Škrlec oziroma gospod Fišer, še pogoje za zasedbo delovnega mesta in seveda je bil med pogoji za zasedbo delovnega mesta pravniški državni izpit, ki ga oseba, ki je bila takrat tam, ni imela. Kaj so torej naredili ad personam? Hoteli so se jo rešiti in zato so to napisali. Hoteli so ustvariti delovno mesto za gospoda Škrleca in to so tudi naredili. Se pravi, on sam si je spisal zakon, Državni zbor ga je sprejel, ustvarjeno je bilo delovno mesto za njega, ko ne bo več na delovnem mestu državnega sekretarja. Včeraj je bilo veliko govora o tem, kako je gospod velik strokovnjak, tožilec, Barbara Brezigar ga je baje pohvalila, gospod Šturm ga je pohvalil in tako dalje in tako dalje ter da sploh ni politik. Kako ni politik? On je bil državni sekretar v tistem času. Državni sekretar je politik, v vsakem primeru. Skratka, tudi včeraj zelo, zelo veliko sprenevedanja.

Še več, generalni državni tožilec gospod Fišer, ki je včeraj nastopal pred odborom po dolgem, dolgem času – on je namreč vseskozi bojkotiral ta odbor – ni pripravljen prevzeti nobene odgovornosti. Nobene odgovornosti. Očital nam je, da poslanci SDS namenoma sklicujemo sejo na dan, ko o tem odloča Državnotožilski svet. Seveda poslanci SDS ne sklicujejo sej, sklicuje jih predsednik Državnega zbora, ki pa je bil v okviru poslovnika dolžan pravzaprav ravnati tako, kot je ravnal. Ne, gospod Fišer vidi to kot pritisk na delo Državnotožilskega sveta. Ko sem ga vprašal, kdo torej pritiska, ali je to predsednik Državnega zbora ali kdo, je seveda ta pritisk postal imaginaren, nič več ni bilo slišati na to temo. Skratka, on ne prevzema nobene odgovornosti. Štiri inštitucije – Ministrstvo za pravosodje, Upravno sodišče, inšpekcijske službe in Komisija za preprečevanje korupcije – pa so ugotovile nezakonitosti, ugotovile so zlorabo oblasti in ugotovile so koruptivno ravnanje.

Gospe in gospodje! Včeraj ste v koaliciji na odboru zavržili vse predloge sklepov. Predlogi sklepov so bili zelo nedolžni. Seznanili smo se s tem, tistim, onim. Tega niste podprli. Rekel bom takole, da kakorkoli zavlačujete s tem primerom in kakorkoli se sprenevedate okoli tega, po odločitvi Državnotožilskega sveta, ki bo danes verjetno padla – logično je tudi, kakšna bo, prestavili bodo za nedoločen čas – boste v koaliciji prevzeli za to stanje v državi odgovornost. Nahrbtnik, na katerem piše Koruptivni tožilec prehaja zlasti na vas. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog sklepa je 21. 5. 2015 obravnaval Odbor za pravosodje. Ker po končani razpravi odbor ni sprejel točk predloga sklepa, je podpredsednica odbora ugotovila, da je obravnava predloga sklepa na seji delovnega telesa končana. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsednici gospe Kseniji Korenjak Kramar.

KSENIJA KORENJAK KRAMAR (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala lepa za besedo. Spoštovani kolegi in kolegice!

Odbor za pravosodje je na 9. nujni seji 21. 5. 2015 kot matično delovno telo obravnaval predlog sklepa v zvezi s sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije z dne 11. 12. 2012, ki se nanaša na nezakonito imenovanje Boštjana Škrleca za generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva in ugotovitvijo Komisije za preprečevanje korupcije o isti zadevi z dne 31. 3. 2015, ki je ugotovila, da sta nekdanji minister za pravosodje Aleš Zalar in generalni državni tožilec dr. Zvonko Fišer ravnala koruptivno, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom in je objavljen na spletni strani Državnega zbora v Poročevalcu z dne 7. 5. 2015.

Odbor se je seznanil z mnenjem Zakonodajno-pravne službe, z mnenjem Vlade, dopisom odvetnice Katarine Kresal, pooblaščenke Aleša Zalarja, predsedniku Državnega zbora ter začasno odredbo Upravnega sodišča z dne 6. 5. 2015.

Prisotni na seji odbora so bili pozvani, da se vzdržijo sklicevanja na zaključne ugotovitve Komisije za preprečevanje korupcije z dne 31. 3. 2015 v delu, ki se nanaša na Aleša Zalarja, v izogib morebitnim odškodninskim posledicam ter da se poslanska imuniteta v skladu s 83. členom Ustave nanaša le na kazensko odgovornost, ne pa tudi na odškodninsko.

Predlagatelj je podal dopolnilno obrazložitev in predstavil vsebino predloga, predstavil ves postopek imenovanja generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva ter odločitve v postopkih pristojnih organov, ki so se ukvarjali s to zadevo. Poudaril je, da današnja razprava ne bi bila potrebna, če bi generalni državni tožilec odstopil zaradi zaključnih ugotovitev Komisije za preprečevanje korupcije. Predlagatelj je predlagal dodatne amandmaje ter predložil dokumente, na predložitev katerih je v mnenju opozorila ZPS.

Predstavnica ZPS je poudarila, da je treba vsebino predlaganega sklepa presojati z vidika ustavnega položaja Državnega zbora kot zakonodajne oblasti, ki ima poleg tega tudi nadzorno in volilno funkcijo, in pri tem upoštevati, da je Državni zbor pristojen sprejemati pojave in stanje na posameznih področjih zaradi sprejemanja ukrepov iz svoje pristojnosti. Skladno z načelom delitve oblasti lahko Državni zbor obravnava in sprejema odločitve le v zvezi z zadevami, ki so v njegovi

pristojnosti, kar po nasprotnem sklepanju pomeni, da Državni zbor ne more obravnavati in sprejemati odločitev, ki so v izključni pristojnosti drugih vej oziroma drugih državnih organov, ki niso zajete v ustavno, zakonsko in poslovniško opredeljenih pristojnosti Državnega zbora.

Državni sekretar na Ministrstvu za pravosodje gospod Darko Stare je predstavil pisno mnenje Vlade in poudaril, da gre pri predlaganem predlogu sklepa za sklop ugotovitev o sprejetih odločitvah različnih državnih organov, ki se morajo spoštovati in dodatne potrditve niso potrebne. Spreminjanje zakonodaje ad personam pa ne bi bilo ustrezno niti sistemsko-pravno primerno in bi predstavljalo nevaren precedens. Predlagal je predložitev razprave, saj da je z obravnavo primerneje nadaljevati po sprejemu odločitev Državnotožilskega sveta. Generalni državni tožilec je izrazil pomisleke o obravnavi predmetne zadeve v Državnem zboru, saj to vprašanje ne sodi v okvir njegove pristojnosti, saj so državni tožilci pri opravljanju državnotožilske službe samostojni ter vezani na Ustavo in zakon. V nadaljevanju je predstavil in pojasnil postopke imenovanja generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva ter ocenil, da je Državnotožilski svet pred izjemno zahtevno nalogo ter izrazil upanje, da bo kljub političnim pritiskom svoje delo opravil strokovno in zakonito. V razpravi so predstavniki predlagatelja menili, da je Državni zbor v okviru svoje nadzorne funkcije pristojen obravnavati delovanje drugih vej oblasti, še bolj pa Odbor za pravosodje, ki je dolžan spremljati stanje na področju pravosodja ter generalnega državnega tožilca pozvali k odstopu.

Koalicijske poslanske skupine in Poslanska skupina Združena levica so v razpravi v svojih stališčih poudarile, da je kakršnakoli razprava do odločitve Državnotožilskega sveta kot pristojnega organa preuranjena in neprimerna.

V nadaljevanju odbor ni sprejel predlaganih amandmajev Poslanske skupine SDS k 3., 5. in 6. točki ter za novo preambulo, o amandmaju Poslanske skupine SDS k naslovu pa ni glasoval, ker ga je vlagatelj umaknil. Prav tako ni sprejel predlogov za amandmaje odbora k 1., 2. in 4. točki ter k naslovu, podane s strani Poslanske skupine SDS.

Odbor je v skladu 126. in 171. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o posameznih točkah predloga in nobene ni sprejel. Tako je bilo na podlagi razlage Komisije za Poslovnik v zvezi z drugim odstavkom 61. Člena Poslovnika Državnega zbora z dne 9.12.2009 ugotovljeno, da je obravnava predloga, ki je na točki dnevnega reda današnje razprave, na matičnem delovnem telesu končana. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za uvodno obrazložitev mnenja dajem besedo predstavniku Vlade, državnemu sekretarju na

Ministrstvu za pravosodje gospodu Darku Staretu.

DARKO STARE: Hvala, gospod predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Vlada je na 45. dopisni seji 21. maja 2015 sprejela mnenje o predlogu sklepa in pa gradivu, ki je podlaga za predlog sklepa, skupine poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom.

V svojem mnenju Vlada ugotavlja, da se pri predlogu sklepa, ki ga je predlagala skupina poslank in poslancev, v bistvu v prvih štirih točkah besedilo nanaša na sklop ugotovitev samostojnih in neodvisnih državnih organov, ki so bile bodisi pravnomočno ali dokončno sprejete, in bi bila obravnava oziroma kakršnokoli dodatno spreminjanje tovrstnih sklepov in sprejetih odločitev nepotrebno, v bistvu pa tudi neprimerno.

V zvezi z besedilom 5. točke predlaganega sklepa, ki se nanaša na odločitev in predlog, da se sprejme odločitev v okviru Državnotožilskega Sveta, Vlada meni, da ne gre za predlog oziroma besedilo, ki bi se po vsebini nanašalo na pristojnost Vlade, zaradi tega se o tem ne more izreči. Bi pa posebej rad poudaril, da je minister za pravosodje v okviru veljavnih predpisov, konkretno Zakona o državnem tožilstvu, in svoje pristojnosti takoj po objavi dokončne odločitve Komisije za preprečevanje korupcije predlagal oziroma zahteval od predsednice Državnotožilskega sveta, da zavzame stališče do te kršitve v kontekstu določil 127. člena Zakona o državnem tožilstvu, in sicer, ali tovrstna kršitev, ki po mnenju ministra nedvomno obstaja, predstavlja zadostno podlago oziroma pogoj za razrešitev.

Glede predloga, ki je vsebovan v 6. točki besedila in predlaga Vladi, da preuči možnost spremembe veljavnega zakona in v bistvu vrnitev na prejšnjo ureditev, ko je Vlada lahko predlagala tudi razrešitev generalnega državnega tožilstva, Vlada meni, da so odprta postopkovna vprašanja glede imenovanj in razreševanj generalnega državnega tožilstva, hkrati pa ugotavlja, da je notranje primerjalno v okviru pravosodnih organov in tudi v razmerju do drugih oblasti zadeva nekonsistentna, mestoma tudi absurdna. Iz tega razloga je že odprta razprava tudi v smeri, da se bo ta ureditev za vse tako imenovane gradnike, pravosodne organe – državno tožilstvo, sodišča in pravobranilstvo – spremenila oziroma bo Vlada predlagala spremembo te ureditve. Posebej pa bi rad poudaril, da pa Vlada ni naklonjena rešitvi, ki jo predlagajo predlagatelji v svojem sklepu, in sicer da bi se vrnil na prejšnje stanje, po katerem odločata o razrešitvah in imenovanju samo politična organa, torej Vlada in Državni zbor. Takšna ureditev trenutno znotraj Evropske unije velja in je poznana samo v treh državah, in sicer Litvi, Hrvaški in Rusiji.

Glede na to, da je zadeva v postopku obravnave in da je po veljavnem zakonu edini pristojni

organ trenutno Državnotožilski svet, za katerega vemo, da o zadevi odloča, se Vladi zdi primerno, kar je tudi izrazila v svojem mnenju, da v bistvu o predlaganih sklepih ne bi razpravljali, ker bi se s tem lahko po nepotrebnem ustvaril videz političnega pritiska na organ iz druge veje oblasti, kar je seveda nezaželeno in nepotrebno. Hkrati pa ocenjuje, da je realno pričakovati, da bo ta odločitev sprejeta v razumnem roku, če pa ne, bi bilo pa seveda popolnoma primerno, da bi se tudi drugi organi, bodisi Vlada bodisi Državni zbor, o tem izrekli.

Kar zadeva komentarje oziroma ocene poslanca Vinka Gorenaka o včerajšnji onemelosti in tako naprej, bi rad samo poudaril, v izogib ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Kolega Tanko, vi ne morete razpravljati.

DARKO STARE: Skratka, bom potem izkoristil, gospod predsednik, če mi bo dana beseda, še pokomentirati izjavo gospoda poslanca Gorenaka, da ne bo nepotrebne zmote oziroma nepravilnega razumevanja o razlogih, zakaj se nisem izjavljal o izjavi omenjene osebe. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala, predsednik za besedo. Državni sekretar, kolegice in kolegi!

Najprej bi se zahvalila za izkazano zaupanje. Izvolili ste me za podpredsednico Državnega zbora. Verjamem, da bomo konstruktivno sodelovali.

V nadaljevanju pa bi podala kratko obrazložitev Poslanske skupine Socialnih demokratov v zvezi z navedenim sklepom, ki ga imamo danes v obravnavi.

Dovolite mi, da pričnem z našim citatom, ki smo ga navedli na 4. redni seji Državnega zbora, ko smo januarja letos obravnavali isto tematiko: "Socialni demokrati smo prepričani, da z današnjo izredno sejo Državnega zbora politični boj ne bo končan." Seveda smo imeli še kako prav. Politični boj največje opozicijske stranke z vodstvom Vrhovnega državnega tožilstva se nadaljuje, zlasti na Odboru za pravosodje, priložnostno še na drugih odborih in komisijah ter na plenarnih zasedanjih Državnega zbora, kot je današnji. Pri tem ne smemo pozabiti še političnih obračunavanj z državnim tožilstvom preko javnih medijev. Za Socialne demokrate je tak način političnega pritiska na sodno vejo oblasti nesprejemljiv in ga ostro zavračamo. To nikakor ne pomeni, da do delovanja tožilstva in sodišč ne smemo ali ne moremo biti kritični, vendar se nam vedno znova poraja vprašanje, ali je za dobro delovanje pravosodnega sistema

in pravne države res edina pot in jamstvo, da naj se po političnih merilih ene stranke odloča o razrešitvah vodilnih na tožilstvu in na sodiščih. Menimo, da takšen način nikakor ni pravi, če seveda ne želimo na široko odpreti vrata političnemu rušenju pravosodnega sistema in pravne države.

Med tem, kar počnemo danes tukaj in smo počeli že na nekaj preteklih sejah Državnega zbora, in med vlogo, ki naj bi jo Državni zbor kot nosilec zakonodajne oblasti opravljal v odnosu do sodne oblasti je velik razkorak. Da ne bo pomote, tudi Socialni demokrati nismo zadovoljni z marsičem, kar se dogaja na tožilstvu, na sodiščih, se pa tudi ne strinjamo z vsemi odločitvami sodišč in smo ravno tako nezadovoljni, ko padajo mnoge odmevne kazenske zadeve ali pa ne dobijo sodnega epiloga. Tudi mi bi želeli, da se v pravosodju končno vzpostavi nek mehanizem samonadzora in višji nivo poklicne kulture ter etike pravosodnih funkcionarjev, ki bo jamčil, da morebitne nepravilnosti ne ostanejo neopažene in brez ustreznih epilogov. Ampak zaradi tega ne sklicujemo množičnih izrednih sej in ne organiziramo shodov pred sodišči, ker smo prepričani, da mora imeti politika pri tem omejeno vlogo.

Ko danes zopet obravnavamo sklep v zvezi s sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije iz leta 2012, ki se nanaša na nezakonito imenovanje Boštjana Škrleca za generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva, in ugotovitev Komisije za preprečevanje korupcije v zvezi s tem, na čemur predlagatelj utemeljuje nujnost razrešitve generalnega državnega tožilca, je treba poudariti, da se o tem še ni izrekel Državno-tožilski svet. Po veljavni zakonodaji je Državno-tožilski svet tisti, ki lahko edini predlaga razrešitev generalnega državnega tožilca. Seveda se bo najprej porajalo vprašanje, zakaj ravno Državno-tožilski svet, saj je pred letom 2011 veljalo, da je generalnega državnega tožilca volil in razreševal Državni zbor na predlog ministra za pravosodje, torej je politika odločala o tem, kdo bo na čelu tožilstva, katerega temeljna naloga je pregon kaznivih dejanj. Zakonodaja se je spremenila, ker se je želelo zagotoviti neodvisnost tožilcev, ki preganjajo korupcijo in druga kazniva dejanja. Samostojnost tožilstva pa ne pomeni njegove neodgovornosti, temveč jo poudarja, kar je pomembno za kakovost in učinkovito uresničevanje njenega poslanstva. S spremembo zakona so bili jasno izdelani mehanizmi, ki zagotavljajo enotno politiko pregona ter ohranjajo in poudarjajo tožilsko samostojnost.

Spoštovani! Socialni demokrati menimo, da gre pri obravnavi današnje točke dnevnega reda nedvomno za politični pritisk tudi na Državno-tožilski svet, predvsem z izjavami, ki jih daje politika v medijih. Zakaj menimo tako? Med drugim smo v 20. številki tednika Mladina zasledili članek, ki se glasi: "Če bodo v skladu s

pričakovani politike predlagali razrešitev generalnega državnega tožilca, bo vse v redu. Če pa ne bodo poslušali glasu politike, potem bodo izgubili velik del svoje samostojnosti, saj bo koalicija s podporo opozicije spremenila zakon tako, da bo o prvem tožilcu spet in samostojno odločala politika. Tožilci oziroma Državno-tožilski svet pa bo imel zgolj še pristojnost, da izrazi neobvezujoče mnenje, torej nikakršno pristojnost glede najpomembnejšega vprašanja, razrešitve ali nerazrešitve prvega tožilca." Da gre za politični pritisk kažejo tudi ravnanja predlagatelja te točke, ki ni želel počakati z obravnavo do odločitve Državno-tožilskega sveta v zvezi z ravnanjem Fišerja. Poročilo o domnevnih kršitvah je od predsednica državnega tožilstva želel tudi pravosodni minister. Pozivi so bili jasni.

Ta zadeva zato seveda še ni končana in pričakovati je, da bodo predlagatelji nadaljevali s tovrstnim političnim obračunavanjem s tožilstvom. Pri tem je treba upoštevati tudi, da je Komisija za preprečevanje korupcije po začasni odredbi sodišča umaknila s spletne strani del poročila glede ravnanj odgovornih pri imenovanju Boštjana Škrleca za generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva. Končne odločitve s strani Upravnega sodišča glede vsebine poročila KPK še vedno ni. In to je zagotovo nov moment v tej zadevi, ki ga predlagatelj tako ali drugače uporabi v svojih nadaljnjih prizadevanjih za razrešitev dr. Fišerja. Spreminjanje zakonodaje ad personam, kot je predlagana v 6. točki sklepa, je s pravnega vidika sistemsko neprimerna in nesprejemljiva. V našem sistemu je treba zagotoviti, da bodo tako tožilci kot tudi sodna vaja oblasti ravnali zakonito, pregledno in ustrezno. O njihovih ravnanjih pa morajo presojeti pristojni organi strokovno, neodvisno in ne politika.

Vrhovno državno tožilstvo je v letnem poročilu za leto 2014 prikazalo relativno uspešno in stabilno delovanje tožilske organizacije pri izvajanju njene temeljne naloge, to je kazenskega pregona storilcev kaznivih dejanj. Stabilnost pri izvajanju nalog je še kako pomembna kvaliteta pri zagotavljanju pravne varnosti, saj se morajo enaki primeri obravnavati objektivno enako, različni pa različno. Le na ta način in s takšnimi ravnanji si bosta sodstvo in tožilstvo postopoma povrnili prepotrebno zaupanje javnosti v svoje delovanje in pravno državo. Državni tožilci iz leta v leto izboljšujejo svoje delo, kljub temu, da pripad zadev, ki prihajajo na tožilstvo, ne upada. Ob koncu lanskega koledarskega leta je bila tudi kadrovska sestava državnih tožilcev bolj optimalna. Iz poročila pa izhaja, da tožilci zakonito in učinkovito izvajajo svoje naloge. Socialni demokrati smo kljub omenjenemu poročilu še vedno zaskrbljeni nad izredno počasnimi postopki dokazovanja kaznivih dejanj, še posebej pri odkrivanju gospodarskega kriminala, zato menimo, da bi morali vložiti vse napore v to, da bi takšne primere rešili čim prej.

Državna tožilstva sicer obravnavajo takšne primere prednostno, vendar postopki dokazovanj praviloma podaljšujejo celotno reševanje zadev. Programi dela so v sodobnem svetu nujni pogoj za ustrezno poslovanje organov, tudi državnih tožilcev, kajti gre za vnaprejšnjo opredelitev vizije dela z jasno določenimi merljivimi cilji, ki bodo omogočali tudi ovrednotenje dosežkov. Programi bodo sredstva merjenja učinkovitosti delovanja tožilstva, hkrati pa nadzorni mehanizem in kakovostni instrument, ki bo pripomogel k izbiri vodij organov. Tako se bo okrepila odgovornost vodij tožilcev in učinkovitost tožilstva, saj bo strateški program dela deloval spodbudno. Navedeno sledi reformi, ki jo je na tem področju uvedla zadnja novela Zakona o sodiščih.

Spoštovani! Marsikdo, tudi kdo od nas tukaj, je v svoji karieri sprejel odločitev, ki se je kasneje izkazala za nepravo, in je morda s tem povzročil škodo neki skupini, posamezniku ali celo državi. Kdor dela, zagotovo tudi greši. Prav pa je, da vsakdo za svoja ravnanja prevzame tudi odgovornost. Po drugi strani pa mora biti vsakomur omogočeno, da se zoper očitke o svojem delu tudi brani, in sicer s pravnimi sredstvi, ki jih ima na voljo. Tudi uporaba pravnih sredstev kaže na to, da smo pravna država, ki mora imeti svoje polje presoje, ki je neodvisno od političnih in drugih oblik pritiskov. Nadzorstveni organi so dolžni tiste, ki ne delujejo v skladu z ustavo, zakoni in etičnimi merili, ustrezno sankcionirati. Politika pa mora zagotoviti pogoje, da neodvisna veja oblasti nepristransko in neodvisno opravlja naloge, ki jim jih zagotavlja ustava in zakonodaja. Naj zaključim. Organi pregona morajo delovati neodvisno in v skladu z zakonodajo, politika pa mora svoje delovanje odmeriti do te mere, da ne spodbujata pravosodnega sistema in pravne države, utemeljene na določilih Ustave Republike Slovenije. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Preden dam besedo naslednjemu, želim poudariti naslednje: bistvo politične kulture je neposeganje v besedo tistemu, ki na podlagi Poslovnika Državnega zbora v Državnem zboru govori, in občečloveška minimalna sposobnost poslušanja. Pri komunikaciji se tudi začnejo in končajo možnosti dejanske demokracije. Prosim, da se tega zavedate in da to upoštevate pri svojem obnašanju v Državnem zboru.

Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjio Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Spoštovani gospod predsednik, spoštovani poslanke, poslanci in ostali navzoči!

Kot določa Zakon o državnem tožilstvu, Državni zbor o razrešitvi generalnega državnega tožilca odloči na predlog Državnotožilskega sveta. Takšnega predloga Državnotožilski svet še ni podal, saj o spornem imenovanju Boštjana Škrleca s strani generalnega državnega tožilca

ter bivšega ministra za pravosodje še ni zavzel končnega stališča. So pa do imenovanja stališče zavzeli Komisija za preprečevanje korupcije, Inšpektorat za javne uslužbence, Upravno sodišče Republike Slovenije in Ministrstvo za pravosodje. Ta primer smo že večkrat obravnavali tudi v Državnem zboru, ki pa je edini, ki v zvezi s tem trenutno nima prav nobene pristojnosti odločanja. Tudi če bi bili včeraj sprejeti sklepi, ki jih je predlagala SDS, se ne bi spremenilo čisto nič. Dr. Zvonko Fišer bi bil še vedno generalni državni tožilec, Boštjan Škrlec pa še vedno višji državni tožilec, ki opravlja naloge generalnega direktorja.

Da ne bo pomote, primer, ki ga obravnavamo, ni edini takšen primer. Imeli smo predsednika Vlade, ki so mu vabila za sodne obravnave ter sodna pisanja vročali bolj pogosto kot vabila za seje Vlade in kljub poročilu Komisije za preprečevanje korupcije nikakor ni želel odstopiti. Imeli smo oziroma imamo župane, ki imajo več obtožnic kot uspešnih projektov v občini, ki jo vodijo. Imeli smo tudi že ministre, ki so se svoji funkciji odrekli šele po večtedenskih ali pa celo mesečnih pritiskih javnosti. Takšnih in podobnih primerov je torej veliko in vsak od njih je nedopusten. Vsakokrat, ko odjekne kakšna taka ali pa podobna afera, se takoj pojavi tudi vrsta vprašanj. Ali je treba za vsako afero in vsakega akterja le-te posebej spremeniti zakon? Ali bi morali pristojnost za razrešitev najvišjih predstavnikov sodne veje oblasti dodeliti tudi Državnemu zboru? Ali bi morali dati več pristojnosti ministru za pravosodje ali mogoče Komisije za preprečevanje korupcije?

Odgovor je vsaj pri enem vprašanju jase. Čim prej je potrebno pristopiti k spremembam Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije. Da je to nujno potrebno, je govoril tudi Goran Klemenčič kot predsednik komisije, kot minister za pravosodje pa se izgovarja, da je to v pristojnosti Ministrstva za notranje zadeve. Kakorkoli, upamo, da se bosta obe ministrstvi lotili dela in čim prej pripravili spremembe, ki bodo postopek pred Komisijo za preprečevanje korupcije določile dovolj natančno, da ne bomo vsakič znova priča podobnim kalvarijam.

O pristojnosti imenovanja in razrešitve najvišjih funkcionarjev sodne veje oblasti so bila mnenja v tem Državnem zboru razdeljena. A ponavadi niso razdeljena na podlagi strokovnih argumentov, ampak na podlagi tega, kateri opciji aktualni funkcionar pripada oziroma katera opcija ga je imenovala, torej po principu važno je, da je naš. Ko je bila generalna državna tožilka Barbara Brezigar, je to vprašanje sprožala ena stran politične elite, ko je bila generalna državna tožilka Zdenka Cerar, pa druga stran. O tem, na kakšen način naj bi se imenovali funkcionarji znotraj sodne veje oblasti, je bilo že veliko govora. Vsi govorci pa radi poudarjajo, da je politično kadrovanje na tako pomembne položaje nedopustno, razen seveda takrat, ko politično kadrujejo oni sami. Član SDS Zvonko Černač je tako na primer v soočenjih na

komercialni televiziji dejal, da je imel SDS leta 2010 odličnega kandidata za predsednika Vrhovnega sodišča. Tako se upravičeno sprašujemo, ali bi bili protestniki pred Vrhovnim sodiščem tako vztrajni tudi v primeru, če bi bil namesto Branka Masleše za predsednika izvoljen Marko Šorli. S tovrstno problematiko se ne srečujemo le pri imenovanju najvišjih funkcionarjev v sodstvu, ampak prav na vseh področjih. Tako so na primer vse dosedanje koalicije in vlade zatrjevale, da je kadrovanje zgolj na podlagi strankarske izkaznice nedopustno in da se ga ne poslužujejo. Če bi to držalo, potem danes v Sloveniji teh težav sploh ne bi imeli. Problem, o katerem govorimo danes, je torej treba odpraviti ne le v primerih ko gre za najvišje sodne funkcionarje, pač pa celovito in za vse pomembne funkcije enako.

Ravno zaradi tega je treba nujno spremeniti Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije. Ker gre za krovni zakon, na podlagi katerega Komisija za preprečevanje korupcije izdaja poročila in ugotovitve o koruptivnosti funkcionarjev, morajo biti njene pristojnosti jasne, postopek pa takšen, da ne vzbuja dvomov o njegovi zakonitosti. Trenutno stanje je praktično nevzdržno, saj je vsaka ugotovitev Komisije za preprečevanje korupcije predmet sodnih postopkov, izdanih začasnih odredb, umikov in razveljavitev, ki se vlečejo več let. Glede na to, da tudi vlada dr. Mira Cerarja ter koalicija večkrat poudarita, da so kadrovanje, pri katerem je edini kriterij, da je naš, in sumi korupcije pri tem problem, seveda pričakujemo, da bodo te spremembe pripravljene v čim krajšem možnem času. Sploh glede na to, da je predsednik Vlade na primer celo govoril o hobotnici, ki da obvladuje državna podjetja, očitke o političnem kadrovanju pa izrabil kot podlago in glavni argument za razprodajo najboljših slovenskih podjetij. Sprememba tega zakona je tako prvi predpogoj, če se želimo takšnim sejam, kot jo imamo danes, izogniti.

Konec koncev se je k reševanju tega problema zavezala tudi koalicija, ki je v koalicijski pogodbi zapisala: "Zmanjševali bomo politične vplive na kadrovanje in strokovno delo in jih nadomestili z mehanizmi za napredovanje, ki bodo zagotavljali razporejanje sposobnih ljudi na prava mesta." Seveda pa senco dvoma na takšen zapis meče že dejstvo, da največja koalicijska stranka na primer na spletnih straneh svoje članke poziva h kandidiranju v svete javnih zavodov. Zraven pa pripiše, da naj v primeru prijave na razpise o tem obvestijo vodstvo stranke. Človek se hitro vpraša, če še zastopate stališče, da je treba kadre izbirati na podlagi strokovne usposobljenosti in ne politične pripadnosti. Čeprav v okviru današnje točke Boštjanu Škrlec sicer ne gre očitati nestrokovnosti ali neusposobljenosti, pa je bil sam postopek imenovanja več kot očitno sporen. Med včerajšnjo razpravo med predlagateljem in vabljenimi pa smo lahko slišali, da bi utegnili biti takšnih primerov več in to na obeh straneh. Ne

gre tudi zanemariti dejstva, da smo ravno zaradi največje opozicijske stranke leta 2005 sploh dobili besedno skovanko "kadrovski cunami", Vlada, ki jo je vodila, pa je kadrovala vse do zadnjega dneva svojih obeh mandatov.

Ključni problemi imenovanja in razreševanja torej ne izhajajo iz zakonodaje. Etične kodekse imamo uzakonjene praktično že za vse organe. Za vse funkcionarje imamo uzakonjene tudi disciplinske postopke. Dodatne zakonske spremembe tako ne bodo rešile problema, ki ga obravnavamo danes, niti ne bodo rešile kateregakoli podobnega problema. Tega tudi ne bi rešili predlagani sklepi, o katerih danes tako in tako sploh ne bomo glasovali. To, da funkcionar odstopi, če pristojni organi ugotovijo, da je ravnal nezakonito ali koruptivno, bi moralo biti samoumevno. Tak funkcionar bi moral že prvi dan po objavi odstopiti, ne pa, da se položaja oklepa, vse dokler ne izrabi vseh obstoječih pravnih sredstev, pa naj gre za sodno, zakonodajno ali pa izvršno vejo oblasti.

Čeprav je zaupanje državljanek in državljanov v pravno državo skrhano in je na izredno nizki ravni, stanje vendar ni tako zelo katastrofično, kot ga poskuša predstaviti SDS. Vsekakor pa bi delovanje pravosodja lahko bilo in bi moralo biti boljše. Morali bi se zavedati, da s takšnim ravnanjem najbolj škodijo samim sebi. Državnotožilski svet bo tako moral prevzeti svoj delo odgovornosti. Če bi to naredil že prej, danes te seje in razprave sploh ne bi imeli. Vloga Državnega zbora je jasna. S potrebnimi zakonskimi spremembami lahko odpravi nekatere probleme, s katerimi se pravosodje sooča, ne more pa mu brez njegovega sodelovanja povrniti ugleda. Hvala.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov. Izvolite.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovani predsedujoči, predstavniki ministrstva, kolegice in kolegi!

Ugotovitve treh organov – Upravnega sodišča, KPK in inšpekcije – v zvezi z ugotovljenimi nepravilnostmi, nezakonitostmi in koruptivnimi ravnanji pri postopku imenovanja Boštjana Škrleca na mesto generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva, so po našem trdnem prepričanju več kot zadosten razlog za odstop generalnega državnega tožilca. V Novi Sloveniji smo tak korak od dr. Fišerja pričakovali. Pa se seveda to ni zgodilo.

V državah z razvito demokracijo bi sledil odstop s funkcije isti dan, ko bi se ugotovila kakršnakoli nepravilnost pri delu funkcionarja na najvišji državnotožilski funkciji. Kaj generalni državni tožilec s takšnim svojim ravnanjem državljanom sporoča? Da so funkcionarji na najvišjih državnih funkcijah nedotakljivi in da ne odgovarjajo za popolnoma nič. Zanje veljajo

drugi standardi in predpisi kot za navadne državljane. Pa ne gre le za moralne standarde, tudi zakonski predpisi zanje ne veljajo. Korupcija, ki se s strani KPK očita generalnemu državnemu tožilcu, je namreč opredeljena kot kaznivo dejanje. V pravno državo pri nas ne verjame skoraj nihče več. In to ravnanje generalnega državnega tožilca je samo dodatna potrditev tega vsesplošnega prepričanja javnosti. Pričakovali smo, da se bodo glede odgovornosti generalnega državnega tožilca javno opredelile vse najvišje strokovne in politične avtoritete v državi. Po našem mnenju bi to morale storiti. Politika je namreč odgovorna za splošno stanje v družbi. Pa odziva ni bilo. Kakšno je torej sporočilo politike državljanom? Naj to ostane retorično vprašanje, na katerega si bo politika zagotovo morala odgovoriti.

V Novi Sloveniji – krščanski demokrati smo zaskrbljeni nad ravnanjem generalnega državnega tožilca in njegovim pogledom na subjektivno in objektivno odgovornost na položaju prvega človeka državnega tožilstva. Pri določanju politike kazenskega pregona je ključna vloga generalnega državnega tožilca. V skladu z Zakonom o državnem tožilstvu je prav generalni državni tožilec tisti, v čigar pristojnost sodi določanje politike kazenskega pregona. Funkcija generalnega državnega tožilca je zato nadvse pomembna, saj mora oseba, ki zaseda to funkcijo, spremljati odklonske pojave v družbi in v skladu z nevarnostjo pojavnih deviantnih ravnanj sproti in ažurno določati politiko kazenskega pregona ter v skladu z njo določiti prioriteto in intenzivnost dela državnega tožilstva na posameznih področjih.

Moja razprava bo tekla nekoliko širše. Generalni državni tožilec je odgovoren za delovanje celotne tožilske organizacije objektivno in subjektivno. Pregledali smo poročilo o delu Specializiranega državnega tožilstva in skupno poročilo o delu tožilstva za preteklo leto. Moram reči, da smo zelo zaskrbljeni, ker generalni državni tožilec ni ponudil odstopa vsaj zdaj, ko sta bili izdani ti dve poročili. V Novi Sloveniji – krščanski demokrati ves čas glasno opozarjamo na neizvajanje Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora. In kaj se je premaknilo na tem področju v preteklem letu? Zaposlilo se je dodatne kadre, zagotovilo pomoč državnih pravobranilcev za to področje in zagotovilo dodatne finančna sredstva. In vložili sta se dve novi tožbi. Generalni državni tožilec to stanje, najbrž seveda hudomušno in cinično, ocenjuje kot uspešno.

Drugo področje, kjer moramo biti kritični do dela državnega tožilstva, je področje pregona bančnega kriminala, ki je v pristojnosti Specializiranega državnega tožilstva. Na tem področju dela 9 državnih tožilcev in vsi skupaj so v letu 2014 vložili 8 zahtev za preiskavo in en sam obtožni akt. 9 državnih tožilcev. Ta statistika kaže na resničnost izjav predstavnika Specializiranega državnega tožilstva na enem od zasedanj Odbora za pravosodje v Državnem

zboru, da bomo prve sodbe v zadevah bančnega kriminala pričakali po 10 in več letih. To bodo lahko samo sklepi o ustavitvah postopkov zaradi zastaranja, da seveda ne bomo gojili kakšnih prevelikih pričakovanj. Za tako stanje na področju odvzema premoženja nezakonitega izvora in pregona bančnega kriminala, morajo vsekakor prevzeti subjektivno odgovornost vsi državni tožilci, ki delajo, oziroma bolje rečeno, bi morali delati na teh področjih. Objektivno odgovornost pa mora nositi generalni državni tožilec, saj je on odgovoren za delo in tudi ugled celotne državnotožilske organizacije.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jani Möderndorfer bo predstavil stališče Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek.

Izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):

Najprej predvsem obžalujemo, da sploh imamo to sejo danes, ker je to v resnici ena velika potrata časa. Potrata časa predvsem zato, ker o ničemer ne bomo sklepali. Sklepali pa ne bomo zato, ker tudi včeraj na matičnem delovnem telesu v resnici ni bil sprejet noben sklep.

Zakaj potem sploh razpravljamo? Razpravljamo samo zato, ker so kamere prižgane in ker bi radi nekateri izvajali pritisk in še naprej ponavljali vse tisto, kar pravzaprav počnejo že mnogo let. Ne samo v tem mandatu, tudi v prejšnjem mandatu in kar naprej ponavljajo eno in isto mantro. Ampak ni problem v tem, da nekdo pač ponavlja ene in iste stvari, problem je, ko se znajde v lastni zanki, ko najprej za nekaj nekoga obtožuje, potem pa čez nekaj let od tega istega organa pričakuje ravno nasprotno oziroma jemlje ven s pinceto samo tiste stvari, ki so mu pogodu oziroma všeč. Zato bi bila danes edina pravilna ugotovitev in tudi poziv vsem poslanskim skupinam – tistim, ki še premorejo kaj modrosti, razen če ne bodo tega hotele ohraniti za svoje politično orožje –, da spremenimo poslovnik v tisto smer, da preprosto nobenega plenarnega zasedanja ne more biti, če ni na koncu sklepa. Kajti izgubljati čas na plenarnih zasedanjih za to, da se pogovarjamo, nima nobenega efekta. Verjamem, da še doma slej ko prej ugotovite, ko se pogovarjate s svojimi partnerji, da če ponavljate eno in isto, potem to nima več nobenega smisla. In to počnemo v parlamentu kar naprej, vendar samo zaradi ene stvari, in sicer zaradi kamer. Zato, da nas gledajo, zato, ker mislimo, da bomo s tem nahranili svoje volivce, tiste, ki so nam všeč, in jim povedali, kako se borimo za pravico. Te pravice pa žal v tem primeru ni, ker nima nobene zakonske podlage.

Vesel sem, da je bil pred leti spremenjen zakon v toliko, da se je, če ne drugega, takrat s sporočilom, danes pa tudi v praksi dokazalo, da je treba politiko odmakniti od določenih institucij, še posebej, kadar govorimo,

da opravlja naloge iz druge veje oblasti. To ni samo za primer javnega tožilca, gre tudi za okrožne tožilce. Veste, da jih je včasih imenovala Vlada, danes jih ne več. Državnotožilski svet ima neko svojo vlogo, ima zato tudi svoje naloge in predvsem tudi svoje roke. Jaz verjamem, da predlagatelj, ko so vložili zahtevo za izredno sejo, takrat niso vedeli, kakšen bo datum obravnave Državnotožilskega sveta. Vedeli pa so v vsakem primeru, da ne glede na to, da ne vedo datuma, hočejo izvajati pritisk. To nenazadnje tudi sami priznavajo in ponavljajo kar naprej, da je v resnici to njihova zakonska pravica, in na ta način dajejo sporočilo vsem, kako morajo to še drugi početi, zato da bo to dobro.

Politika je v zgodovini vseh mandatov vlad nastavljala svoje ljudi. Vedno. In bolj ko se je iztekal mandat, so postavljali svoje ljudi, tako ena kot druga vlada. Tudi Janševa vlada, ki v primeru gospoda Fišerja in v tem primeru kar naprej ponavljajo, je zaposlila nič koliko kandidatov samo zato, da jim zagotovi službe. En primer sem včeraj na odboru tudi povedal. Seveda me je gospod Gorenak takoj popravil in rekel, da je bilo dokazano, da so bile stvari odpravljene, ker so bile nezakonite. Govorim o Maroltu. Vendar ta tema ni bila končana, včeraj je nisem dokončal. Zelo pomembno je, da vemo, da so dežurnega gospoda Roberta Marolta, ki se mu je kar naprej urejalo eksistenco v organih države in vladnih službah ali pa v skladih, po tistem, ko so mu za naprej že uredili službo državnega pravobranilca in ga potem seveda imenovali še za državnega sekretarja – to sta ta dva primera, o katerih sem govoril – kasneje, tik preden je Janševa vlada končala svoje delo, postavili za direktorja Javnega jamstvenega, preživitinskega in invalidskega sklada in mu seveda na ta način rešili eksistenco. Zakaj ta primer omenjam? Omenjam ga predvsem zaradi ene stvari, in sicer, ker je bilo 12 kandidatov, 2 sta pa še dodatno ustrezala pogojem, enega od teh kandidatov pa imamo danes tu, ker je poslanec, to je Uroš Prikl, ki je prej delal na Ministrstvu za delo, družino in seveda bistveno več vedel iz tega področja, ker je delal točno na tem področju. In po tej logiki, če bi šlo za strokovnost, o kateri vsi tako zelo radi govorimo, bi to obveljalo, pa ni, ker je obveljalo politično načelo. Svojega na mesto, kjer bomo obvladovali pozicije. To se je zgodilo recimo v enem takem primeru in takih primerov je bilo ogromno. Pa da ne bo dileme. Še enkrat ponavljam, ne samo v Janševi vladi. Ne samo v Janševi vladi. V vseh vladah je bilo to.

Zato je seveda zelo pomembno, da se vprašamo, ali si res želimo, da politika sodeluje tudi v primeru, o katerem predlagatelj danes govori. Sam sem prepričan, da bi bilo najmanj dostojanstveno, če bi vsaj ta termin počakali, da organi, ki morajo po zakonu odreagirati in sporočiti svoje odločitve. Ampak tudi tega termina ne moremo počakati. Jaz razumem politični boj, razumem, da bodo na neki način

instrumentalizirali vsa orodja, ne nazadnje so povedali, da bodo izkoristili vsa sredstva, ki jih imajo na voljo, zato da bodo opozarjali na nepravilnosti, predvsem pa opozarjali samo na tiste nepravilnosti, ki so njim všeč, ne pa na tiste, ki jih celo sami počnejo. Zato bi bilo seveda smiselno, da bi v Poslovniku Državnega zbora dejansko spremenili tisto določbo, ki seveda omogoča, da razprave, ki so zaradi razprave, počasi v tej politiki onemogočimo in damo prostor razpravam, ki imajo tudi svoj epilog. Danes tega epiloga doživeli ne bomo.

Za nas osebno v Zavezništvu je to pritisk na politiko, pa kakorkoli se k temu že obračamo in želimo reči, in seveda je svojevrsten pritisk tudi to, da ne nazadnje predlagatelj že vnaprej sporočajo, da oni itak že vedo, kakšna bo odločitev. Oni pač namreč vse vedo. Jaz sem že pred leti v tem parlamentu rekel, da je prav zanimivo, da samo v tej stranki vse vedo že vnaprej.

Mi v nadaljnji razpravi več ne bomo sodelovali, še več, niti sedeli ne bomo notri, ker ne bomo sodelovali v poslušanju nekih nesmislov in bomo na ta način tudi pokazali, da se s tem seveda ne strinjamo. Hvala.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Ksenija Korenjak Kramar, ki bo predstavila stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

KSENIJA KORENJAK KRAMAR (PS SMC): Spoštovani podpredsednik, predstavniki Vlade, spoštovani kolegi in kolegice!

Danes razpravljamo o predlogih sklepov, da se Državni zbor seznani z odločitvami in ugotovitvami Upravnega sodišča Republike Slovenije, Komisije za preprečevanje korupcije, Inšpektorata za javni sektor, Ministrstva za javno upravo in nadzorne skupine Ministrstva za pravosodje ter da predlaga Državnotožilskemu svetu, da čim prej zavzame stališče do ravnanj generalnega državnega tožilca dr. Zvonka Fišerja, ter predlaga Vladi Republike Slovenije, da prouči možnost sprememb Zakona o Državnem tožilstvu. Menimo, da gre v predlaganem besedilu vsebinsko za ugotovitve o sprejetih odločitvah različnih državnih organov, ki jih je treba spoštovati. Kakršnikoli naknadni sprejem ali pa potrditve bodisi v Državnem zboru bodisi v Vladi niso potrebni in pa tudi neprimerni.

Da je prišlo v postopku imenovanja generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva Republike Slovenije do nepravilnosti, ni mogoče zanikati. To je pravnomočno ugotovilo Upravno sodišče Republike Slovenije, podobno je nepravilnost teh postopkov ugotovila nadzorna skupina Ministrstva za pravosodje, zaradi suma kršitev določb Zakona integritete in preprečevanju korupcije pa je v isti zadevi postopek vodila tudi KPK. KPK je zaradi izdane začasne odredbe o umiku omenjenih ugotovitev

s svoje spletne strani umaknila navedeno. Končne odločitve s strani Upravnega sodišča glede vsebine zadeve in pa odločitve Vrhovnega sodišča o pritožbi KPK zoper izdani sklep o začasni odredbi v tem trenutku še nimamo. V zvezi s tem je Minister za pravosodje ocenil, da je zagotavljanje morebitne odgovornosti, vzpostavitev prakse in zaščite integritete primerno in potrebno, da Državnotožilski svet oceni, ali ravnanje generalnega državnega tožilca v konkretni zadevi predstavlja takšno kršitev pri upravljanju zadev državnotožilske uprave iz 1. točke prvega odstavka 127. člena zakona, ki bi preprečevala postopek in utemeljevala postopek o razrešitvi predstojnika. S tem namenom je tudi od predsednice Državnotožilskega sveta zahteval, da o omenjeni zadevi pripravi poročilo. Izrecno poudarjamo, da je Državnotožilski svet edini organ, ki ima po zakonu izključno pristojnost odločanja o morebitni podaji predloga za razrešitev generalnega državnega tožilca, o katerem potem odloči Državni zbor.

Sprejete odločitve različnih državnih organov se kot takšne morajo spoštovati in dodatne potrditve, kot rečeno, niso primerne in niso dopustne. Spreminjanje zakonodaje ad personam prav tako ne in lahko pomenijo nevaren preseden. Vsekakor pa je na mestu temeljit premislek o ustreznosti, preglednosti in primerljivosti rešitev imenovanja in nadzora sodnikov, tožilcev in tudi pravobranilcev. V tem oziru tudi pričakujemo poglobljeno vsebinsko razpravo vseh gradnikov pravosodja in tudi drugih vej oblasti.

Državnotožilski svet je samostojen, neodvisen in po zakonu pristojen organ, ki v tej fazi zadevo že obravnava, zato v Poslanski skupini SMC menimo, da je v skladu z ustavnim načelom delitve oblasti ter nevmešavanjem in političnimi pritiski na samostojno in neodvisno delo drugih državnih organov, edino sprejemljivo, da se v tej zadevi Državnotožilskemu svetu, da najprej možnost, da poda poročilo, in se šele potem vodi morebiten postopek, kot to določa zakon. Politična razprava v tej fazi postopka tako ni primerna in bi lahko pomenila nedopusten vpliv na odločanje Državnotožilskega sveta kot neodvisnega organa.

Zato je tudi razprava pred posredovano odločitvijo s stališča Poslanske skupine SMC preuranjena in danes tudi povsem neprimerna. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Branko Grims bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani, vsem prav lep pozdrav!

Današnja seja bi lahko imela tudi to pod 2. točko dnevnega reda, ki bi se recimo

glasila Tranzicijska levica podobo svojo na ogled postavi, glede na to, kar smo zdaj namreč poslušali v uvodnih besedah, pa tudi glede na dejanja včeraj, ko je koalicija s svojim glasovanjem onemogočila sprejem kakršnegakoli sklepa, danes pa ves čas poslušamo pritoževanje, da je seja brezpredmetna, ker ni nobenega predloga sklepov. Krasna logika, moram reči. Potem se pa pojavi še nekdo z genialnim predlogom, da kadar ne bi bilo predloga sklepov, kadar koalicija torej s svojimi glasovi to preprečila, o tistem Državni zbor ne sme več razpravljati. Ja, to je pa res demokracija na višku. Skratka, ukineš koalicijo, ukineš opozicijo, ukineš vse, samo še tisto, kar Vlada predlaga, pride na dnevni red, ostalo ne pride nikoli več. To praktično pomeni, da nadzorno vlogo opozicije, ki je ustavno načelo, preprosto izničiš. To je pa zelo zanimiva demokratična logika, ki jo danes tukaj poslušam.

Sicer pa, če smo pri koaliciji, pojdemo lepo po vrsti, ker je bilo veliko takih zanimivih rožic nasajenih v ta vrtiček. Kdor dela, tudi greši, je bilo prej rečeno. Ja, dobro jutro koalicija. Ali niste bili vi izvoljeni na osnovi obljub, da boste dosledni pri uveljavljanju odgovornosti? Kaj pa odgovornost, koalicija? Odgovornost za katerokoli delovno mesto, zlasti pa tam, kjer je nekdo s samovoljo – in to si ni izmislil nekdo iz opozicije, ampak je to zapisalo Upravno sodišče v pravnomočno sodbo – nekomu omogočil neko korist, kar je KPK opredelila kot koruptivno ravnanje, najbrž se boste strinjali, da po evropskih merilih gre točno za to, potem je pa Upravno sodišče zdaj v nekem drugem postopku reklo, da za enega od vpletenih je treba to začasno malo umakniti. In to imate za izgovor, da danes seje ne bi smelo biti. Ampak vsebinsko v tisto sodbo ni v ničemer posegalo. Še vedno piše tam točno isto, kot je prej, da je šlo za samovoljo pri uresničevanju oblasti. In bila sta dva vpletena. Eden od njiju je tisti, o katerem lahko danes mirno in neomejeno govorimo, to je gospod Fišer, generalni državni tožilec. Se pravi, ko je zapisalo sodišče, da je šlo za "samovoljo pri izvrševanju oblasti", se to nanaša na enega od nosilcev javnih funkcij. Zdaj pa nerodna zadeva, ker se tiče tega nosilca javnih funkcij. Če bi v tej državi spoštovali vsaj tiste mednarodne zaveze, ki jih sprejememo, kot je recimo kakšna resolucija Evropskega parlamenta, lahko Resolucija 1096 iz evropskih institucij ali pa Resolucija o evropski zavesti in totalitarizmi, ki jo je Evropski parlament sprejel z glasovi vseh poslank in poslancev iz Slovenije, ne glede na politično stranko, se to ime, o katerem danes govorimo, sploh ne bi moglo pojaviti na tisti funkciji, ki jo zaseda, ker je njegova vloga iz preteklega obdobja, če sem zelo diplomatski, precej nejasna. Problematična. Sporna bi rekli nekateri v pravu. In tam je problem. Če država postavlja na čelo takih institucij sporne ljudi in to ve ter to počne zavestno – to seveda dela točno določena

politična opcija – s tem objektivno škodi državi kot celoti. Dela pravosodni sistem v najširšem pomenu besede, ki deluje potem neevropsko, po učinku in po videzu. In seveda država, ki ne vpliva zaupanja, ko gre za pravosodni sistem, je država, od katere tuji investitorji, tuji poslovni partnerji bežijo. In tukaj ne gre več za nobeno ideologijo, ampak za zelo resen razvojni problem, na katerega nas ves čas opozarja Evropska unija. K temu se bom vrnil še malo kasneje.

Poleg tega je bilo izredno zanimivo poslušati verodostojnost sedanje koalicije. "Sistemske nesprejemljivo je spreminjati zakon zaradi enega človeka. Nesprejemljiva je sprememba zakona zaradi enega človeka, ad personam." To vas je ponovilo kar nekaj iz vrst koalicije. Saj to bi jaz podpisal, ampak, draga koalicija, vi ste v tem trenutku predlagatelj sprememb volilne zakonodaje, ki je pisana točno ad personam in katere prevod celega paketa – saj ste naredili paket, da ne bi bilo preveč očitno, da gre za enega človeka – bi se lahko glasil: Kdorkoli lahko kandidira na volitvah, če mu ni ime Janez in se ne piše Janša. Kajti, bil je pač edini, ki je res vrhunsko vodil Vlado, ne samo Slovenije in Evropske unije, in bog ne daj, da še kdaj pride na oblast, da se bo videlo, kakšni kekci smo v tranzicijski levici, ker smo naredili tak propad Slovenije, da ga niti zahod ne more več mirno gledati, s 30 milijardami minusa, z gospodarskim nazadovanjem leto za leto, medtem ko so naši največji partnerji, kot je recimo Nemčija, imeli že cel razvojni cikel v tem obdobju. Zato je seveda treba preprečiti tistemu, ki bi v Sloveniji lahko naredil nekaj dobrega, da pride na oblast z vsemi sredstvi, tudi z zlorabo institucij, ni problema. Kajti dejstvo je, da je po obsodbi Ustavnega sodišča zdaj jasno, da je šlo za zlorabo institucij. In preden greš v takšne omejitve, je treba najprej tisto prvo odpraviti. Takšne omejitve so na vrsti lahko po tem, ko imaš ti evropsko delujoče pravosodje, ne pa pred tem, kajti potem to pomeni samo, da dovoljuješ neomejeno zlorabo institucij in nič drugega, kar je seveda z vidika demokracije nesprejemljivo, z ustavnopravnega vidika, kjer naj bi bili vsi enaki pred zakonom, pa še toliko slabše. Ampak kako ste že rekli? Kdor dela, tudi greši.

Če se vrnemo malo bolj ozko na to zgodbo, ne samo, da je Upravno sodišče Republike Slovenije ugotovilo, da je šlo za samovoljo pri izvrševanju oblasti, ampak je bila "z navedenim ravnanjem tretji osebi omogočena nepremoženjska korist v obliki zasedbe delovnega mesta generalnega direktorja Vrhovnega tožilstva RS, s čimer so izpolnjeni tudi vsi znaki korupcije, kot jih opredeljuje ustrezen zakon." O teh imenih, o enem od njih, pardon, na katerega se to nanaša, naj se ne bi govorilo, tako da ne bom nadaljeval, ampak zanimivo, da je tudi ministrstvo opravilo kontrolo in ugotovilo enako. Precej nerodna zadeva. Pa potem še kakšna institucija, ki jo seveda vsi zelo

dobro poznate. Bilo pa je potem izjemno zanimivo poslušati tudi reakcije na te ugotovitve. Generalni državni tožilec je povedal, da ne priznava ugotovitev Komisije za preprečevanje korupcije, in izjavil, da gre za institucijo za diskreditacijo posameznika. Zdaj pa sprašujem, ali ste opazili, da danes nekdo izredno manjka v tej dvorani? Poleg seveda gospoda Fišerja, za katerega bi jaz zelo želel, da je med nami, ampak bi bilo to glede na poslovnik lahko tudi nekoliko nerodno. Ampak jaz osebno bi bil za to, da se mu da tudi beseda. Če bi bil tukaj, bi za to z veseljem glasoval. Ampak ga ni. Ampak nisem imel zdaj njega v mislih. Boljše bi bilo, da bi bil on zraven, ker ni lepo govoriti o nekem, ki ga ni zraven, ampak tak je pač naš poslovnik in tukaj ne morem ta hip sam nič storiti, SDS pa tudi ne. Tisti, ki imate večino, bi lahko. Ampak nekoga tako pogrešam. To pa je gospod minister. Gospod minister, ki je nekoč vodil KPK. Seveda ni slučajno, da ga danes ni med nami. Veste, kakšna čudovita scena bi bila, da bi tukaj sedel človek, ki je, če citiram besede gospoda Fišerja, generalnega državnega tožilca, "vodil institucijo za diskreditacijo posameznika", danes pa bi bil tukaj zadaj v vlogi ministra. To pa bi bilo res tisto, kar sem prej rekel, in sicer koalicija svojo podobo na ogled postavi.

Prej ste se nekateri hoteli nekaj norčevati iz koalicije na račun SDS. Mi nismo prav v ničemer spremenili svojih stališč, spremenili pa ste jih tisti, ki ste nekoč govorili, da je nad KPK samo še modro nebo, da se o tem sploh ne sme niti razpravljati, kaj šele dvomiti. Kaj vse smo poslušali takrat, ko je bilo treba na osnovi stališča KPK rušiti Vlado Janeza Janše. Mimogrede, nemški **Frankfurter Allgemeine Zeitung**, ki je en najuglednejših na gospodarskem področju, jo je opredelil kot gospodarski čudež za Slovenijo in edino možno rešitev. Ampak to je bilo treba zrušiti. Takrat je bila KPK sveta, takrat je bila KPK tista, o kateri se ne sme niti govoriti, nimaš pritožbe zoper. Precej nerodna zadeva, če se ji danes reče, da je to institucija za diskreditacijo posameznika in to marsikdo v koaliciji potem še požegna s svojim prizadevanjem, da bi omejil razpravo ali pa še razpravo samo, ki gre v isti smeri. To je tisto, kar sem prej rekel, koalicija svojo podobo na ogled postavi. In zato je ta razprava nujna. Ne samo da je dobrodošla, ampak je nujna, ker pomeni dejansko kontrolo tistega, da ljudje vidijo, kdo je kdo, kajti ljudje v demokraciji in po ustavi imajo to pravico.

Gremo naprej. Glede na to, da so nekateri tudi v Vladi povedali, da o ničemer s tem v zvezi ne odločajo ne oni ne Vlada, je to precej nerodna zadeva, ker niti ne drži. Vsi vemo, kdo je predlagatelj in kdo na koncu odloča o imenovanju generalnega državnega tožilca in jasno je, da bi ta postopek normalno stekel. Če bi pa veljale etične norme – to je tisto, na osnovi česar je bila ta koalicija postavljena, če vas lahko spomnim –, potem pa se ta problem, še enkrat povem, zagotovo ne bi več

smel tukaj pojaviti, ker bi bil že zdavnaj rešen, ker bi se gospodu Fišerju lepo in jasno predlagalo, da naj odstopi, zato da omogoči, da tožilstvo funkcionira tako, kot je treba. Kajti dejstvo je, da tožilstvo ne funkcionira tako, kot je treba. Včeraj je bilo nekaj neverjetnega na seji odbora. Tam pa je bil gospod Fišer zraven in bilo je dobro, jaz obžalujem, da ga danes ni, kajti izjavil je, da bomo dobili lekcijo zaradi tega, ker potem pač sklepi niso bili sprejeti. Očitno je že vedel, kaj je v igri. Ampak kdo pa je v resnici dobil lekcijo v zadnjem obdobju? Pravno gledano je dobilo izjemno hudo lekcijo državno tožilstvo, in sicer s soglasno sprejeto sodbo Ustavnega sodišča, s katero so bili razveljavljene vse sodbe v procesu Patria. Kaj je tam med drugim zapisalo Ustavno sodišče? "Ko sodišče razlaga zakon glede na življenjski primer, mora ugotoviti, katera dejstva tega primera so upoštevana z vidika posameznega zakonskega znaka. Upoštevana dejstva življenjskega pomena, ki jih izlušči v konkretni dejanski stan za vsak posamezni znak kaznivega dejanja, mora primerjati z zakonskim dejanskim stanom, ki ga ustavnoskladno izlušči iz besedila zakonske določbe. Upoštevana dejstva konkretnega dejanskega stanu se morajo določno in striktno ujemati z zakonskim dejanskim stanjem – z vsakim posameznim znakom kaznivega dejanja. Izluščenje dejstev konkretnega dejanskega stanu glede na zakonski znak kaznivega dejanja pomeni konkretizacijo znakov kaznivega dejanja. Konkretizacija vsakega posameznega znaka kaznivega dejanja na ravni konkretnega dejanskega stanu je podlaga za presojo po nujnem ujemanju z zakonskim dejanskim stanom. Zato morajo biti v sodbi navedena konkretna ravnanja storilca, ki jih sodišče subsumira pod posamezne znake očitane kaznivega dejanja. Pri tem sodišče konkretizacije enega zakonskega znaka ne sme nadomestiti s konkretizacijo drugih zakonskih znakov, tako da bi prišlo do njihovega zlitja. To bi pomenilo odsotnost enega znaka kaznivega dejanja." Če kdo ne razume, o čem govorim, to isto seveda še toliko bolj velja za tistega, ki tožbo vlaga, kajti pri nas se dostikrat sodišče kar postavi v vlogo, da daje skoraj že navodila tožilstvu, kar je mimogrede ustavnopravno nedopustno. Jaz ne vem, kje se ti ljudje učijo prava. Sodišče bi moralo biti namreč tisto, vsak sodnik posebej in vsi skupaj, ki sodi nevtralnno na sredi med dvema, na eni strani obtoženim in na drugi strani tožilcem. Se pravi, tisti, ki je na sredi, mora viti nevtralen. Ne pa, da enemu daje navodilo, kako naj tistega drugega stisne ali pa kje naj dopolni obtožnico, zato ker taka sploh ne stoji. Ali pa, če še tega potem tožilci ne znajo narediti, mu pa sami malo pomagajo in združijo par znakov kaznivih dejanj v eno mineštro, ki jo je potem Ustavno sodišče opredelilo kot očitno protiustavno, kot kršitev človekovih pravic in razveljavilo v celoti. To je namreč tisto, kar je bistvo te zgodbe, in tukaj je dobilo državno

tožilstvo strahotno zaušnico, če kdo tega ni razumel. Vsi zdaj gledajo samo sodišča v ožjem pomenu besede, pozabili pa so, da je tisti, ki je vlagal tožbo, tožilec, in da je bila ta obtožba očitno narejena skrajno pomanjkljivo oziroma take sploh ne bi smelo nikoli biti. Tisti, ki je tako tožbo vložil, je ali pokazal ogromno pravno neznanje ali pa je zavestno kršil človekove pravice. V vsakem primeru je tukaj vprašanje odgovornosti. Ne samo tiste konkretne osebe, ampak tudi institucije kot celote. Pa smo spet na začetku.

Zaradi tega je o teh stvareh treba in nujno zelo jasno in odločno spregovoriti. Tukaj se dotikamo predvsem tistega dela pravosodja v širšem pomenu besede, ki se nanaša na tožilstvo, zaradi vpletenosti gospoda Fišerja v konkretno ravnanje, o katerem je svoje že povedalo Upravno sodišče. Pa tudi zaradi vseh drugih okoliščin. Dejstvo je, da tožilstvo ne ravna tako, kot bi po evropskih normah moralo. Po eni strani vlaga take obtožnice, kot sem jih prej navedel, ki jih potem Ustavno sodišče kot kršitev človekovih pravic v celoti ne samo vrže v smeti, ampak še kaj hujšega, po drugi strani pa ne prepozna recimo sovražnega govora niti tam, ko ga prepozna recimo pri tako imenovanem levem združenju, to je Združenje novinarjev Slovenije, ko gre za njihovega bivšega šefa, čeprav ima tisto ravnanje vse elemente po evropskih normah.

Kaj so pravzaprav elementi sovražnega govora? Me zanima, če bi znali to tožilci v hipu povedati. Po evropskih normah ni sovražni govor samo tisto, da nekomu rečeš, da nočeš z njim na kavo, kar je bilo nekoč predmet silnih polemik v Državnem zboru. Morata biti prisotna dva elementa, gospe in gospodje, da je to po evropskih normah sovražni govor. Eno je zaničevanje človeka, razčlovečenje, smešenje osebnosti in tako naprej. To je en element – razčlovečenje. Drugi element je pa utemeljevanje, zakaj je bilo to dopustno ali pa celo nujno potrebno kot najhujša oblika tovrstnega utemeljevanja. In če imaš v nekem primeru, pa se slučajno to nanaša na nekoga iz SDS, pa potem tožilstvo tega ne vidi, vlaga pa obtožnice, ki so, milo rečeno, napisane kot "što se babi htelo, to se babi snilo", to pomeni, da gre za pristransko ravnanje. In potem se postavlja vprašanje načela enakosti pred zakonom, spoštovanja načela zakonitosti, spoštovanja 2. člena Ustave in, če hočete, spoštovanja Ustave kot celote. Potem pomeni, da so nekateri lahko vnaprej obsojeni za karkoli, tudi če ne storijo ničesar, drugim se pa lahko dela neskončna krivica, pa nikdar ne pridejo do zadoščenja, ker tožilec preprosto tega ne prepozna. Vendar bi moral. Sovražni govor zadeva vse in vsakogar in lahko vsak hip zadene kogarkoli. Zato gre za tiste primere, ki so očitni, ki so jasni, ki so nedvoumni, toliko bolj pričakovati, da bi tožilstvo ustrezno ravnalo, ne pa da kakšno prijavo od policije prejmejo, naredijo avionček in gre. Potem pa naj se kdo bori sam, za dva avta

denarja porabi za kakšne tožbe na sodniji, pa še tam ga potem rotirajo iz leta v leto, da se stvari pozabijo, da se že ne ve, za kaj gre, ker je vse zagotovo naključje.

Če gremo nazaj na samo ravnanje, ki ga je Upravno sodišče opredelilo kot samovoljo. To pomeni, da je tako ravnanje nelegalno, da ni bilo zakonito. Vsak od tovrstnih funkcionarjev mora vsak svoj akt utemeljiti na zakonitosti. Mora imeti zakonsko in drugo pravno podlago. Če kdo to direktno krši, pa če se to zgodi še, oprostite, generalnemu državnemu tožilcu, toliko slabše. In potem pridemo nazaj na tisto, zaradi česar je prišla ta sedanja koalicija na oblast – na načelo odgovornosti. Kje pa je zdaj tu odgovornost, vas vprašam, če se ne dovoli niti sklepov. Preprečili ste sprejetje sklepa, da ste se vsaj seznanili s tem, da bi predlagali Vladi, naj pripravi vsaj tiste spremembe zakona, ki bi omogočale v takem primeru uveljavljanje odgovornosti. In ste rekli, da ker gre za enega človeka, je pa to res povsem nedopustno. Ob tem, ko ste sami ravno pred nekaj dnevi vložili v parlament nekaj, kar se točno nanaša na enega človeka, kar sem prej že opisal. Toliko o verodostojnosti. Potem se pa čudimo, če kdo parlament postrani gleda. Ampak nismo vsi enaki.

Če počasi zaključim. Kot rečeno, velikokrat v parlamentu govorimo o pravosodnem sistemu, v najširšem pomenu te besede. V ožjem je to samo sodna veja oblasti, v širšem seveda spada zraven tudi državno tožilstvo. Da tu stvari ne funkcionirajo, ni naš izum. Na to nas je že nekajkrat zelo jasno in nedvoumno opozorila Evropska unija. Potem sicer lepo doda nekaj tistih praviloma diplomatskih floskul, kot se za meddržavne komunikacije spodobi, "saj ste dokazali nek napredek, ampak dajte še," kar po domače povedano oziroma prevedeno v slovenščino pomeni, da niste še nič pametnega naredili, zdaj pa že nekaj naredite. In to ne govori Evropa kar tako. Evropi je v interesu, da bi vse države normalno funkcionirale, da bi se vse države dobro razvijale, zato nas opozarja na stanje v slovenskem pravosodju, ker je to pomembno razvojno vprašanje. Če neki podjetnik vidi državo, v kateri njegove vrednote niso ustrezno zaščitene; če vidi državo, kjer ni finančne discipline; če vidi državo, kjer trajajo sodni postopki leta in leta, toliko, da vedno znova Slovenija plačuje odškodnino na Evropskem sodišču za človekove pravice zaradi predolгих sodnih postopkov, potem se bo seveda taki državi izognil na daleč in bo šel nekam drugam, kjer to ne bo neki rdeči eksot, ampak bo država, kjer bodo njegove vrednote spoštovane; ne bo to država, kjer se vlečejo sodni procesi, kadar komu to paše, 5, 10 in več let, ampak se sodni proces s pravnomočno sodbo zaključi v letu ali pa kvečjemu v dveh, torej v nekem razumnem roku. To je problem, s katerim bi se morali prvi soočiti v tej državi. Zato nas Evropska unija opozarja, ker je to naš temeljni razvojni problem.

Rekli ste, da se s tem ne želite ukvarjati. To ste tudi pokazali s tem, ko ste zavrnilli sklepe. To vsakič poslušamo, kadar spregovorimo o problematiki pravosodja in celo takrat, ko smo to spregovorili na osnovi poročila institucij Evropske unije. To pomeni, da je ta koalicija nojevska koalicija, da pred enim resnim realnim razvojnim problemom neevropskega delovanja pravosodja deluje kot čreda nojev, ki vtakne glavo v pesek, ampak če si predstavljate tiste, ki vtaknejo glavo v pesek, potem si predstavljate, kaj potem štrli v zrak in kako zgleda to v očeh povprečnega občana, ki vse to plačuje. Vsekakor neprimerno za otroke.

Danes ne bomo odločali o ničemer, vprašajmo pa se, kakšen je signal, ki ga pošiljamo od tukaj, kajti tudi to je v politiki še kako pomembno. Prav bi bilo, da bi od tod šel signal, da se za opravljeno delo zahteva, da je zakonito in da se, kadar se zavestno krši pozitivno zakonodajo, za to uveljavlja tudi odgovornost, da se tudi na ta način omogoči in pospešuje razvoj države. Ljudje imajo pravico do tega signala, naša dolžnost pa je, da jim ta signal damo. Signal, ki ga trenutno daje koalicija, skupaj s še kom iz opozicije, da o tem noče niti razpravljati, še manj pa odločati, pa je slab. Vendar ta signal govori o vas samih. Žal mi je, da je to tako.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Marjana Kotnik Poropat bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani podpredsednik Državnega zbora. Spoštovani državni sekretar s sodelavcem, poslanke in poslanci!

Danes bom kratka. Žalosti me, da se ponovno ukvarjamo s to temo, ki smo jo po mnenju Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije pripeljali čisto predaleč, jo spolitizirali in danes služi le še diskreditaciji slovenskega pravosodnega sistema. Res ne vem, kaj si mislijo državljani, ko spremljajo naše brezplodno razpravljanje, ko pa je popolnoma jasno, da je Državnotožilski svet po Zakonu o državnem tožilstvu edini organ, ki lahko Državnemu zboru predlaga razrešitev generalnega državnega tožilca. In Državnotožilski svet še zaseda. Njihove odločitve še ni, tako da danes predvsem krademo bogu čas in zapravljamo denar državljanek in državljanov, namesto da bi se ukvarjali s tem, za kar smo dejansko izvoljeni v Državni zbor.

Odločitev Upravnega sodišča izpred treh let je nesporna. Njene posledice so bile že sanirane, a dejstvo je, da so se pri imenovanju zgodile nepravilnosti in to meče veliko senco na generalnega državnega tožilca. A mi nismo poklicani, da sodimo o tem. Različni organi so svoje že povedali. Imamo tudi ugotovitve

inšpekcijskega postopka ter Komisije za preprečevanje korupcije. Vsak si je lahko ustvaril svoje mnenje o tem, ali je gospod Fišer še primeren za opravljanje svojega položaja, a, kot že rečeno, zakon je jasen. Brez odločitve Državnotožilskega sveta se tu nimamo kaj pogovarjati. Prav tako poslanci iz Državnega zbora ne moremo pozivati gospoda Fišerja k odstopu, saj bi to pomenilo pritisk ene veje oblasti na drugo vejo oblasti. Takšno odločitev lahko vrhovni državni tožilec sprejme le sam.

Minister za pravosodje je ravnal pravilno, ko je Državnotožilski svet pozval naj oceni, ali ravnanje generalnega državnega tožilca v konkretni zadevi predstavlja takšno kršitev pri upravljanju državnotožilske uprave, ki bi opravičevala postopek za razrešitev gospoda Fišerja. Zakon o državnem tožilstvu smo spreminjali leta 2011 in takrat je Državnotožilski svet dobil izključno pristojnost odločanja o morebitni podaji predloga za razrešitev generalnega državnega tožilca, o katerem potem odloča Državni zbor Republike Slovenije. In zakaj smo že leta 2011 novelirali zakon? Prav zaradi načela delitve oblasti, da se politika ne more vmešavati v državno tožilstvo in da tožilci niso podvrženi volji vsakokratne politične oblasti. Takrat je prav SDS zagovarjala takšno ureditev, danes pa ste obrnili ploščo. Morda so res potrebne določene zakonodajne spremembe, a zaradi ene osebe se zakonov pač ne spreminja. To je neresno in škodljivo, če bi tako ravnali.

Da zaključim. Z zadevo se ukvarja Državnotožilski svet in ker gre za samostojni, neodvisni in po zakonu za to edini pristojni organ, v Poslanski skupini Demokratične stranke upokoencev Slovenije menimo, da bi bilo zaradi spoštovanja ustavnega načela delitve oblasti in v izogib očitkom političnih pritiskov, neodgovorno podpreti poziv predlagateljev.

Zato v Poslanski skupini Desus na seji Odbora za pravosodje nismo podprli predlaganega sklepa. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na splošno razpravo poslank in poslancev o predlogu sklepa.

Prvi se je javil za razpravo predstavnik Vlade Darko Stare.

Dobro, dr. Gorenak, izvolite.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Saj ne bi težil, nimam težav, če bi bil gospod Stare pred menoj, ampak se bojim, da mi gospa Poropat pobegne. Samo zato, ampak resnično sem samo zato želel prej imeti besedo. Ona ima namreč navado, da odpoje neke neumnosti, potem pa pobegne iz dvorane. Vidim, da bo spet.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Lepo prosim.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Gospa Poropat, poglejte, vi govorite o tem, da gre za diskreditacijo pravosodja. Prva zadeva je, da bi kot pravica s pravniškim državnim izpitom morali vedeti vsaj to, da obstaja odločba Ustavnega sodišča, po kateri tožilstvo ne sodi v ožji del pravosodja. Ta ustavna odločba je tožilstvo uvrstila v večji meri v izvršno vejo oblasti kot pa v sodno vejo oblasti. Znotraj izvršne veje oblasti je dala tisto posebnost. To bi recimo neka odvetnica oziroma pravnica, kar je gospa Poropat bila, lahko vedela. Skratka, ne gre za diskreditacijo pravosodja, ker govorimo o tožilski organizaciji.

Nadalje je gospa govorila naslednje. 2011 smo spremenili Zakon o tožilstvu, baje smo sprejeli novelo, je rekla, zato da bomo zavarovali delitev oblasti. Totalna netočnost. Leta 2011 smo sprejeli nov Zakon o državnem tožilstvu, ki sta ga spisala gospod Zalar in gospod Škrlec, in temu zakonu smo mi nasprotovali. Nasprotovali smo mu iz več razlogov, predvsem zaradi tega, ker je državnotožilsko organizacijo decentraliziral in znotraj tožilske organizacije praktično ni več nobene odgovornosti. Nad tožilcem danes vi namreč nimate nikogar. Če tožilec dobi na mizo spis, na katerem je nekdo osumljen umora, in ta tožilec reče: "Ne, to ni umor, torej ga jaz ne bom preganjal", nihče v tej državi, niti generalni državni tožilec, ne more nič, absolutno nič. Dotedanja ureditev je bila povsem drugačna, so podpisi in tako naprej, da ne razlagam. Gospa Poropat, ki je pobegnila, je rekla, da smo mi takrat to zagovarjali. Ne, mi tega nismo zagovarjali. Mi smo bili takrat proti. Celotna poslanska skupina, kolikor se spomnim, tudi Nova Slovenija, mislim, da tudi SLS. Zakaj smo mi ta zakon tudi zavrnili? Tudi iz razloga, ker je ta zakon naredil čisto neumnost. Mi imamo danes tako ureditev, delno je o tem že govoril državni sekretar, po kateri je situacija takšna, da minister lahko predlaga razrešitev predsednika Vrhovnega sodišča, ki pa je samostojna veja oblasti, celo vrh te veje oblasti, ne more pa predlagati razrešitve tožilca. Tudi zato smo takrat temu zakonu nasprotovali, kar je čisto razvidno iz magnetogramov. Seveda danes nekateri to obračajo okoli in rečejo: "Hoteli so zavarovati Brezigarjevo." Ni res, mislim, da takrat ona niti več ni bila. Seveda ne, ker je bila zamenjana, mislim, da ji je mandat potekel maja leta 2011, ko je prišel gospod Fišer.

Zdaj pa pravi gospa Poropat, da bi bilo neodgovorno sprejeti sklepe, ki smo jih mi včeraj predlagali, zaradi javnosti, ne zaradi nje, ker ona pač tako ... Kaj hočemo, bogpomagaj, gospa. Kaj smo mi predlagali? Da se je Državni zbor seznanil s sodbo sodišča. Po njenem bi bilo to torej neodgovorno sprejeti. Dalje. Da se je Državni zbor seznanil z odločbo KPK, torej s poročilom KPK. Ona misli, da je to neodgovorno sprejeti. Predlagam, da vrne plačo za današnji dan. Dalje. Predlagali smo, da smo se seznanili z ugotovitvami Ministrstva za pravosodje. Ona je proti. Dalje. Predlagali smo, da smo se seznanili

s poročilom inšpekcijske službe. Ona se ni, ona je proti. To bi bilo torej neodgovorno. In tako dalje in tako dalje. Ampak kadar zmanjka argumentov, gospa pobegne, to je zdaj že tretjič v tem mandatu.

Dober dan, gospa Muršič. Vi ste tudi imeli uvodni nastop in moram reči, da sem ponosen na svoje glasovanje, da vas nisem podprl. Govorite o političnem boju SDS s tožilcem. Gospa Muršič, pogledajte, nobenega našega političnega boja s tožilcem ni. V tej državi obstaja koruptivni generalni državni tožilec, ki ga vi in vaši somišljeniki zagovarjate. To je vse. To, da je na čelu tožilske organizacije nekdo, ki je ravnal koruptivno, pa naj bi korupcijo preganjal, je prvovrstni problem te države in prvovrstni problem te vlade in vladne koalicije, ne SDS. SDS je edini, ki na to opozarja. To je pa res. To pa drži. In še naprej bomo vztrajali na odhodu koruptivneža gospoda Fišerja. Pa vam je prav ali vam ni prav. Skratka, ponovno ponavljam, ne gre za naš boj s tožilcem, tako kot ste vi rekli, ampak gre za to, da vi nočete reševati nekega problema. Vi, vladna koalicija.

Politični pritisk na sodstvo. Lahko vam odgovorim popolnoma enako kot gospe Poropat. Kakšen pritisk na sodstvo je to? Kakšen pa? Že zelo dolgo časa, mislim, da že par let, je menda vsem jasno, kar povedo tudi vsi ustavni pravniki, razen seveda kakšnega zadržega ustavnega pravnika, ki recimo spiše mnenje, da lahko nekdo mandat izgubi. Vsi ostali, ki pa kaj v pravni stroki oziroma v ustavnem pravu v Sloveniji pomenijo, so pa že zdavnaj povedali. Zdavnaj so povedali, da je kritika pravosodja, tudi tožilstva, povsem na mestu in dovoljena. In če mi kritiziramo pravosodje, imamo običajno za to razloge. Vi se boste dobro spomnili tiste tablice, ki je bila tam – Politični zapornik. Vi se boste dobro spomnili lanskoletne slavnostne seje Državnega zbora, ko smo mi tule stali s tistim napisom Svoboda Janši. Imeli smo prav. Ustavno sodišče je reklo, da je bil nezakonito zaprt. Ustavno sodišče je to povedalo. Torej smo imeli prav. Vi pa pravite, da je to pritisk na pravosodje. Ali pa to, da smo pred sodišči. Jaz sem tam velikokrat govoril. To je za vas pritisk na pravosodje. Ne, to je klic po odpravi nezakonitosti. To je klic po odpravi nezakonitosti. Jaz pričakujem, da boste to ločili in da ne boste samo prebrali tega, kar sami ali pa vam nekdo drug napiše, se opravičujem. Jaz običajno ne berem, saj ste videli, da sem šel tudi danes gor brez vsakega lista.

Rekli ste tudi, da mora biti neodvisnost tožilstva zagotovljena, ravnesje oblasti in tako dalje. Saj je! Kdo pa ima kakšen problem s tem? Problem, ki ga imamo, je ta, da tožilstvo spiše politični konstrukt. To je problem. Ga nese na sodnijo in tam politični konstrukt rolajo tri leta. Vmes napiše še šef KPK, ne, gospod Stare in gospod Klemencič napišeta nezakonito, protiustavno poročilo o premoženjskem stanju in tako pridete vi na oblast. Ne vi osebno, ampak vaši bratje in sestre po strankarski liniji.

Odgovornost za odločitve moramo sprejemati, ste rekli. Čestitam za izjavo. Sprejmite tudi vi in vsi ostali odgovornost za dve glasovanji v tem mandatu. Prvič, za odhod Janeza Janše iz tega parlamenta. Sprejmite odgovornost. Ali ste sposobni vsi tisti, ki ste glasovali takrat za prekinitev mandata, vstati, mu pogledati v oči in reči Oprosti. Besedo oprosti. Je mogoče v vašem imenu sposoben to narediti predsednik Državnega zbora? Dajte vsaj reči oprosti. Jaz sem pri teh zadevah oster iz razloga, ker vem, kaj govorim, in ker vem, da imam prav.

Nekaj dni nazaj sva imela polemiko z gospo Violeto Tomič, zdaj prehajam na njo, ki je tudi pobegnila pred resnico. Polemiko o partizanih, povojnih pobojih, pobojih in tako dalje. Zato sem gospo povabil, da greva skupaj v Barbara rov in na Frankolovo. Pisno sem jo povabil in pisno mi je odgovorila, da ne bo tja šla, ker ona ve, kakšne so vojne grozote. Niti tega ne loči, da je bil nekdo nezakonito ubit po vojni.

Sicer pa je gospa Tomič danes govorila o vabilih. To je pa podlost in nesramnost najvišje sorte, kar si ta gospa dovoli, sem včeraj to tudi na odboru povedal. Rekla je, da smo imeli predsednika Vlade, ki je dobil več vabil na sodnijo kot pa na sejo vlade. Zelo zanimiva zadeva. Ta gospa še danes, namesto, da bi mu rekla: Oprostite, ker sem tako glasovala, oprostite, še danes prodaja neumnosti. In namesto, da bi rekla, da je predsednik Vlade, torej Janez Janša, dobil toliko teh vabil na sodnijo, kamor je bil vabljen na montiran politični proces, nezakonit in neustaven proces, ona še kar prodaja neumnosti. Ampak dokler volivci kupujejo, naj prodaja.

Gospod Möderndorfer je govoril o potratu časa, ker smo tukaj, in o tem, da bi morali spremeniti poslovnik, in sicer tako, da če ne bi bilo nekih sklepov, potem ne bi bilo seje. Bravo, dajmo potem spremeniti poslovnik in recimo, da je res 90 poslancev, ampak govoriti v Državnem zboru in sedeti na teh stolih pa ima pravico samo koalicija. Saj tudi to lahko sprejmete. Pri takšni večini, kot jo imate zdaj, in pri rezervistih, ki jih imate tako pri Združeni levici kot pri ZaAB, Zavezništvu Alenke Bratušek, lahko spremenite tudi poslovnik. Saj lahko spremenite še ustavo in rečete, da ni več volitev. Glede tega vam bo v Bruslju kdo kaj povedal. On bi torej na takšen ukinil način možnost razprave v Državnem zboru. Saj potem ne bomo imeli nobene točke dnevnega reda. Potem pa dajmo še plače na pol, ker vlada tako ne naredi nič iz zakonov, imamo jih recimo za ene dva dni, vse ostalo je tako naše pa še od koga drugega.

Zanimivo je pa nekaj. On je govoril tudi o našem odnosu, torej od SDS, do KPK, da nam enkrat paše, enkrat pa nam ne paše. Jaz bom v nadaljevanju utemeljil, kako je naš odnos do Komisije za preprečevanje korupcije vseskozi, odkar je nastala, popolnoma enak. Mi tega odnosa nismo menjali. Komisija za

preprečevanje korupcije, kakršna je, ki je tako ali tako nastala pod vplivom policije, ker je bila v tej komisiji od samega začetka do danes večina takšnih, ki je bila zaposlena v policiji, je edinstvena v Evropi. Takšno komisijo imajo še Hrvatje, pa tam dol do Moldavije in Albanije, potem pa smo končali. Ne Romuni, ne Bolgari in nihče v Evropi nima takšne komisije. Mi smo komisijo kritizirali že zdavnaj. Mi smo leta 2007 prišli z zakonom, v katerem smo rekli, da je to institucija, ki ima preventivna orodja tipa Supervisor, ki je odličen, in še kaj, ne pa vseh ostalih zadev, recimo pisanja nekih diskreditacijskih mnenj in tako dalje – že takrat smo to povedali – da pa nadzor premoženjskega stanja funkcionarjev odide na Računsko sodišče. To smo hoteli leta 2007 narediti. Leta 2013 smo zelo jasno rekli, da je tisto poročilo le poročilo za diskreditacijo Janeza Janše. In kaj smo, da je? Posledica je bila seveda padec vlade. Takrat ste vsi po vrsti ali pa vaši predhodniki kričali, kako je treba spoštovati komisijo. Takrat jo je bilo treba spoštovati za boga, mi smo jo pa kritizirali. Ampak imeli smo prav. Imeli smo prav. Vrhovno sodišče je to poročilo razveljavilo. Danes, ko pa gospod Fišer govori o tem, da je to komisija za diskreditacijo, o čemer bo državni sekretar še govoril, pa vse tiho je bilo. Zakaj on to lahko govori, mi pa tega ne bi smeli reči? Ampak mi smo imeli prav, ker je sodišče to razveljavilo. Zanimiv bo tudi odgovor državnega sekretarja, zakaj včeraj ni odgovoril gospodu Fišerju, ko je gospod Fišer rekel, da je to komisija za diskreditacije. Zelo zanimiva zadeva, kajne? Če bi jaz recimo delal v tej komisiji, sploh pa, če bi jo vodil, in mi nekdo to reče, bi mu verjetno takoj odgovoril, in sicer zelo zelo ostro. Vidva sta si pa podala roke in nasmešek, nič ni bilo besed. Dobro, bom videl, kakšen bo odgovor.

Gospod Möderndorfer ne ve tega, da Vlada še vedno imenuje tožilce, pravi, da je to bilo ukinjeno. Kdo pa jih imenuje? Seveda jih imenuje in zaprisežejo tudi pred ministrom. Čisto, čisto nepoznavanje zadeve. Tudi on govori o pritisku na tožilstvo. Smo mi sklicali sejo za danes? Ne, to ni res. Mi smo zahtevo vložili 7. maja, ko nismo vedeli niti slučajno, kdaj bo predsednik Državnega zbora sejo sklical in niti slučajno nismo vedeli, da bo Državnotožilski svet danes zasedal. Saj so oni sejo kasneje sklicali, kot pa je predsednik Državnega zbora določil datum. Torej, to obešati nam in govoriti, da gre za pritisk na tožilce, je čisto podtikanje pa še kakšna nesramnost zraven. Seveda je gospod Möderndorfer pod vplivom – kako že? – častilcev gospoda Kučana govoril o tem, da je Robert Marolt dobil službo. Robert Marolt je bil leta 2008 imenovan za notarja, imenoval ga je dr. Šturm. Na pravosodno ministrstvo je prišel najboljši minister za slovensko politično levico, to je gospod Zalar, ki je tisto imenovanje seveda takoj preklical, ukinil je sploh notarsko mesto in ovadil dr. Šturma. Vidite, kako je to ostra reakcija ministra. Ampak

kaj se je zgodilo? Ovadba je šla v koš za smeti. Zakaj? Zaradi tega, ker to ni bilo kaznivo dejanje, ampak je bil epepe nastop gospoda Zalarja. Potem je gospod Jani Möderndorfer govoril še o tem, da je Robert Marolt tudi leta 2011 dobil neko službo v nekem skladu tam na Ministrstvu za delo in da je bil gospod Pikel menda boljši kandidat. Saj obstajajo institucije v tej državi, naj da to preveriti na KPK, če je bilo kaj narobe. Naj da inšpekcijam to preveriti, če je bilo kaj narobe. Lahko vloži ovadbo, če je bilo kaj narobe. Ampak ne on ne gospod Pikel teh argumentov očitno nimata, ker če bi jih imela, bi vložila ovadbo. Mimogrede, jaz sem kot minister imel argumente za razrešitev gospoda Škrleca. To, da imamo poročilo KPK, da imamo sodbo, da imamo odziv inšpekcijskih služb kot tudi ministrstva, je pravzaprav rezultat mojega dela oziroma notranjega ministrstva v tistem času in seveda dela gospe Barbare Brezigar, ki je takrat bila državna sekretarka in je opozorila na te nepravilnosti. Torej, če obstaja kaj takega, potem bi lahko to naredil, pa ni, seveda ne. Je pa fino pleteničiti, govoriti in farbati ljudi.

Potem pravi gospod Möderndorfer, da je treba počakati s sejo. Aha, počakati. To so me tudi novinarji vprašali prej zunaj. Ali bi počakali mogoče toliko časa, da Državnotožilski svet reče danes popoldan: Ne bomo odločali, bomo čakali odločitev sodišča, To bo po mojem mnenju tako tudi uradna odločitev popoldne. Ali pa: Preložili bomo na eno od naslednjih sej. To je danes popoldan sklep. Če bo bil pa sklep drugačen, če bo bil sklep tak, kot ga jaz pričakujem, se bom pa gospe Mežnarjevi opravičil. Jaz se znam, gospa Tomić se pa ne zna, pa tudi ostali se ne znate. Torej, do kdaj bi počakali? Da mediji pozabijo in da mi utihnemo. Ampak tam spredaj vam bom danes podaril, koalicija, eno darilo. Mi smo imeli tule napis Janez Janša politični zapornik, vi boste imeli pa lahko tole tam spredaj, vam bom dal v okvir. Tu gor namreč piše Koruptivni tožilec je naš tožilec. Potem pa ga imejte. Samo okvir vam še naredim pa ga dobite. Gremo naprej. Torej, počakali bi. Do kdaj bi počakali? Do kdaj? Da se pozabi, ne?

Gospa Kramar, ki je tudi pobegnila, pardon, ni je. Če ni argumentov, pa odidejo iz dvorane. Ona je sicer nekaj osnovnih stvari povedala, govorila pa je napačno o tem, da mi želimo z današnjo sejo in sklepi potrditi odločitve drugih organov. Ni res. Sklepi pravijo, da smo se seznanili z, torej nič ne potrjujejo. Treba je prav brati. Ali pa razumeti ali pa povedati, kar želiš povedati. Torej ne drži podatek, da želimo potrjevati. Državni zbor ne more potrjevati, niti sodb ne more potrjevati, poročil KPK in nič ne more potrjevati. Lahko pa se seznaniti, ampak občutek imam, da se ne želite seznaniti, zato ste včeraj glasovali proti.

Javnost mora vedeti še nekaj, kar sem prej v uvodu povedal, pa nisem mogel potem zaključiti, ker mi je časa zmanjkovalo. Veste, da smo mi dolžni spoštovati odredbo sodišča, po kateri oseba AZ – zdaj bomo rekli AZ, ker ne smemo

reči Aleš Zalar – ne sme biti več napisana tukaj notri v teh gradivih. Ne sme biti. Zato smo mi predlagali preambulo, amandma k temu uvodnemu napovednemu stavku tega gradiva, po katerem smo gospoda črtali ven, ker je tako naložilo sodišče. Ampak veste, kaj je zanimivo? Javnost mora to vedeti. Koalicija ima v čipu določilo, da če je predlagatelj SDS, so proti. In to se je včeraj zgodilo. Bili so proti temu, da se gospod AZ črta. Zdaj je notri Aleš Zalar, zdaj nimamo kaj skrivati. To je vaša odločitev, ne naša, jaz sem amandma predlagal, mi smo ga predlagali, vi ste pa to zavrnil, zato predlagam predsedniku Državnega zbora, da kazen, ki jo bo iztožil, refundira od poslancev, ki so tako glasovali. Absolutno. Absolutno.

Čisto za zaključek tega dela mojega nastopa. Gospa Kramarjeva govori o tem, da sprejetja zakonov ad personam pač ne bo. Saj ste jih vi vložili pet. Pet zakonov ste vložili. Nekaj Zaveznštvo, nekaj vi, ne vem, kdo še vse, pet zakonov imamo. Dajte en zakon sprejeti in reči, tako kot je prej kolega Grims rekel, da je na volitvah dovoljeno kandidirati, razen če se pišeš Janez Janša. Lahko daste še rojstne podatke zraven, bomo prej končali. Ne pa, da pišete pet zakonov ad personam. Prodajate pa neumnosti, da tukaj pa ne bo ad personam. Kako pa? DTS – Državnotožilski svet je neodvisna veja, del neodvisne veje oblasti. Ni res, gospa Kramar. Domnevam, da boste celo predsednica Odbora za pravosodje, hitro literaturo v roke, da ne bo sramote. Zaenkrat hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Vinko Gorenak, ob vsem spoštovanju, predstavnica Desusa je šla ven iz preprostega razloga, ker ste jo užalili, ko ste začeli diskusijo in zato je šla. Ona ni odpela svoje razprave, ampak je bila resno pripravljena na razpravo in vi to seveda potem užalite, ona gre ven, potem pa rečete: Glejte, šla je ven. Samo mimogrede. / oglašanje iz dvorane/ Zato, ker praviloma začnete z neko tako pejorativno označbo, ki jo starejši človek malce težje prenaša kot mogoče kakšen mlajši. Hvala lepa.

Besedo dajem predstavniku Vlade. Gospod Darko Stare, izvolite.

DARKO STARE: Hvala, gospod predsedujoči. Glede trditve, da sem včeraj onemel ob izjavah oziroma oznakah gospoda Fišerja o Komisiji za preprečevanje korupcije, pred tem pa tudi ob vaših enakih ali še bolj neprimernih. Razlog ni v tem, da bi onemel, ampak je razlog preprosto v tem, da ne komentiram in se ne odzivam na nespodobne, nedostojne kvalifikacije državnih organov naše skupne države, še posebej, če so neutemeljene in neopravičene. Ne nazadnje menim tudi, da tako izrazoslovje, ki ga uporablja posameznik o državnih organih lastne države, največ pove o tem posamezniku in k temu pravzaprav ni treba nič dodati. Torej razlog za to, da tega ne komentiram in se ne odzivam, ni

bil v tem, da bi onemel, ampak zaradi tega, ker po moji presoji to pač ni potrebno in je popolnoma neprimerno.

Kar pa zadeva informacije oziroma trditve, da se minister Klemenčič izogiba spremembam oziroma predlaganju sprememb Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, kar je predlagal že v času, ko je vodil to komisijo, ker naj bi bil razlog v tem, da ni pristojen kot minister za pravosodje, ampak da to sodi v pristojnost Ministrstva za notranje zadeve, naj povem, da tudi temu ni tako. To ni resnična informacija. Prvič, pristojno je Ministrstvo za javno upravo, kar sicer ni pomembno, gre za pristojnost organov oziroma ministrstva te vlade. Dejstvo pa je, da je dal minister za pravosodje gospod Klemenčič že konec lanskega leta in v začetku letošnjega leta iniciativo Ministrstvu za javno upravo, da se pristopi k pripravi predloga sprememb tega zakona. Ustanovljena je delovna skupina, ki je imela že kar nekaj sestankov, besedilo predloga za spremembe in dopolnitve tega zakona pa se torej pripravlja. To je dejstvo. In ne to, kar je bilo rečeno, da se minister temu izogiba.

Poleg tega bi vas zaradi korektne informacije oziroma informiranosti naših volivcev, gledalcev in poslušalcev in pa tudi poslank in poslancev v tem zboru pa še nekje popravil. Že včeraj sem, ko sem vas poslušal, zaznal, da vedno znova ponavljate, da je prišlo v nadzoru, ki ga je odredil minister Klemenčič, do ugotovitve, da je bil nepravilen zaradi kombinacije dveh različnih zakonov. To ni točna trditev. Pravilno je, da je bilo ugotovljeno, da je prišlo do nepravilne uporabe oziroma kombinacije dveh vrst postopkov v istem zakonu. To je z vidika ugotovitve ministra in komisije, ki jo je ustanovil, da je bil postopek nepravilen, nezakonit manj pomembno, je pa pomembno v tem kontekstu, da poudarim, da določene stvari, ki so lahko pomembne za pravilno razumevanje, predpostavljajo tudi verodostojne in točne podatke oziroma informacije. S tega razloga sem hotel to tudi dopolniti, če boste še to uporabljali, da boste uporabili pravilno ugotovitev Ministrstva za pravosodje. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Predlagatelj, dr. Vinko Gorenak, izvolite.

DR. VINKO GORENAK: Hvala.

Saj ste povedali isto. Jaz to povem pač z drugimi besedami. V bistvu gre za, kar oba veva, državnotožilski zakon in gre za kombinacijo določil dveh različnih postopkov, tako da je to to.

Sicer pa bi potem jaz od vas včeraj pričakoval vsaj to, da poveste, da ne boste komentirali žaljivih ali neprimernih besed gospoda Fišerja. On se je včeraj do vas obnašal žaljivo. On vas je žalil. Rekel je, da ste delali v službi za diskreditacijo nekaterih ljudi, torej njega. Če ste pripravljeni sprejeti in ste očitno včeraj sprejeli

neko klofuto z njegove strani v imenu neke koalicijske discipline ali kaj to imate, ne vem – jaz tega ne bi prenesel, pa bi mi lahko kdorkoli kaj takega rekel – potem je treba to vsaj povedati, ker nič drugega ne gre. Povejte, da ne boste komentirali in da je to neprimerno, kar je rekel. Je pa včeraj izgledalo prav fantastično, mislim, meni je bilo všeč, ampak hecno pa tudi, da vas nekdo žali, vi pa ne reagirate. Ampak to je osebna zadeva.

Podpredsednik, glede tistega, kar ste prej rekli glede gospe Poročat, petkrat je bilo to že, od tega trikrat v tem mandatu. Ker vedno ona svoje pove, potem pa odide. To ni bilo samo danes. Saj ni edina, saj vidite, da so bili vsi taki, razen gospe Muršič, ki je prišla nazaj. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Andrej Čuš. Pripravi naj se mag. Anže Logar.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo.

To pa je zelo hitro.

Naj povem, da sam podpiram takšne razprave, kljub temu, da nekateri pravijo, da zapravljamo čas, ampak sam sem stališča in mnenja, da je treba napake obravnavati v Državnem zboru in te napake tudi odpraviti in rešiti. Tako jaz nekako jemljem svojo vlogo ali službo zakonodajalca, da izboljšamo zakonodajo, da se napake in ekscesi ter zlorabe oblasti ali pa državnih funkcij ne dogajajo. Tako da ne morem razumeti in ne sprejemam pomislekov nekaterih poslank in poslancev, ki pravijo, da se spet ukvarjamo sami s sabo in da zapravljamo denar. Plačo dobiš, če je seja Državnega zbora ali pa je ni, če pa je komu kaj težko poslušati ali pa prisostvovati, pa prisotnost ni obvezna. Če je pa komu res težko ali pa hudo, pa lahko tudi odstopi, saj bo verjetno tudi kdo drug potem prišel in bo to poslušal.

To, kar se dogaja na področju slovenskega pravosodja, je že zdavnaj preseglo vse meje dobrega okusa, pa ne samo dobrega okusa, ampak nečesa, kar predstavlja normalno. Glede na dogajanje na včerajšnjem Odboru za pravosodje, ki sem ga sicer samo spremljal, nisem pa bil prisoten, pa moram ugotoviti in pa hkrati pozvati vladajočo stranko modernega ali pa raje recimo moralnega centra, da začne delati tudi to, kar govori, ker zdaj ugotavljam, da govorite nekaj, delate pa povsem nekaj drugega. Sklepam, da tiščanje glave v pesek in sprejemanje nekih pomembnih odločitev niso novi moralni in etični standardi.

Na spletu sem sam tudi razbral kar nekaj izjav ministra Klemenčiča, ki govori, da so te stvari presegle vse meje in da niso več pod nadzorom. In tukaj moram tudi sam sebe vprašati, ali je minister Klemenčič sploh kdaj imel te stvari pod nadzorom, saj so na najpomembnejših funkcijah v slovenskem pravosodju njegovi mentorji, ki so ga v preteklosti naučili tudi kršenja ustave in

človekovih pravic. To ne govori poslanec Andrej Čuš ali državljani Andrej Čuš, ampak to govori Ustavno sodišče kot neka najvišja instanca.

To, da je slovensko pravosodje podpoprepreno oziroma neučinkovito, tudi ne govori Andrej Čuš, on samo prebere, ampak to govori Evropska komisija. Kaj je marca letos povedala Evropska komisija o slovenskem pravosodju? "Neodvisnost slovenskega pravosodja je še slabša, kot je bila prej, in nič ni videti, da se bo to stanja izboljšalo v prihodnje." Lahko potem gremo na neke statistične podatke, koliko ljudi je zaposlenih v pravosodju, ampak o tem danes ne bom. Sam pa menim, da je osebna odgovornost ena izmed najpomembnejših stvari, ki manjkajo v slovenskem pravosodju. Tudi v Italiji sprejemajo reformo pravosodja oziroma je že v zakonodajnem postopku in tam se vključuje tudi načelo osebne odgovornosti tožilcev.

Kaj pa je osebna odgovornost tožilca in pa sodnikov v Republiki Sloveniji? Velikokrat lahko preberemo, da tožilec napiše ali pa sodniki odločijo, da je nekdo kriv, in to na podlagi neugotovljenega časa, kraja, načina in še bi lahko govoril. Te prakse se ne pojavljajo samo v enem primeru, kot Štajerc sem to razbral tudi pri primeru sojenja proti bivšemu županu Maribora. Zanima me, kdo bo pa sodil tistim, ki zlorabljajo svoje službe in funkcije v pravosodju v politične namene. Kdo bo preganjal njih? Nihče, ker so, se opravičujem izrazu, svete krave. Zaradi mnogih od njih je danes nastala tudi ta moralna vlada in nekako razumem, da imate do njih moralni dolg.

Tukaj bi tudi rad kot zakonodajalec povedal, da nam nič ne bo pomagalo, če imamo najboljše zakone na svetu, če se jih potem ne držimo. Imamo sodbo, da nekdo ravna koruptivno, ampak damo glavo v pesek, bo že čas minil in se ne bo več o tem govorilo. Potem pa pravijo, kakšen vzor dajemo politiki. Saj niso samo politiki, čeprav je tu tudi politična odgovornost, zato pozdravljam, kar je kolega Gorenak povedal, če rabite kakšno donacijo, dam še jaz kaj poleg za okvir.

Evropska komisija pa pravi tudi, da je učinkovito sodstvo oziroma delovanje pravosodne veje eno izmed glavnih orožij proti gospodarski krizi. Glede na to, da naša gospodarska rast ali pa okrevanje temelji predvsem na izvozu, torej zaradi tujine, sami nismo na tem področju naredili nič, lahko ugotovimo, da nas tako na področju gospodarstva in pa tudi pravosodja čaka veliko dela, ampak tega ne bomo naredili tako, da damo glavo v pesek za tri leta. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala lepa, predsedujoči.

Jaz sem pozorno prisluhnil predstavitev stališč poslanskih skupin na

današnje temo in z žalostjo ugotovil, da dve tretjini Državnega zbora, če že ne podpirata, ne vidita nič spornega v tem, da je na čelu organa v državi, ki se naj prvenstveno ukvarja s pregonom korupcije in organiziranega kriminala, po mnenju KPK koruptivna oseba. Četudi nekako človek še sprejme, da je to stališče neke radikalne stranke ali neke strančice ene osebe, vendarle to v sodobni evropski demokratični državi ne more biti stališče neke vladajoče koalicije, ki ima v tej državi škarje in platno. Še posebej ne, če, tako kot pravite, koalicija na 7 strani zapiše: ničelna toleranca do korupcije.

Razlogi za sklic današnje seje so jasni. Odločitev Upravnega sodišča, ki pravi, da je šlo pri imenovanju Škrleca za samovoljo pri izvrševanju oblasti; odločitev KPK, ki je zaznala vse znake korupcije kot jo opredeljuje prva točka 4. člena, in inšpekcija javne uprave, ki je zaznala, mislim da, 16 kršitev pri tem imenovanju. V normalni državi se ne bi pogovarjali o tem, da je to nesmiselno, da imamo to razpravo, ker bi bilo res nesmiselno, da imamo to razpravo, ker gospod Fišer ne bi bil več na čelu generalnega državnega tožilstva. V normalni državi, če gospod Fišer ne bi videl te svoje naloge ali pa te svoje poti, ki bi mu morala ob takih ugotovitvah slediti, bi imeli ministra za pravosodje in predsednika Vlade, ki bi nemudoma pozvala generalnega državnega tožilca k odstopu, pa ne glede na to, ali jima zakonodaja daje to pooblastilo ali jima ga ne daje. Tako pa se moramo žal vrniti v Slovenijo in ugotoviti, da smo do teh evropskih demokratičnih standardov še precej oddaljeni. Imamo torej generalnega državnega tožilca, za katerega so uradni organi ugotovili kršitve, imamo razpravo v Državnem zboru, pa recimo stranka, ki ima 40 % Državnega zbora in ki je diktirala pisanje koalicijske pogodbe, o temi koruptivnega državnega tožilca sploh ne razpravlja in napove 30 minut časa za razpravo. V koalicijski pogodbi pa piše: ničelna toleranca do korupcije. Še več, člani Vlade branijo Fišerja in s prstom kažejo na stranko, ki je zgolj opozorila na odločitve treh uradnih organov. Poročilo KPK je bilo izdano konec marca, 31. 3., če se ne motim, in moralno etična vlada, ki postavlja oziroma pravi, da se zavzema za ničelno toleranco na področju korupcije v pravosodju, se je odzvala šele 21. 5. In to na dopisni seji, pa še to samo zato, ker sta dve opozicijski stranki zahtevali sklic razprave v Državnem zboru na to temo. Drugače grem staviti, da še danes ne bi imeli stališča te vlade. V tem stališču so zapisali, da ni mogoče zavrniti, da je v postopku imenovanja Boštjana Škrleca za generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva prišlo do nepravilnosti. Drzno, res drzno.

Ko človek spremlja dogajanje v Sloveniji, ko imamo recimo vprašanje različnih standardov, si ne more kaj, da ne bi začel razmišljati o tem, da v Sloveniji veljajo dvojna merila. Upam si trditi, da je vlada Mira Cerarja

poosebljeno dvojno merilo. Če boste malce brskali po spletu, boste našli definicijo dvojne morale oziroma dvojnih meril. Pravijo, da je to uporaba različnih načel za podobno situacijo ali za različne ljudi v isti situaciji in da so takšna dvojna merila neupravičena, saj kršijo osnovno pravno maksimo sodobnega pravoznanstva, da so vsi pred zakonom enaki. Zdaj pa pogledajmo nekaj teh zgodovinskih dogodkov. Štiri afere bom naštel.

Afera Thaler, vsi se je spomnimo, kolegi SD še posebej. Ko je ta afera izbruhnila, se je gospod Cerar že v nekaj dneh odzval in je rekel: "Pogrešam jasne odziv slovenske politike, da se reče, da na to ne bomo pristajali, in da se v takšnih primerih vse preveč pušča posameznikom." Rekel je še, da je bilo evidentno, da gre za korupcijo. Še preden se je začel kakršenkoli uradni postopek. Evidentno je bilo, da gre za korupcijo.

Potem imamo afero o premoženjskem stanju. Naslednji dan gospod Cerar začuti to dolžnost, se odzove in reče: "Stvar je zelo resna. Poročilo je sprejel pristojni državni organ, ki je zelo kompetenten, njegove ugotovitve pa imajo veliko težo. Pavšalni odgovori tokrat ne bodo zadoščali". Takrat.

Potem pa imamo afero Klemenčič. Neverjetno. Poglejte uradni odziv SMC: "Odločitev je večplastna". In naprej: "minister za pravosodje Goran Klemenčič ima vso potrebno integriteto za opravljanje funkcije ministra", "absolutno ne gre za takšno ugotovljeno kršitev, ki bi metala kakršnokoli senco dvoma na Klemenčiča kot nekdanjega predsednika KPK", ker je bila ta odločitev "izvedena z vso možno skrbnostjo, po večmesečnem proučevanju in uporabi vseh možnih metod." In bistvo, zakaj se je to zgodilo, spet v tej izjavi: "ker je KPK delovala v preohlapnem zakonodajnem polju." V preohlapnem pravnem polju. Gospoda pravnik dr. Mira Cerarja preohlapno zakonodajno polje dve leti pred tem ni popolnoma nič motilo. Kljub tej preohlapnosti se je javil takoj naslednji dan, ko je KPK objavila poročilo, ki sta ga pripravila gospod Stare in gospod Klemenčič. Ta preohlapnost ga ni motila, ni opozoril na to. Ko gre torej za njega in njegove, ga preohlapnost ne moti, ko gre za druge, pa ja. Še enkrat, uporaba različnih načel za podobno situacijo ali različne ljudi v isti situaciji. S tem, da je potem Vrhovno sodišče še to situacijo spremenilo, ker je to odločbo KPK odpravilo.

In zdaj prihajamo na afero Fišer, kjer pa gospod Cerar pravi: "Odločitev Fišerja, da vztraja na položaju, je njegova osebna odločitev." Gospod Cerar bi očitno po tej naravi moral dodati samo še nekaj, in sicer, da to njegovo odločitev spoštuje. Tega seveda še ni dodal, ampak počakajmo, kako se bo zgodba razvijala naprej. In dejal je še: "Sam kot predsednik Vlade v tem postopku nimam neke neposredne vloge, zato ni primerno, da bi se odločal o kakršnihkoli sankcijah." Zdaj pa jaz gospoda Cerarja sprašujem, če ni dvojni moralist. Kakšno

neposredno vlogo pa je imel pri aferi o premoženjskem stanju in kakšno neposredno vlogo je imel pri aferi Thaler? Takrat je čutil nek notranji vzgib, da se je takoj odzval, tu pa pravi, da nima neke neposredne vloge in da se zato ne bo odzval.

In kaj še priča o dvojni morali te vlade. Zdaj smo ji priča. Poglejte recimo primer Fakin. Ali ima Vlada pristojnost? Ali ima SMC pristojnost, ko se tako izgovarjajo v tej zgodbi, da nimajo pristojnosti, da pozove ali pa da pravi, da ne bodo sprejeli aktualnega direktorja oziroma zdaj že vede direktorja za novega direktorja zdravstvene zavarovalnice? Nima, pa gre kljub temu v to. Ali ima Vlada oziroma ministrica pristojnost, da ko postopki sploh še niso zaključeni v zvezi z zadnjo zadevo na UKC, torej so še popolnoma v fazi preiskave, zahteva odstop vodstva UKC? Nima, pa vendarle brez težav to zahteva. Ali imata Vlada ali pa gospod Cerar pristojnost oziroma možnost, da v primeru vodje opozicije krši ustavo? Nima, pa se, kadar cilj posvečuje sredstva in kadar dvojna morala tako zahteva, vendarle posluži tudi kršitve ustave, čeprav je na to opozorjeno, da zadosti glasu svojih volivcev ali pa zadosti svojim notranjim političnim ciljem. Poglejte, kakšna dvojna morala se je zažrla v delovanje te vladne koalicije, in ko mi govorimo o javnem funkcionarju, ki je na čelu državnega tožilstva, za katerega so 3 institucije ugotovile, da je nekaj hudo narobe, Vlada tu še vedno govori o tem, da gre za politični pritisk.

Če zaključim z besedami gospoda Möderndorferja, ki se tako sicer ni izrazil danes, ker danes je rekel, da se tu samo sončimo pred kamerami in potem se je šel sam sončit pred kamere, ker bi se drugače tudi odpovedal besedi, V eni pogovorni oddaji je rekel: "Spoštovana koalicija, s tem primerom postavljate standarde". Drži, postavljate standarde, ampak če sledimo tem standardom, ki ste jih postavili danes v predstavili stališč, niso takšni, kot so standardi, ki jih pišete v koaliciji: ničelna toleranca do korupcije. In smo spet pri dvojnih merilih. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Ljudmila Novak. Pripravi naj se gospod Žan Mahnič, nato pa gospa dr. Jasna Murgel.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): Spoštovani predsedujoči, kolegice in kolegi, predstavniki ministrstva, lep pozdrav!

Tudi sama se strinjam, da pravzaprav današnja seja ne bi bila potrebna. Zakaj ne? Zaradi tega, ker sem pričakovala, da bo gospod Fišer sam nemudoma odstopil. Glede na to, da so štirje instituti ugotovili, da je kršil zakonodajo, da je ravnal koruptivno, bi vendarle človek pričakoval, da je tudi sam malo samokritičen in bi naredil to potezo. Kako naj nekdo vlaga obtožnice, če pa sam ne spoštuje zakonodaje?

Ravno tako bi moral Državnotožilski svet nemudoma obravnavati ta primer in opraviti svojo dolžnost. Nemudoma. In ker vsega tega ni bilo, smo dali predlog za izredno sejo, ki jo imamo danes, da opozorimo na vse te probleme.

Večkrat smo že slišali in vemo, da kdor dela tudi greši, kdor veliko dela, ima še več priložnosti, da greši. Razumem. Znam oprostiti, če nekdo dela napake in greši, ker vem, da jih delam tudi sama. Ampak tukaj v tem primeru ne gre zgolj za napake in ne gre za osebo, ki je pravno neuka v teh zadevah, ampak gre za visoko usposobljene pravnike na pomembnih funkcijah, ki vendarle dobro poznajo zakonodajo. Zato ne morem reči, da gre tukaj za napako, ampak morda za zavestno napako in kršitve. Drugače si tega primera enostavno ne morem razlagati, če nekdo sprejme take odločitve tik pred menjavo oblasti in če vse te napake ugotovijo pristojne institucije, pa vendarle vztraja, da ni naredil nič narobe. Tukaj gre potem za zavestno delanje napak.

Vedno mi odzvanjajo v ušesih besede državljanke, s katero sem se srečala ob nekem dogodku, ki mi je rekla: Kako naj mi navadni državljani vemo, kaj je res, ko pa dobimo tako različne informacije, kako naj mi vemo, kaj je res in kaj je prav ob tako različnih interpretacijah, ob tako različnih poročanjih, ob tako različnih ravnanjih? Res je, državljani ne vedo, kaj je res. Vedo, kaj je prav, ne vedo pa, kaj je res. Zaradi tega jih tudi vedno več ostaja doma in ne odhajajo na volitve. Ker več ne vedo, komu naj zaupajo, komu naj verjamejo. In kakšne so potem rešitve? Ker ne verjamejo institucijam, ne verjamejo pravosodju, potem potrebujemo zakon, ki prepoveduje kandidature obsojenim državljanom. To ponavadi državljani sami vedo in takih ne volijo. Ker pa ne zaupajo institucijam, pa potrebujemo takšne nesmiselne zakone za nekaj, kar bi moralo biti samo po sebi umevno.

V Sloveniji imamo problem sprejemanja odgovornosti. Ne nazadnje imamo primere v zdravstvu, kjer je ugotovljeno, da je bilo sedem ljudi ubitih, pa se nihče ne čuti za to odgovornega. Ali je to sploh mogoče? Ali je to normalno? To ni normalno. Sprejemanje odgovornosti. Mar kdo misli, da je nenadomestljiv na neki funkciji? Nihče ni nenadomestljiv. Morali bi biti tudi bolj samokritični. Če že kdo misli, da ni kriv in da bo nekoč to opravičil, bi potem moral tudi zaradi zaupanja v sprejeti odgovornost, da se ne poruši zaupanje v institucijo. Že zaradi tega bi moral nekdo odstopiti.

Zato se ne nazadnje sprašujem, ali nam res lahko permanentno vladata laž in sprenevedanje. Tudi v tem primeru se s tem srečujemo. V naši državi ne bo boljšega stanja in tudi državljani bodo vedno nezadovoljni, ko bodo spoznavali, da institucijam ne morejo zaupati, da nam vladata laž in sprenevedanje.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.
Besedo ima gospod Žan Mahnič.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala za besedo, podpredsednik. Gospod državni sekretar, kolegice poslanke, kolegi poslanci! Glavno vprašanje danes je, kaj s to razpravo sporočamo slovenskim državljanom in državljanom. Na eni strani Nova Slovenija in Slovenska demokratska stranka sporočamo, da moraš, kljub temu, da si generalni državni tožilec, če je bilo s strani več organov ugotovljeno, da si kršil zakone, da si ravnal koruptivno, odstopiti. S strani koalicije tega poziva ni slišati, pravijo le, da počakamo, kaj bo dejal Državnotožilski svet, ob tem, da pa seveda vemo, kako tukaj je. Odločitev lahko pričakujemo, lahko je ne pričakujemo, lahko pa jo pričakujemo tudi v smeri, da bodo preložili neznano kam. Tako da bo lahko prišlo do konca mandata, bodisi leta 2018 bodisi prej, in gospod dr. Zvonko Fišer bo še naprej generalni državni tožilec Republike Slovenije.

Kadarkoli se v tem parlamentu odvija debata o našem sodstvu, o našem pravosodnem sistemu je vedno ena in ista debata. S strani opozicije oziroma s strani dveh opozicijskih strank poslušamo eno, s strani vseh ostalih isto, ravno nasprotno. Čudim se, da vsaj v koalicijski pogodbi niste zapisali, kako boste ravnali v teh primerih, potem verjetno mi tudi ne bi sklicevali sej, saj bi bila že vaša smer v tej zadevi povsem jasna. Za vsako ceno bomo branili skorumpirano sodniško in tožilsko kasto, ne glede na vse, kar se jim očita, četudi jim to očita KPK, tudi če jim to očita Upravno sodišče.

Mi smo predlagali šest sklepov, ki ste jih včeraj vse po vrsti zavrnili. Prvi sklep je bil, da se je Državni zbor Republike Slovenije seznanil z odločitvijo Upravnega sodišča Republike Slovenije, da je bil v primeru Boštjana Škrleca kršen zakon in da se je ravnalo samovoljno pri izvrševanju oblasti. Glasovali ste proti. To se pravi, kljub temu, da vsi vemo, da je Upravno sodišče to ugotovilo, se Državni zbor s tem ni seznanil.

Druga točka je bila, da se je seznanil z odločitvijo KPK – enega bom izpustil –, da je generalni državni tožilec dr. Zvonko Fišer z navedenim ravnanjem tretji osebi Boštjanu Škrlecu omogočil nepremoženjsko korist, s čimer so izpolnjeni tudi vsi znaki korupcije, kot jo opredeljuje prva točka 4. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije. Tudi tukaj ste glasovali proti. Očitno se je vsa vesoljna slovenska javnost seznanila s tem, da je temu tako, pa Državni zbor še kar naprej tišči glavo v pesek in se očitno s tem ni seznanil.

Tretja točka. "Državni zbor se je seznanil z ugotovitvami inšpektorata za javni sektor Ministrstva za javno upravo, ki ni presojal o imenovanju Boštjana Škrleca za generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva, saj je o tem nezakonitem imenovanju že odločilo

Upravno sodišče." Zopet ste glasovali proti realnosti. "Državni zbor Republike Slovenije se je seznanil z ugotovitvami Ministrstva za pravosodje, ki ni presojal imenovanje Boštjana Škrleca za generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva, saj je o tem nezakonitem imenovanju že odločilo Upravno sodišče." Zopet proti.

Potem pa samo dva dobronamerna sklepa, kjer nikjer ne pozivamo Državnotožilskega sveta, kako naj se odloči, bodisi za bodisi proti. "Državni zbor Republike Slovenije predlaga Državnotožilskemu svetu, da čim prej zavzame stališče do ravnanj generalnega državnega tožilca dr. Zvonka Fišerja." Kaj je tukaj narobe? Mi samo pozivamo, da se ta agonija čim prej konča, da ne bo še kakšnih izrednih sej, če bo ta gospod še naprej ostal na funkciji vrhovnega državnega tožilca.

In pa še šest. "Državni zbor Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da prouči možnost sprememb Zakona o državnem tožilstvu." Na nekaterih drugih odborih, ko to predlagamo, se potrdi, v tem konkretnem primeru pa se tega žal ni potrdilo.

Ampak po eni strani pa sem dokaj vesel, da imamo Zvonka Fišerja za generalnega državnega tožilca in gospoda Branka Maslešo, ki sicer ni predmet, za predsednika Vrhovnega sodišča. Ker ko komurkoli, ki ni iz Slovenije, razlagam, kakšni dve osebi imamo mi na vrhu slovenskega sodstva, na vrhu slovenskega tožilstva, ko jim povem njihov življenjepis in kaj počnejo zdaj, ko živimo v samostojni Republiki Sloveniji, me najprej čudno gledajo in me potem vprašajo, če gre za kakšno stavo, ali bodo nasledili ali pa ne. In ko jim še enkrat razložim, da ne gre za stavo, me vsi začudeno gledajo in vprašajo, kam smo mi skrenili. Od makedonskega poslanca do senatorja iz Kanade. Pri vseh je enak odziv. Tudi če ostaneta ta dva gospoda oziroma če Zvonko Fišer ostane še naprej vrhovni državni tožilec, bo seveda za razlaganje v tujini, kakšne ljudi imamo v Sloveniji na najbolj pomembnih pozicijah, še toliko lažje za razložiti.

Že takrat smo imeli številne pomisleke ob Zvonku Fišerju. Zvonko Fišer danes predstavlja, pooseblja vse tisto, kar je v Sloveniji narobe. Kršitve človekovih pravic, goljufija, korupcija in ne sprejemanje odgovornosti za svoje napačne odločitve. Kar se tiče poosebljanja kršitve človekovih pravic, je bilo že dosti stvari povedanih. Leta 1977 je kazensko preganjal dva duhovnika, ki jih je potem leta 1995 Vrhovno sodišče oprostilo. Kljub temu ste ga imenovali. Kar se tiče goljufije, so tudi znane zgodbe, kako pooseblja goljufijo, ko v službenem času predava, ne jemlje dopusta za to, jemlje pa mastne honorarje. Kako Zvonko Fišer pooseblja korupcijo v Sloveniji, je tudi jasno. O tem razpravljamo danes. Kako Zvonko Fišer pooseblja nesprejemanje odgovornosti za napačne in nezakonite odločitve, pa smo lahko videli, ko novinarji pridejo do njega in ga

vprašajo, ali boste odstopili, on pa vehementno odgovori: Ah, dajte no, zakaj pa bi. Samovolja, vehemenca, aroganca, to je Zvonko Fišer. On pooseblja vse tisto, kar je pri nas narobe. In tudi drugje je tako. Zaradi tega pa nihče ne prevzame odgovornosti.

Včeraj smo bili zopet priča, da je ministrica pozvala vodstvo UKC, da naj odstopi. Ampak seveda nihče ne bo odstopil. Gospod Vrhunec in gospod Hojker sploh ne, ker jima pač gospod Zemljarič in Miklavčič tega ne dovolita, ampak lahko bi vsaj kdo drug. Tako se lahko v UKC kontinuiteta udbomafije še naprej nadaljuje.

Ampak povsod je isto. Nihče ne odstopi, če mu je nekaj očitano. Tukaj so ugotovili KPK, inšpekcija, Upravno sodišče. Potem smo pa mi tisti, ki zganjamo neko demagogijo, če na to opozarjamo. Jaz upam, da bo Državnotožilski svet odločil kmalu, približno vem, kakšna odločitev bo. Taka kot od vsakega, ki bi javno glasoval o svojem šefu in se bal, da bo na strani manjšine in bo potem nad njim izvajan mobing na delovnem mestu.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima dr. Jasna Murgel, pripravi naj se gospa Anja Bah Žibert.

DR. JASNA MURGEL (PS SMC): Hvala lepa. Spoštovani kolegi in kolegi, spoštovana predstavnik ministristva!

Tukaj se ves dan in že včeraj soočamo z očitki, kako naj bi mi zdaj dobili nahrbtnik korupcije, in da s tem, ker pač "podpiramo" generalnega državnega tožilca dr. Zvonka Fišerja, podpiramo korupcijo. Oprostite, to ni res. Imamo lahko neko svoje osebno mnenje, ampak tega svojega osebnega mnenja kot državni funkcionarji v okviru tiste oblasti, ki jo imamo in izvršujemo tukaj na tem mestu, ne smemo izražati. Zakaj? Zato, ker pač s tem posegamo v neodvisnost Državnotožilskega sveta. Če bo Državnotožilski svet ugotovil, da so podani razlogi za razrešitev generalnega državnega tožilca, bomo v SMC prvi, ki bomo pripravljeni za to razrešitev glasovati. Ampak tu gre za dejansko spoštovanje pravnega reda v celoti, kot sistema, ne samo takrat, ko nam to ustreza.

Zakaj smo na odboru glasovali proti predlaganim sklepom. Bili so štirje. Ugotovitev, da se seznanimo z odločbami državnih organov. Ko so bile izdane, smo se z njimi seznanili, nimamo se kaj še enkrat seznanjati z njimi. Razen tega je debata na Odboru za pravosodje potekala o tem in na ta način, da se razpravlja in ugotavljajo dejstva, ki jih lahko ugotavlja v konkretnem primeru izključno Državnotožilski svet po Zakonu o državnem tožilstvu. Šlo je za konkreten primer, v katerem Državni zbor ne sme odločati. Nima pristojnosti za odločanje o tem in da ugotavlja tisto, kar bi moral ugotavljati Državnotožilski svet, torej, ali so podani razlogi za razrešitev. O tem smo včeraj razpravljali. Če bi sprejeli takšne sklepe, bi posegali v

neodvisnost Državnotožilskega sveta in izpodbijali zaupanje v Državnotožilski svet, ki je eden od državnih organov, ki je pooblaščen za to, da odloči konkretno v tej zadevi, ali so podani razlogi za razrešitev generalnega državnega tožilca. Gre torej za stabilnost države, za spoštovanje organov, ki jih je parlament sam postavil, in za to, da spoštujemo sistem. Parlament je sprejel Zakon o državnem tožilstvu, pooblastil Državnotožilski svet, da odloča o pogojih za razrešitev, in zdaj mu moramo dopustiti, da to naredi. Če prejudiciramo njegovo odločitev, o njej razpravljamo, posegamo v njegovo pristojnost.

Po mojem mnenju je nedopustno tudi to, da ugibamo, kako bi moral odločiti Državnotožilski svet. Tudi to sem včeraj rekla, da imate nekateri očitno kristalno kroglo in lahko kar napovedujete, kaj bo odločil Državnotožilski svet. Tudi to je po mojem in našem mnenju v SMC nedopusten pritisk na Državnotožilski svet. Če bo odločil tako, kot nekdo ne pričakuje, bomo naredili kaj? Zahtevali odstop celotnega Državnotožilskega sveta? Koga še? Predsednika Vlade? Seveda boste zahtevali.

Spoštovani kolegice in kolegi, to je razlog zakaj teh sklepov nismo mogli podpreti. S tem nevarno posegamo v sam sistem, v celotno državo, v njene temelje. Sistem imamo, sistem za odpravo kršitve imamo. Sistem je postavil Državni zbor, sprejel je Zakon o državnem tožilstvu in ta sistem je takšen, kot je, deluje. Imamo mehanizme, ki nam omogočajo, da odpravimo konkretno rešitev. Torej, v konkretnem primeru imamo Državnotožilski svet, ki je pristojen za to, da sprejme odločitev, ali je v tem konkretnem primeru podana kršitev, ki bi lahko bila podlaga za razrešitev generalnega državnega tožilca. Ne smemo, ponavljam še enkrat, ne smemo razpravljati o tem, o čemer razpravlja trenutno Državnotožilski svet. S tem namreč sproti rušimo pravila, ki jih je ta parlament sam postavil. Rušimo pravila, ker izpodbijamo pristojnost, ko pritiskamo na Državnotožilski svet, kako naj bi odločil, kaj naj bi odločil, ko tukaj razpravljamo. Gre za konkretno zadevo, o kateri odloča Državnotožilski svet, ne nekaj na splošno. Konkretna zadeva. Nato še pričakujemo in seveda dalekovidno vemo, kako bo pa Državnotožilski svet odločil. Torej, pravila smo postavili tukaj v Državnem zboru, ni pomembno, kateri poslanci, takšen zakon, kot ga imamo, velja. In po našem trdnem prepričanju lahko ta pravila spreminjamo za naprej. Če bo torej treba spreminjati Zakon o državnem tožilstvu, ga bomo spreminjali, ampak ne na podlagi konkretnega primera. Saj ste že povedali, da zdaj pa Zakon o volitvah v državni zbor in vse spreminjamo zaradi Janše. To je pač vaše mnenje. Spreminjamo ga, ker ... Ne bom o tem razpravljala.

Sklepov nismo podprli, ker predstavljajo nekaj, kar je že bilo odločeno in tega ni treba posebej ugotavljati. Odločanje o ostalem pa

predstavlja poseg v pristojnosti Državnotožilskega sveta, zato na to ne moremo pristati in ne moremo pristati na to, da rušimo sistem, da ga sami izpodbijamo tukaj, da sami rušimo ravnovesje med vejami oblasti v parlamentu rušimo. Ko bo sprejeta ustrezna odločitev, bo potem to podlaga za nadaljnje postopanje Državnega zbora. Če bo podana. Trenutno tega ne moremo storiti in je vsa ta debata brezpredmetna. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima predlagatelj dr. Vinko Gorenak, pripravi naj se Anja Bah Žibert.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Gospa Murgel, tole bi bilo kar verodostojno, če vi ne bi bili sodnica. Zaboga, saj je normalno, saj vam ne zamerim, pravzaprav čestitam na nastopu iz razloga, ker pač zagovarjate svojo strokov. Od tam ste prišli in tja boste šli. Razumem. Gledalci morajo pa vedeti, zakaj tak nastop. To je potem v redu, ker imajo kompletno informacijo.

Vi pravite, da mi posegamo v neodvisnost Državnotožilskega sveta. Ali je za vas Državni zbor tudi veja oblasti? Je, a ne? Ali ni sodstvo tri leta nezakonito, neustavno posegalo v delo Državnega zbora in Vlade Republike Slovenije leta 2012? Ja, je. Tri leta je gospodu Janši pošiljalo vabila, tri leta je tja hodil, kadar je moral biti tam, namesto da bi vodil vlado, tri leta ni opravljal poslov v Državnem zboru tako, kot bi moral, ker je hodil na nezakonite postopke, na neustavne postopke. To so neustavni postopki. To za vas ni poseg v neodvisno delo zakonodajne veje oblasti ali kaj? Imejte enaka merila pa povejte, da so nezakonito posegali v delo Državnega zbora. Tako je.

Če gremo naprej. Kar veliko je bilo tu govora o razmerjih med vejami oblasti. Vi kot sodnica meni povejte, kdo nadzira sodnike. Kdo nadzira sodnike? Kdo lahko vrne mandat gospodu Kanglerju? On je bil obsojen, vzeti mu je bil mandat, potem je bil pa oproščen. Kdo bo zdaj odgovoren za to? Kdo bo odgovoren za to? Točno tako je bilo. In potem sodnik, domnevam, da vaš kolega, ker je iz Maribora, v neki odredbi napiše, da Kangler predstavlja potencialno nevarnost, da se vrne v politiko in mora zato v zapor. Bodite resni pri tem. Bodite resni pri tem. Ali ni ustavna pravica vsakega državljana, tudi Kanglerja, da kandidira? To je ustavna pravica. Sodnik pa pravi – ta sodnik je namreč odločal o tem, ali se njegov ugovor za preložitve sprovede ali ne – oziroma napiše, da Kangler predstavlja nevarnost, da se vrne v politiko. Saj je to njegova ustavna pravica! In ta sodnik še kar tam sedi. Potem je pa Vrhovno sodišče to tako ali tako vse skupaj zavrglo in je reklo celo, da ni kaznivo dejanje. Zdaj hodi pa spet tja na sodnijo k enemu od vaših kolegov zaradi posredovanja pri zaposlitvi njegove podžupanje. Posredoval je

na neznan način. V obtožnici namreč ni ničesar, tudi kraj ni znan, ne vedo, kje je posredoval, tudi ne vedo, kdaj je posredoval, ne vedo, kako je posredoval, ampak na sodnijo pa še kar hodi. Kdo kontrolira sodnike? Imate prav, bog in plavo nebo. V zrak ste pokazali. Tu sva pa soglasna. Bog in plavo nebo. To je res.

Rad bi še nekaj rekel na naslednjo temo. Ko govorimo o teh delitvah oblasti, je logično, saj mi sami sebe, govorim za Državni zbor, prostuiramo napram sodni veji oblasti. Ja, seveda, absolutno. Ker vi asistirate, mi ne, asistirate korupciji in koruptivnosti generalnega državnega tožilca. Ja, seveda. Državnotožilski svet bo danes popoldan odločil, to natanko veva, pa ne rabiva krogle imeti, saj to lahko vidiš iz situacije, kakršna je. Ali bo rekel, da ni kriv, ali pa bo rekel, da počakamo Upravno sodišče. Jaz vam danes povem, koliko časa bo Upravno sodišče to imelo v predalu, ene 17 mesecev, kolikor še ima generalni državni tožilec mandata. Ampak odgovornost za to bo pa vaša. Zato bom tisti okvir, če vodje poslanske skupine ne bo, predal vam kot predstavnici SMC. Ne more biti tako. Preprosto ne more biti tako.

In ne govoriti o delitvi oblasti in tralala in hopsasa, če pa generalni državni tožilec ni pripravljen niti ... Štiri leta tam sedi. Štiri leta ima zakonsko določen rok 15. april, da pošlje v Državni zbor poročilo. Štiri leta štirikrat tega zakonskega roka ni spoštoval. In mi smo tiho. Zdaj pa je naredil še koruptivno ravnanje in smo še kar tiho. Zakaj je vaš predsednik, kot je prej gospod Logar govoril, enkrat tako, drugič drugače? Enkrat je KPK resna institucija, ki jo moramo absolutno spoštovati in njeno integriteto in vse ostalo, kadar je predmet Janez Janša, ko je pa predmet tožilec, oh, to pa ne bi. To pa ne bi. Jaz vam predlagam in vam bom tudi pomagal spisati še tekom dneva amandna na vaš koalicijski program. Ničelna stopnja tolerance, v oklepaju pa: razen kadar gre za naše. To bo pa potem v redu. Ne pisati nečesa v koalicijski program oziroma vaše stranke ali koalicije, napišete, kako se boste borili proti korupciji, nič, korupcija je nič, ampak če gre pa za generalnega državnega tožilca, potem je pa ta naš. Naše pa ne bomo. Naše pa ne bomo, to pa ne. Tako kot je pri zaposlitvah. Kadar se vaši prijavljajo, morajo potem poročati od spodaj gor h glavi, da potem glava to skoordinira, da je vse vaše na vseh mestih, tam, kjer mora biti.

Ne, gospa Murgel, o tej zadevi govorim zato, ker govorim o tem, da imate dvojno moralo. To je dvojna moralna. Ne govoriti o tem, da bomo, ko bomo. Ja, ne bomo. Mi o Fišerju ne bomo več razpravljali. Aja, še bomo, dokler bomo mi tukaj sedeli. In to zelo kmalu. Splah pa, če boste še naprej ščitili njega, ker če bi vi dali eno jasno glasno besedo od sebe, ne vi osebno, ampak stranka kot taka in predsednik Vlade, kjer bi tudi zelo jasno zavzel neko stališče, pa ni treba drugačnega, kot ga je v primeru Janše. Moral bi reči, da je KPK državni institucija, ki je neodvisna in njene odločitve je treba spoštovati.

Tega ni rekel. Zakaj je ravnal drugače? In gospod Fišer s tistim nahrbtnikom še kar tam sedi. Gor piše: koruptiven Fišer. Ampak ta zadeva, ta koruptivnost gospoda Fišerja z današnjim dnem prehaja na vas. Vi ste njegovi mentorji, vi ste garant njegovega obstoja, garant njegovega delovnega mesta in ga imejte. Jaz nimam s tem nobenih težav. Imejte ga, ampak povejte, da podpirate korupcijo. Pa amandma spišite. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala.

Vse razpravljalce ... / oglašanje iz dvorane/ Samo trenutek, da vam dam besedo.

Vse razpravljalce vljudno prosim, da se držimo točke dnevnega reda.

Zdaj pa ima proceduralni predlog dr. Jasna Murgel.

DR. JASNA MURGEL (PS SMC): Hvala lepa.

To sem vas ravno mislila prositi, da prosite razpravljalce, da se omejujejo na temo, ki je danes predmet te razprave, ker namreč to, da sem jaz sodnica ali karkoli drugega, kar ste omenjali, spoštovani kolega Gorenak, res nima nobene zveze s tem. Ali razpravljamo o sodiščih, o pravosodju ali o ne vem čem ... O pravosodju morda v širšem smislu že, nismo razpravljali o sodiščih in jaz vam res svetujem, da morda pogledate tudi 179. člen Obligacijskega zakonika in malo tisto o imuniteti poslancev in tako dalje. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala.

Proceduralni predlog ima Ksenija Korenjak Kramar.

KSENIJA KORENJAK KRAMAR (PS SMC):
Hvala lepa.

Tudi jaz sem želela povedati isto. Sicer ne vem, čemu niste takoj reagirali, proti čemur tudi nasprotujem. Torej vas opozarjam, da prosim, da pravočasno reagirate, zato ker so sicer naša proceduralna brezpredmetna. 69. člen Poslovnika je jasen. Mislim, da je bila razprava v tej smeri povsem neprimerna in nepotrebna, ker se držimo točke dnevnega reda. To je moj proceduralni predlog. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.
Proceduralno Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa, podpredsednica, predsedujoča!
Predsednik je ničlikokrat v tem državnem zboru izjavil, da dopušča v razpravi tudi nekoliko širšo debato. Danes se standardi spreminjajo. Zakaj? Ali zgolj zato, ker se ena poslanska skupina počuti ogroženo? Jaz res ne razumem. V čem ta dvojna merila? Ali se nismo pogovarjali o pravosodju in ne nazadnje tudi o temi, ki jo obravnavamo? Res ne vem, zakaj zdaj na nek

način kar neko omejevanje. Jaz vem, da ste zdaj na novo, ampak pogledajte si nekatera mnenja vašega predsednika in ravnajte podobno, ker bomo res že smešni vsi skupaj.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.
Predlagatelj ima besedo. Dr. Vinko Gorenak, izvolite.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.
Jaz ne bi rad zapletal, ker vendar prvič vodite sejo Državnega zbora. Jaz se bom strinjal z gospo Korenjak, da je treba govoriti o temi, ki je, približno tako, kot sem jaz, jaz sem se tega držal, tokrat se z vami strinjam. Ampak hkrati pa vas prosim eno reč. Poleg tega, da se moraš držati teme, je zelo dobro, če govoriš tudi točno. In vi ste zjutraj govorili, da naši sklepi govorijo o tem, češ da potrjujemo sodbo, potrjujemo KPK poročilo, potrjujemo ugotovitve inšpekcije. Ni res. Na točnost sem želel opozoriti. Mi smo rekli, da se seznanjamo. To piše v sklepih Točnost.

Gospa Murgel, jaz sem to stvar okoli sodnikov mislil kot častno. To, da ste vi sodnica, vam je lahko v čas, to ni bila nikakršna žalitev. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.
Besedo ima Anja Bah Žibert. Pripravi naj se Marijan Pojbič.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa, predsedujoča, za besedo.

Mogoče je prav, da se nekako malo obrnem še na stališče Socialnih demokratov oziroma na vas, podpredsednica, ki ste ga prej povzeli. Jaz ga povsem razumem. Gre ne nazadnje tudi za vaš intimen odnos do te zadeve. Jaz verjamem, da morate to, da je gospod Fišer še vedno na tem položaju, na nek način braniti. Zakaj? Zato, ker se je vse to dogajalo v vaši vladi. Dejstvo je, da je bil 9. 2. 2012 zadnji dan vaše vlade in takrat je bil gospod Škrlec imenovan na mesto generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva. In še več, da je to mesto lahko zasedel, ste ga samo nekaj dni prej v vaši vladi imenovali za višjega državnega tožilca. To so dejstva. Jaz verjamem, da se tukaj težko najdete ali kakorkoli temu oporekate. Ampak problem je pa nekje drugje. Tja bom pa prišla nekoliko kasneje. Problem je pa to, da govorite, da je današnja razprava politični pritisk in vam bom povedala, zakaj. Ampak lepo po vrsti.

Jaz predvidevam, gospa Ksenija Korenjak Kramar, da to, kar ste povedali v stališču, da je današnja razprava neprimerna, ker posega oziroma predstavlja nek pritisk, velja tudi za vašo kolegico poslanko. Verjamem, da se bosta doma zmenili, ali razprava ja ali ne. Jaz menim, da ne, in sem vesela, da se je kolegica Jasna Murgel oglasila.

Pa dovolite, da vam preberem eno stališče, ki je bilo predstavljeno na 5. izredni seji

Državnega zbora v te sestavi. Govori o standardih in normah poslanskega mandata. Norma odprtosti "omogoča, da pri svojem delovanju stremijo k celovitemu informiranju in pridobivanju raznolikih mnenj in da imajo pri tem kadarkoli prost in neomejen dostop do kogarkoli, ker je to potrebno za sprejemanje odločitev za javni interes in dobro. In končno, govorimo o normi odgovornosti, ki jo poslanke in poslanci prevzemajo za sprejete odločitve in zato, da lahko nemoteno in neobremenjeno nadzorujejo delovanje države." Nadzorovanje države. "Šele in zgolj, ko so skupaj s pravno definiranimi normami izpolnjeni tudi izpostavljeni moralno etični predpogoji, je mogoče pričakovati, da bo država s strani njenih poslank in poslancev lahko zastopana in vodena neobremenjeno od lastnih interesov in z najvišjo možno avtoriteto ter integriteto za služenje javnemu dobremu svojih ljudi." Kolegice in kolegi, to je delček razprave vaše vodje poslanske skupine. Govorila je o tem, da je dolžnost poslanca, da se informira, da je naša dolžnost, da maksimalno, kar je v naši moči, nadzorujemo. In da seveda sprejemamo svoje odločitve, ne nazadnje tukaj govori tudi o morali, etiki in integriteti. Ampak kaj je pa žalostno? Da je ta govor s seje, ko ste vzeli mandat našemu predsedniku in pa kolegu Janezu Janši. Zato morala, integriteta in tudi to, katera razprava je kdaj primerna in kdaj je pravi čas, pove vse. Jaz bi se na vašem mestu krepko zamislila.

Da se vrnem zdaj k političnemu pritisku, to je bilo večkrat izraženo. Jaz pričakujem in res me čudi, da vas skupaj z vztrajniki še ni pred sodiščem. Kajti danes govorite, da je odločitev Upravnega sodišča politični pritisk. Kajti naša želja je bila zgolj, da seznanimo z odločitvijo Upravnega sodišča. Torej so te odločitve politični pritisk. Po vaše imamo politično sodišče. Kaj še čakate? Jaz mislim, da je treba spokati kufre in iti pred sodišča ali pa pred Vlado, ne vem kam. Prav tako Komisija za preprečevanje korupcije, tudi njena odločitev je politična. Lepo. Samo to je verjetno samo takrat, ko gre za vaše ali kako? Zdaj pa pričakujem od vas, ker so to vse politične zadeve in politični pritiski, da boste zahtevali vi odstop vašega pravosodnega ministra, ki je spisal takšen politični pritisk. Zdaj pa je že skrajni čas, saj bo na nek način težko opravljal to funkcijo, ker danes ste vi govorili o tem. O tem, da je gospod Fišer deloval nezakonito, je na nek način odločil tudi inšpektorat v okviru Ministrstva za javno upravo. Torej, tudi to je politično delovanje. Tudi Ministrstvo za notranje zadeve in njihova posebna komisija je politična odločitev. Mi smo želeli govoriti zgolj o tem, da se seznanimo s temi poročili. V čem je to politično? Razen če vi smatrate, da so to politične odločitve. In če je temu tako, potem je res nujno, da nekaj korenito spremenimo v tej državi.

Še nekaj. Ko govorimo o delu gospoda Fišerja, je prav, da se spomnimo na to, kar je že bilo sicer danes poudarjeno, ampak jaz mislim,

da premalo. Gospod Fišer je večkrat kršil zakonodajo s tem, da enostavno ni posredoval temu Državnemu zboru svojega poročila. Ko sem na to opozarjala in celo predlagala, da naredi ministrstvo pa vendarle nek nadzor nad delom, ste bili tudi proti temu. Toliko o tem, kakšno nadzorno vlogo si predstavljate vi. Ne nazadnje tudi tako imenovane politike pregone, ki jo je bil v skladu z zakonom dolžan posredovati v Državnem zboru, ni posredoval pravočasno. Tudi to je odraz nekega dela. In vedno znova boste govorili, da politika pritiska na delo neodvisnih pravosodnih organov. Lepo vas prosim. Nisem vas pa slišala, ko je gospod Fišer rekel, da na eno od sej ne bo prišel, zato ker jo je sklicala politična stranka. Kdo drug jo pa bo? A zdaj jo bo že on skliceval? Dajmo se malo zamisliti. In jaz mislim, spoštovani, da je še kako pomembno, da se danes pogovarjamo o tem. Če ne gre drugače, se je treba toliko časa pogovarjati, da se bo vsaj tistemu, katerega se to tiče, in to je gospod Fišer, posvetilo, da je čas, da funkcijo zapusti. Jaz vem, da je tam noter že od leta 1971, da so bili časi takrat drugačni, da je počel marsikaj, pa je bil za tisto še nagrajen, ampak danes so pa vendarle časi nekoliko drugačni. In naša dolžnost je, da na to opozarjamo, kajti to ni njegova osebna funkcija. Tudi sprivatizirati si tako tožilstva ne moreš, ampak vi mu pri tem pomagate. Vse dokler se ne boste oglasili, mu pri tem pomagate.

Jaz absolutno podpiram, da ima Državnotožilski svet vse pristojnosti, ne nazadnje so tudi govorili o tem, da ne bodo prišli na sejo, ker je to njihova pravica, seveda, absolutno. Ni se jim treba niti odzvati, ampak na drugi strani pa dovolite, da tudi jaz povem svoje mnenje o Državnotožilskem svetu. Nekdo, ki je gospoda Škrleca po tej znani aferi potrdil na to funkcijo, težko verjamem, da bo po letu dni ali dveh svojo odločitev kakorkoli spremenil. Vrana vrani pa res težko izkljuje oči. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima Marijan Pojbič. Pripravi naj se Bojan Podkrajšek.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana gospa podpredsednica.

Najprej se sprašujem, česa se boji koalicija. Ne vem, ali se bojite resnice. Vsi veste, da je resnica, in veste točno, kaj je resnica, ampak na vse možne načine v tem državnem zboru poskušate in branite korupcijo in kršenje zakonodaje ter zagovarjate kršitelje. To pa je tisto, kar je neokusno in nedopustno za ta hram demokracije. Prav zaradi tega se mi zdi, da je še kako pomembno, da danes teče ta seja Državnega zbora, to pa zato, ker gre za kršitelje zakonodaje najvišjih državnih organov. Če to ni dovolj velik razlog, da v zakonodajni veji oblasti o tem problemu razpravljamo in poskušamo tiste organe v tej družbi oziroma državi, ki so odgovorni za reševanje nastale situacije,

opozarjati in na njih vplivati na tak način, da jim poskušamo obrazložiti tukaj v Državnem zboru, da je na tem področju nekaj zelo narobe.

Spoštovani kolegice in kolegi, zakaj sem naredil takšen uvod? Upravno sodišče Republike Slovenije je dne 11. 12. 2012 izdalo sodbo številka ta in ta in zapisalo naslednje: "Pri imenovanju Boštjana Škrleca na mesto generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva, ki sta ga dne 9. 2. 2012", torej dan pred nastopom druge Janševe vlade, "izpeljala gospod ...", o katerem ne smem govoriti, "in generalni državni tožilec dr. Zvonko Fišer, je šlo" – je zapisano, da je šlo – "za kršitev zakonodaje." In samo o tem govorimo danes v Državnem zboru. Jaz bi rad, da tisti, ki v tem parlamentu sedimo, to razumemo. To je zapisalo Upravno sodišče Republike Slovenije in nadalje omenjeno dejanje, imenovanje Boštjana Škrleca na mesto generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva, je Upravno sodišče Republike Slovenije označilo kot "samovoljo pri izvrševanju oblasti." Torej je hotelo povedati, da je šlo za zlorabo oblasti. Če pa to ni ena izmed izjemno problematičnih stvari, na katere pa moramo biti vsi, ki smo politično in drugače odgovorni v tej državi ... Ker tokrat gre pa za neko pravičnost, neko pravico v tej državi, ki mora biti za vse enaka in si nikakor ne moremo dovoliti na eni strani ene braniti na takšen način, na drugi strani pa drugi lahko počenljajo točno tisto, kar jim pade na pamet.

Potem imamo še Komisijo za preprečevanje korupcije, ki je zapisala naslednje: "Dr. Zvonko Fišer, generalni državni tožilec, je kršil dolžno ravnanje s tem, da je dne 9. 2. 2012 ministru za pravosodje podal predlog št. Tu-K 3/2012/5-7 za imenovanje generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva RS za dobo petih let, kljub temu da predhodno ni bil izveden oziroma dokončan javni natečaj, kot zahteva 140. člen ZDT-1, niti ni bil objavljen poziv k prijavam za dodelitev in bila sprejeta ustrezna odločitev Državnotožilskega sveta, kot določa 62. člen ZDT-1, to pa sta edini možnosti oziroma edina postopka, ki ju zakon predvideva za zakonito zasedbo omenjenega delovnega mesta." Naprej: "Z navedenim ravnanjem pa je bila tretji osebi omogočena nepremoženjska korist v obliki zasedbe delovnega mesta generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva RS, s čimer so izpolnjeni tudi vsi znaki korupcije, kot jo opredeljuje 1. točka 4. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije."

Ko torej vse to poslušamo, si upa gospod šef javnega tožilstva, gospod Fišer, trditi na odboru, da je KPK služba za diskreditacijo ljudi. Zdaj vas sprašujem, kaj pa je potem po Fišerjevih besedah bilo takrat, ko je zaradi tega padla vlada Janeza Janše, ko so na vse možne kriplje do brezkrainosti diskreditirali našega predsednika. Kaj pa je takrat delal Fišer? Kje je bil takrat, da bi povedal to, kar je povedal včeraj na seji, če on tako misli? Po njegovih besedah je to absolutno organ, ki je nesprejemljiv za

slovenski politični prostor. To je on povedal včeraj, s temi besedami. In nič. Nič. Vi tega človeka naprej hladnokrvno zagovarjate zaradi vseh možnih razlogov. Če to niso dvojna merila, potem pa ne vem, kaj so pravzaprav še lahko dvojna morala oziroma dvojna merila.

Na eni strani imamo privilegirance, po tem, kar slišimo zadnje čase, lahko brezkompromisno trdimo, da je to gospod Masleša, ki je eden izmed teh, ki je, če se dobro spomnim, rekel, da je Janeza Janšo treba sfukati. In še danes sedi na svojem stolčku. Kakšna demokratična družba pa smo mi? Če bi se to zgodilo v razvitih evropskih državah, kaj mislite, da bi se takšnemu človeku zgodilo? Trideset sekund ne bi sedel več na tistem mestu, niti trideset sekund. Vi, koalicija, pa brez vsakega problema takšno neodvisnost zagovarjate tu v temu parlamentu.

In med njimi po vsem, kar slišimo, govorimo danes o gospodu Fišerju. Čisti privilegiranec. Potem pa imamo v tej naši družbi takšnih privilegirancev cel kup. Zakaj to govorim? Imamo Kučana, ki ima dve penziji – to je treba slovenskemu narodu povedati – ubogi narod pa ima 300, 400 ali pa 200 evrov pokojnine. Potem imamo Zemljariča, Isajloviča, Jankoviča, Matejo Kožuh Novak, Stanovnika, Kocjančiča, Rigelnika in vse te old boys, ki kontrolirajo celo slovensko gospodarstvo. Da ne govorim o medijskih lobistih Šetincu, Štruklju, Semoliču, Mencingerju in tako dalje in tako dalje. Na eni strani privilegirana skupina, ki je v tej družbi popolnoma nedotakljiva. Da ne govorim še o Jankoviču in tako dalje. Lahko počenljajo, kar v tej družbi hočejo, na drugi strani, dragi moji prijatelji, pa imamo delavce, ki jih je že večina na minimalni plači; imamo upokojence, ki so 40 let delali za miloščino, danes dobijo 450 in 500 evrov pokojnine; imamo ogromno brezposelnih; imamo invalide, ki živijo v izjemno težkih okoliščinah in tako dalje in tako dalje. Kdaj bo ta preljubi slovenski parlament enkrat dojel in razumel, da Slovenska demokratska stranka ne želi živeti v taki skorumpirani državi? Mi želimo, da bodo tisti, o katerih sem govoril, na eni strani in na drugi strani lahko pravično, dostojno in dostojanstveno preživljali v tej naši družbi svoje življenje in da ne bo na eni strani ultra privilegirancev, lopovov na deseto potenco, na drugi strani pa večina slovenskega naroda, ki mora delati in biti lepo tiho. Niti reči ne sme nič. Samo tišina. Če bo ukradel zemljico za 10 centov, bo dobil štiri ali pet mesecev zaporne kazni. Še odvetnika si ne more plačati, da bi ga lahko kvalitetno branil na sodišču. Tako daleč je zavožena slovenska družba. In naj mi danes samo še kdo reče, da v tej državi velja kakšna pravica.

Spoštovani kolegice in kolegi, danes je bilo velikokrat rečeno: neodvisnost, neodvisnost, pa imamo sindikat neodvisnosti, pa imamo neodvisno delovanje bančnega sistema, pa imamo neodvisno sodno vejo oblasti, pa imamo neodvisno tožilstvo, pa imamo neodvisno,

neodvisno, neodvisno in bi lahko govoril 14 dni neodvisno. Kam pa je prišla ta država s to neodvisnostjo? V Slovenski demokratični stranki takšne neodvisnosti ne moremo in je ne bomo nikoli zagovarjali. Da imamo na eni strani privilegirance, ki živijo kot mali bogovi, na drugi strani pa večino ubogega slovenskega naroda, ki se prebija ali pa sploh ne ve, ali bo lahko prišel iz ene do druge točke, se pravi od 1. pa do 31. ali pa 30. v mesecu. To želimo preprečiti. V tej družbi mora biti enako pravilo in enaka zakonodaja tako za Fišerja, Maslešo, predsednika Vlade, predsednika države, kot za nas poslance in za vsakega posameznika v tej družbi. Naša družba mora postati družba poštenja, pravičnosti in odgovornosti. To mora biti naš osnovni cilj. Ampak dokler bomo imeli v tej državi takšno koalicijsko in takšno vladno, ki bo zagovarjala korupcijo in tiste, ki so na najvišjih državnih položajih in evidentno kršijo zakonodajo, ker je to dokazano skozi te dokumente, ki jih imamo vsi tukaj na mizi, tako dolgo ubogemu slovenskemu narodu lahko samo bog pomaga, noben drug mu ne more pomagati.

Jaz upam, da smo v Slovenski demokratični stranki tako močna stranka, tako zrela stranka in tako odločna, da bomo šli po tej poti naprej, kot gremo zdaj, in dokazali temu slovenskemu ljudstvu, da se bo enkrat odločilo pravilno tudi na volitvah in sprejelo takšno odločitev, da bo šlo v koristi in vsakogar, ne pa v korist posamičnim skupinam, elitnim skupinam, ki danes živijo kot mali bogovi, za vse ostale pa ostane mogoče ena žlička vode, pa še to je vprašanje, če ostane. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima predlagatelj dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Gospa Murgel. Aja, je pa ni. Prav, bom odgovoril gospodu Pojbiču. On se je spraševal, kaj je leta 2013 delal generalni državni tožilec. Jaz sem bil takrat v vlogi ministra. Verjetno ste mislili na tisto obdobje po poročilu, kakor sem razumel, to je tudi obdobje demonstracij. Novinarji so takrat nekje izbrskali, in to sem prebral v časopisu, da je naredil en kolegij in tožilcem naročil, da je treba vse tiste privedene s strani policije, torej pretepače, razgrajače, skrajno restriktivno tolmačiti z zakonodajo, dokler je na oblasti Janševa vlada. Tako so pisali v časopisu.

Sicer pa bi še malo povedal o tem, ker mi čas prej ni dopuščal, zdaj ga pa vendarle še nekaj imam. Gospod Fišer je včeraj govoril o tem, da je tožilstvo popolnoma diskvalificirano. To se pa čisto strinjam z njim. Ampak zakaj? Zato ker ima na čelu koruptivno osebo. Ne zato, ker bi mu kdo kaj hotel. Kaj mu pa mi lahko naredimo? Nič. Kako lahko mi vplivamo na odločitve kakšnega tožilca, če kakšno ovadbo zavrže,

recimo tisto, da je treba Reporter pognati v zrak. Se spomnite tiste zgodbe? Po napadu na francoski satirični tednik se je pojavil Zakladnik Mitja, ki ima izjemno izjemno podoben stil pisanja kot nekateri piarovci ene od političnih strank v tem prostoru, in ta Zakladnik Mitja je pisal o tem, da v Franciji itak ni bilo še nič, da bo tisto, kar bo na Reporterju, hudič, ko ga bodo v zrak pognali. In tožilka je to zavrgla. To ni kaznivo dejanje. Če bi tam pisalo Mladina, bi pa bilo. Kako torej mi vplivamo na njih? Saj ne moremo vplivati na njih. Ni govora. Res pa je, da on sam s svojo držo, s svojo koruptivnostjo in vztrajanjem na tem, da je še kar naprej tam, ima tukaj v Državnem zboru botre, vidimo danes, in je potem logično. Torej se lahko strinjamo, da je diskvalificirana cela tožilska organizacija.

Včeraj je rekel tudi to: Veste, tožilstvo dela odlično, mi smo prišli predaleč. Kaj je on hotel s tem povedati, ne vem. Verjetno se je hotel hvaliti. Osnovni podatki o delu tožilstva pa ne kažejo na to, da bi se kazalo kaj hvaliti. Par sto tisoč evrov odvzema premoženja nezakonitega izvora po treh letih zakona, Srbi pa v prvem letu sto milijonov? Tu se nimaš kaj hvaliti. 5 milijard v bankah, tožilci so pa zdaj obtožne predloge spisali za 200 milijonov. Se imaš s tem kaj hvaliti? Verjetno ne. Je pa res, da je prišel predaleč, kot je rekel gospod Fišer, v zadevi Patria, ker so njegovi tožilci spisali politični konstrukt, ta je šel na sodišče in celo do Ustavnega sodišča je moral priti. Potem pa je Ustavno sodišče reklo: Vrzite v koš za smeti, iz tega ne bo nič. Tako je pa res daleč prišel ta tožilec. Pravzaprav nadaljuje tradicijo. Nezakonita sodba iz leta 1977, ko je zaprl tiste duhovnike, ki so postavili križ, zdaj pa spet nezakonita sodba v zadevi Patria. Celo neustavna. Daleč je prišel. Nahrbtnik pa še kar ima.

Včeraj je govoril tudi o prevzemu. Veste, s tem človekom je izjemno težko komunicirati. Jaz mislim, da je javnost to pravzaprav že videla in da javnost to pravzaprav tudi ve. Ustavno sodišče je prehod tožilstva iz pravosodnega v notranje ministrstvo razglasilo za povsem ustavno. On je včeraj, v letu 2015, še kar govoril o sovražnem prevzemu tožilstva s strani Ministrstva za notranje zadeve. Še kar. Res je, da je on tožilec od leta 1971, tako da bi bil že tako ali tako čas, da gre prej v penzijo, ampak vidim pa, da je seveda še kar naprej prisotno to zagovarjanje gospoda. Bom nadaljeval, ko se vrne gospa Murgel. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Bojan Podkrajšek, pripravitelj naj se Jan Škoberne in Iva Dimić.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Hvala za besedo. Spoštovana podpredsednica, kolegice in kolegi!

Ko govorimo o pravosodju, tožilstvu in sodstvu ni nič narobe, če gre mogoče kdo od nas malo

levo, malo desno. Ko sem poslušal stališče zdajšnje podpredsednice, ko je rekla, da je današnja seja politični obračun, pa moram priznati, da sem se malo zamislil. Moram povedati, da sem se svojimi mislimi vrnil 24 let nazaj. Nekje leta 1991 sem v svojem kraju sedel, seveda 24 let mlajši, v skupini starejših ljudi. Nekateri izmed tistih, s katerimi smo skupaj sedeli, so tudi večkrat odhajali v Ljubljano. In takrat, ko je bila Demosova vlada, nekdo iz te skupine reče, da sodstva pa ne bomo dali. Jaz kot mlad, 24 let mlajši, tega sploh nisem razumel in sem se velikokrat spraševal, kaj to sploh pomeni. Komu bi sodstvo dali ali ga ne bi dali? Imel sem celo pomisleke, da sodstvo ostane v Jugoslaviji, v prejšnji državi. Nikoli mi ni bilo jasno, kaj ta stavek pomeni, sodstva ne damo. Čigavo je sodstvo? Spomnim se večkrat starejših ljudi, ko so rekli, da če po televiziji povedo, potem to drži. Kmalu smo ugotovili, da še napoved vremena ni pravilna.

Seveda me današnja razprava skrbi. Jaz sem zelo vesel, da imamo v tem državnem zboru pravnike, odvetnike, celo sodnice imamo. In oni, naši kolegice in kolegi, ne najdejo skupnega mnenja, ko govorimo o delu bolnega sodstva in tožilstva. Moram povedati, da v sodstvu in tožilstvu dela mnogo ljudi, ki delajo dobro in ki delajo za dobrobit Republike Slovenije. So pa posamezniki, ki vodijo te stvari in delajo škodo. Ko spremljamo Republiko Slovenijo že 25 let, se je zgodilo veliko nejasnih, za mene bolnih stvari. Ko so se zgodile, nisem niti verjel v njih, ampak ko se je nebo razčistilo, mi je bilo kristalno jasno, da ljudje, ki vodijo te institucije, delajo po naročilu nekaterih, ki tej ljubi državi ne želijo dobro. Da v tej državi ni osnovnega reda, bi opozoril na dve stvari, ki sta se zgodili v tem mandatu. Te mi bodo ostale v spominu.

Prva zadeva je tista, ko smo našega kolega poslanca nekateri hoteli na vsak način iz te dvorane. Kmalu se je ugotovilo, da se je zgodila krivica, pa so se eni smejali prej, eni pa so se smejali potem, ko se je vedelo, da se je zgodila krivica. Da pa v tej državi nekaj ne štima, je pa za mene dokaz včerajšnji dan, ko sem gledal televizijo in poslušal ministrico za zdravje v Republiki Sloveniji in direktorja UKC. Spoštovane kolegice in kolegi, ko to poslušam pet minut, pa ni potrebno, da si strokovnjak niti za pravosodje, niti za zdravstvo, niti za, ne vem, šolstvo, to je pokazatelj, da v naši državi osnovne stvari ne štimajo. Če bi se to zgodilo v sosednji Avstriji ali Nemčiji ali kateri drugi državi, danes ne bi bilo direktorja UKC ali pa ne bi bilo ministrice. To so stvari, ki v Republiki Sloveniji več ne funkcionirajo. Zakaj pa ne funkcionirajo? Funkcionirajo pa ne zaradi tega, o čemer se danes pogovarjamo cel dan. To je zgodovina, stara 25 let, ki se ni očistila, in danes trpijo zdravstvo, pravosodje, tožilstvo in šolstvo ter trpi cela Slovenija. Jaz mislim, da so to preresne teme, da bi se posmehovali eden drugemu in da ne želimo na tem področju narediti osnovnega

reda. Dokler bodo na teh vidnih položajih ljudje, ki delajo škodo na vseh teh področjih, danes govorimo o tožilstvu, mi lahko verjamete, da se nam ne piše dobro v prihodnosti. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima Jan Škoberne, pripravi naj se Iva Dimic.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Najlepša hvala, gospa podpredsednica. Drage kolegice, cenjeni kolegi!

Verjetno ste opazili, da je šla maturantska povorka danes mimo nas. Ena simpatična asociacija z dogajanjem oziroma z razpravo tukaj izpred desetih let, ko je bila pri slovenščini tema oziroma delo, ki smo ga obravnavali takrat, Visoška kronika. To fantastično delo Ivana Tavčarja govori o čarovniških procesih in po malem spominja na to, kar se dogaja tukaj. Vse povprek, mimo znanih in postavljenih pravil, v nekih visokih oblakih in v nekem tretjem imenu, vsi o vseh, seveda pa brez dokazov in brez tistih, ki morajo o tem odločati. Vemo, kako se Visoška kronika konča in vemo, kaj sporoča. Zadnji čarovniški proces je bil na naših tleh zaključen 1701 leta, vmes se je zgodilo precej. V Evropi smo razvili pravno državo, kjer je jasno, kdo o čem odloča, ker je jasno, kakšni so postopki, in kjer je jasno, da se v neodvisnost tistih, ki so za odločanje o tako pomembnih zadevah pristojni, ne posega, se nanje ne pritiska in se uporablja enaka merila za vse. S tem se bova s kolegom Gorenakom gotovo strinjala.

Ko danes vršite napade na institucijo, ki je vendar pomembna, KPK denimo, poudarjate strašno krivico, ki se je zgodila vašemu predsedniku. Ob tem vedno pozabite povedati, da smo zaradi poročila te iste komisije denimo Socialni demokrati odrekli podporo Zoranu Jankoviču, ki je imel prav tako kot vaš predsednik ambicije voditi vlado. Zakaj? Zato, ker je pač osnovna predpostavka evropske pravne države, da je treba zaupati v sistem pravne države, da jo je treba podpirati, in da je sodbam, ki jih izreče, treba tudi verjeti in jih spoštovati. Tako kot je treba spoštovati sodbo Ustavnega sodišča, ki je brez dvoma opravila sodbe, ki so bremenile vašega predsednika, in jih vrnila v prvo obravnavo. Srčno upam, da bo imel vaš predsednik možnost in priložnost, da svojo nedolžnost dokaže, oziroma da bo tožilstvo imelo priložnost in možnost, da dokaže njegovo krivdo.

Tisto, kar je danes pravzaprav v tej dvorani najbolj problematično, je to, da od stranke, ki ima največje težave s totalitarnimi prijemi, s totalitarnimi sistemi, pravzaprav doživljamo eno demonstracijo klasičnega maocetungovskega linča ljudi, ki se tukaj ne morejo braniti, ljudi, ki bodo svoj prav in svojo nedolžnost tako ali drugače dokazovali na mestih, ki so za to primerna. Napadamo in prejudiciramo odločitve

Državnotožilskega sveta. Jaz mislim, da je sestavljen iz strokovnjakov, ki so svojo verodostojnost, neodvisnost tako ali drugače večkrat dokazali in si ne zaslužijo vaših napadov. Kakor si tudi danes ne zasluži te obravnave gospod Zvonko Fišer, za katerega jaz mislim, da je prav, da svoje pove tam, kjer je mesto za to, da se o tem odloči. In če Državnotožilski svet ugotovi, da je do kršitev zakona prišlo, da je ravnal nezakonito – kar bo, če vse, kar govorite, drži, verjetno tudi ugotovilo –, se bo stvar odvila, razrešitev bo predlagala, če ne bo, tudi ne. In morda bi po tistem lahko razpravljali o tem. Ampak danes, ko čakamo na te odločitve, ko operiramo samo z ugibanji, natolcevanji, s frustracijami enih in drugih, je pa pravzaprav škoda, če nič drugega, da uničujemo priložnost, da bi govorili o drugih stvareh.

Od leta 2005 do zdaj je stopnja tveganja revščine zrastle za skoraj 2 %. To je recimo ena stvar, ki bi se ji morali posvetiti, gotovo bolj kot vprašanjem, kako in kdaj se bo odločil Državnotožilski svet. Vsa sreča smo v tem obdobju na tisti strani, ki se ni ukvarjala z lovljenjem čarovnic tako kot v Visoški kroniki, sprejeli pomembne ukrepe, ki so preprečili, da bi ta stopnja tveganja revščine narasla še za več, da imamo danes gospodarsko rast, da se je znižala brezposelnost in da imamo trende, ki jasno kažejo, da tudi v Slovenijo prihajajo boljši časi.

Verjetno se je z vami mogoče strinjati, da potrebujemo reformo pravosodja. Za začetek bi bil pomemben korak, da opozicija, ki je gotovo nosilka pomembnih ustavnih nalog, imenuje svoje ljudje v organe tega zbora, da začne korektno sodelovati, da morda tudi izpusti oziroma izkoristi kakšno priložnost, da kakšne seje, kot je ta, tudi ne skliče. Včasih je bolje biti tihi, kot govoriti stvari, o katerih se ne moremo niti odločati in od katerih ni nobene koristi. Od te seje danes koristi ni. In verjetno nam lahko ljudje samo zamerijo, da tratimo čas, da nenazadnje tratimo elektriko in s tem povzročamo dodatno okoljsko obremenitev. Tako pa bodo odločitve znane, ko so odločevalci znani in ko jasno vemo, da pristojnosti, da danes o tej temi karkoli odločimo, nimamo. Zakon je jasen, vi ga napadate, mi pa branimo ureditev, ki jo v tej državi imamo, branimo zakone, ki veljajo, in poskušamo na vsak način danes povedati, da če kaj, je pomembno to, da ohranimo neodvisno in samostojno sodstvo. Nisem ne sodnik ne tožilec, tako da to verjetno lahko izrečem in prav tako verjetno ne boste preveč jezni, če izrečem iskreno pričakovanje, da bomo razpravo o tem, kako urediti slovensko sodstvo, nadaljevali, ampak na konstruktiven način, ne pa z demonstracijo lova na čarovnice, ki je simpatično opisan v Visoški kroniki. Če ima kdo željo po obujanju spominov na te procese, lahko to delo vzame v roke in podoživi te zgodbe. Mislim pa, da imamo mi na razpolago vsa orodja, da ljudem pokažemo, da je v tem zboru

mogoče tudi drugače in bolje delati. Hvala lepa in se veselim vaših odzivov.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala.

Proceduralno ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Moram izraziti ogorčen protest nad tem, kako vodite to sejo. Mislim, da si je vaš poslanski kolega, ki je prišel pred kakšnim dnevom v Državni zbor, s temi svojimi diskvalifikacijami privoščil mnogo preveč in mimo tistega, kar je predmet obravnave te točke dnevnega reda. Niste intervenirali, niste mu izrekli opomina, niste ga prekinili pri trapasti razpravi.

Če je kakšna stranka v tem državnemu zboru ortodoksni dedič totalitarnega režima, je to stranka Socialnih demokratov. Zagovornica povojnih pobojev, morije, ki je še ni bilo na slovenskih tleh. To so bili časi najhujših čarovniških procesov. Vaša stranka zagovarja in preprečuje, da bi se žrtve čarovniških procesov takoj po koncu 2. svetovne vojne, po tistem, ko ste že praznovali, ko se je že praznovala zmaga v Republiki Sloveniji, dostojno pokopale, da bi se obeležili grobovi in tako naprej.

Spoštovana podpredsednica, predlagam vam, da ta trenutek prekinete sejo in se odločite, kako boste ravnali v primeru razprave vašega poslanca. Imate pooblastila. Tisti, ki ne govori v skladu s točko dnevnega reda, si zasluži opomin, in dolžni ste mu ga izreči. Ker to, kar je bilo kvalificirano in kar je bilo vrženo na našo stran, je v popolnem nasprotju z vso novejšo zgodovino, ki se je zgodila v tej državi, osamosvojitveno zgodovino in tudi zgodovino pred osamosvojitvijo.

Spoštovana podpredsednica, če želite opravljati funkcijo tako, kot piše v poslovniku, kot piše v pravilih, se predsedujoči, tudi vi, dogovorite s svojim predsednikom in z ostalimi ter opravljajte svoje delo v skladu z določbami, ki so za to namenjene. Ničesar drugačnega ne pričakujemo od vas, niti od kogarkoli, ki bi vodil to sejo. Predlagam vam, da vse te nedopustne razprave prekinete in jih tudi ustrezno kaznujete, tako kot bi morali narediti že pri kakšnem razpravljavcu prej, ki se je oglašal s tiste nasprotne strani. Predlagam, da ukrepate.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Seje ne bom prekinila, je pa res, da prvič vodim sejo in se dejansko v bodoče zna zgoditi, da bom tudi kdaj koga prekinila. Zdaj pa dajem besedo predlagatelju, dr. Vinku Gorenaku.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Proceduralno, gospod Jože Tanko. Izvolite, beseda je vaša.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Gospa podpredsednica, jaz razumem, da je gospod Škoberne nov poslanec iz vaše poslanske skupine, vendar ste v skladu z vsem tem, kar pri razpravah počne vaš predsednik Državnega zbora, dolžni ukrepati in enostavno morate izreči nek ukrep iz nabora ukrepov, ki jih imate za to predvidene. To je nedopustno, da poskušate opraviti na nek takšen poniglav način z razpravo vašega poslanskega kolega. To je neprimerno, nedostojno in nedostojno tudi za funkcijo podpredsednika Državnega zbora. Nedostojno. Zato ker navedbe ne držijo, ker so lažne in diskvalificirajo tudi člane moje poslanske skupine in tudi naše stranke.

Gospa podpredsednica, predlagam vam, da v skladu s 66. členom Poslovnika izberete, kaj boste storili, ker ste zato tam in zato tudi vodite sejo.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Kot sem omenila, je danes gospod Škoberne prvič v naši sredini, in je to vzel na znanje. Tudi sama sem vzela na znanje in v bodoče se bomo poskušali držati vseh teh vaših navodil. Nadaljujemo s sejo.

Besedo ima predlagatelj, dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Jaz bom pa z vami, gospod Škoberne, bolj nežen, ker ste prvič tu. Ampak odločen.

Gremo po vrsti. Vi meni govorite, da nekorektno sodelujemo, vodimo seje, pa ne vem kaj vse. Vi bi bili korektni na volitvah, ne? Nezakonito, neustavno zaprt predsednik stranke, vi pa zdaj govorite o poštenih volitvah. Kje ste to videli? Pojdiva midva malo tekmovali v teku na 100 metrov. Ampak vam bomo obesili eno kroglo ali 10 kilogramov na nogo in ne boste mogli zmagati. To ni korektno, ne? Zahtevate korektnost in sodelovanje, na volitvah pa tega niste dopustili.

Gospodarska rast, brezposelnost, krasno. Ampak ta vlada ni naredila še čisto nič. Če je kaj naredila, je naredila Janševa vlada, pa potem je Bratuškova 5 milijard še zraven dala. Si sposodila. Drugače pa ta Vlada še čisto nič. Govorite o revščini in vse.

Pravite, da nimate dokazov, da mi govorimo brez dokazov. Poglejte sodbo, vam jo bom dal, če je nimate. Poročilo KPK, vam ga bom dal, če ga nimate. V sodbi piše, da je ravnal nezakonito in da je zlorabil oblast. KPK piše, da je gospod Fišer ravnal koruptivno. To je drugi dokaz. Inšpekcijske službe, 16 kršitev, tretji dokaz. Četrto, ugotovitve ministrstva ministra Klemenčiča. S kombinacijo dveh zakonov, da me ne bo potem popravil državni sekretar, prišel, imenoval ga je na nezakonit način. Vi pa meni govorite, da mi nimamo dokazov. Jaz sem vam jih zdaj dal. Če jih vi nimate, vam jih bom podaril, s pentljo gor, saj bo rdeče barve.

Napadamo KPK. Mi KPK ne napadamo. KPK napada gospod Fišer, ki je rekel, da je KPK institucija za diskreditacijo ljudi. Mi KPK ne napadamo. Niti malo. Napadamo Državnotožilski svet. Kdaj pa? Če sem prav slišal, to utemeljite. S čim pa? Kako? Kdo je to naredil? Bom jaz prvi proti. Da napadamo zakon. Kakšen zakon napadamo?

Seveda sem šel pogledat vašo izobrazbo in se zdaj ne čudim več. Vse je v redu. Veste, kaj ste izustili? Tega ne smete nikoli narediti, to mora študent vedeti v prvem letniku pravne fakultete. Vi ste rekli, da upate, da bo imel Janez Janša možnost, da dokaže, da ni kriv. Lepo vas prosim! Če v prvem letniku pravne fakultete študent kaj takšnega naredi, bi moral s fakultete leteti. Vi ste bili na FDV, tako da zdaj to razumem. Ali nimamo mi tožilstva in sodstva za to, da nekoga obsodi na podlagi dokazov, ne pa da bo državljani dokazoval, da je nedolžen. Saj so vaši kolegi, mislim predvsem na tiste, ki so novinarji po izobrazbi, pisali, ko je ta sodba padla na Ustavnem sodišču. Dnevnik: Ali bo Janez Janša kdaj stopil pred sodnike? Delo: Bo Janez Janša kdaj obsojen? Gospa Levičar, saj greste lahko ven, saj bo tudi dobro, saj imate vi te iste posledice s FDV. Poglejte situacijo v nadaljevanju. Povsem normalna zgodba je to pri takšnem razmišljanju. Namesto da bi se novinarji, diplomanti FDV, kar sta vidva oba, kot vem, vprašali drugače in postavili vprašanje na drugačen način. Kakšno sodstvo imamo, da je človeka nezakonito poslalo v zapor? To bi bilo pravo vprašanje. Seveda potem od tod lahko pride takšna zadeva, naj dokaže, da ni kriv. Lepo vas prosim! Bom potem jaz malo policijski, greva midva tja dol na Povšetovo ali na sodnijo, vi pa dokažite, da niste nič naredili. Jaz bom pa rekel, da ste, si bom že nekaj izmislil. Ali mislite, da boste vi dokazovali. Ne boste vi dokazovali, dokazati mora sodstvo vam, da ste krivi. Mislim, res ne na tak način. To pa res ne bo šlo na tak način. Ampak jaz sem bil zdaj zelo nežen, drugič ne bom več tak, ker je bil zdaj to vaš prvi nastop. Te stvari je res treba dati na svoje mesto, ker drugače enostavno ne bomo več nikoli prišli na svoje mesto, in to iz temeljnega razloga, ker v fundamentu jaz ne bom nič novega povedal, če povem, kaj si mislim o FDV. Je pač tako, kot je, saj tam je sistem popolnoma isti vsa leta. Popolnoma isti vsa leta. Oni so samo tistega notranjega sovražnika leta 1990 in razrednega sovražnika zamenjali z SDS, predavajo pa čisto isto. Tudi vaš Lukšič je ista zgodba. Še zdaj pošilja študente v cerkev, da malo štejejo, kako ima fajmošter pridigo in ima potem iz tega diplomo. Na tak način pri meni ne gre tam, vsaj ne, kar jaz učim.

Ustavno sodišče je v zadevi gospoda Fišerja, torej v zadevi Patria, zelo jasno povedalo svoje. Ampak diplomanti ljubljanske Pravne fakultete, ki so večinoma sodniki in tožilci, tega niso razumeli. Zdaj imajo cele štabe okoli tega. Nova sodnica ima tudi že štab, so ji ga že dodelili. Oni so razumeli to sodbo popolnoma drugače. Oni

so razumeli, da bodo nekaj boljšega utemeljili, vse bo v redu in ga bodo že spravili noter. Ampak to ni res. Če ste prebrali odločbo Ustavnega sodišča je po kmečko povedano, jaz rad povem po kmečko, reklo: Vrzite v koš za smeti. Ni nobenih dokazov, če pa ni nobenih dokazov, pa po 28. členu Ustave ne morete soditi človeku, zoper katerega nimate nobenih dokazov. To je reklo Ustavno sodišče. Nič drugega ni reklo. Ampak jaz to ponavljam zaradi tega, ker je tu zdaj gospod Fišer. Gospod Fišer, o katerem govorimo. To je tisti gospod Fišer, za katerega so mediji leta 2012, ko je gospod Jankovič sestavljal vlado, zelo jasno povedali, da je dobil ovadbo s strani policije zoper gospoda Jankoviča in da je potem hitro letel h gospodu Kučanu, ta pa gospodu Türku, da nima smisla več Jankoviča podpirati, ker je ovadba priletela. To je politik. Zdaj pa on govori, da mi politično nanj pritiskamo, vi ga pa pri tem podpirate. To je neumnost. To ne mislim zdaj na vas, ampak na vse tiste, ki govorite o političnih pritiskih. To je isto, kot da vzameš žep, pljuneš notri, potem se pa čudiš, od kod imaš nekaj na roki, ko si dal roko v žep. Saj vi govorite, da mi politično pritiskamo na njega. Kdo pritiska politično na njega? Kdo mu je kaj hotel?

On naj začne v službo hoditi, to je prvo. Ja, v službo mora začeti hoditi, ker kolikor meni tožilci povedo, je situacija malo drugačna. Dva dni dela na domu, malo pa na fakulteti. On še danes, v letu 2013, ni dojel, da za delo v istem času ne moreš dobiti dveh plač. Dveh plač ne moreš dobiti. Ko so ga novinarji vprašali, če je dobil honorar za tam gor, ko je bil na Brdu, je rekel: Ja, seveda, seveda. So mu rekli: Pa saj ste v službi predavali. Ne, to sodi k moji funkciji, to je nadgradnja moje funkcije. Nekaj takega je rekel. Mislim, da je potem tudi minister kaj zarobantil ali pa ga kaj povprašal, vsaj na osnovi mojega poslanskega vprašanja, zdaj je pa že rekel, da je denar dal nazaj, da ne bo več kasiral. Kako lahko to počne? Kako lahko to počne? Njemu to sploh ni jasno. To je isto, kot da kdorkoli od poslancev, ki ima pač ta dovoljenja Državnega zbora, še malo kasira poleg. To je isto, kot da jaz zdaj ne bil tukaj, ampak bi bil na fakulteti in bi učil tam. Plača bi mi tekla, tam bi mi pa še honorar plačali. A ni to fajn? Ampak on to počne v letu 2015. Leta 2004 je pa cela državna uprava sprejela navodila, da to ne more biti tako. To je nemogoče. Ta človek živi v povsem drugem svetu.

Kaj je še včeraj rekel? Rekel je: Ravnal sem zakonito. Družboslovci ste mojstri za to, dajte to prevesti v kakšen drug jezik. Ne priznajem ovaj sud. To je to. On je rekel: Ravnal sem zakonito. V sodbi sodišča pa piše, da je nezakonito zaposlil gospoda Škrleca. On pa pravi: Ravnal sem zakonito in imam mnenje priznanega pravnika dr. Grada, da je res temu tako in da to sodišče nima prav. To je rekel včeraj. To je včeraj rekel. To je isto, kot sem prej rekel, ne priznajem ovaj sud. Vi pa mu še kar nosite nahrbtnik ali kaj že. Potem me je včeraj

prepričeval, da je zaposlil eminentnega strokovnjaka tožilske organizacija vrhunskega tožilca Škrleca. Krasno. Ali ni on bil državni sekretar? Državni sekretar je pa politik. Ampak zdaj za levico velja, da ko nisi več minister, ko nisi več državni sekretar, daš gor drugo srajco in rečeš: Jaz sem pa zdaj strokovnjak. To je isto, kot da se jaz prijavim za neko kriminalistično delovno mesto na NPU in napišem, da imam doktorat, imam to, tisto, ono, imam 30 let delovnih izkušenj in sem strokovnjak. Bravo. Kdo bo to verjel? Kdo bo to verjel? Ne imeti dvojnih meril pri teh zadevah. Ta gospod ima ta dvojna merila. Ta je zdaj kar naenkrat strokovnjak. 9. 2. 2012 je ratal strokovnjak, prej je bil pa politik. Ne, ne imejmo in ne imejte taka dvojna merila.

Vam, gospod Škoberne, pa res predlagam, da razmislite o takih zadevah, kdo mora komu kaj dokazovati. Sodišče in tožilci dokazujejo krivdo in ne oseba. Res je, da je pri nas tako. Saj pri nas je res tako. Če te obdolžijo, da si na neznanem kraju, neznanega dne, na neznan način sprejel podkupnine, potem je to res hudič. Saj ne moreš dokazati drugega. Moraš ti dokazovati ali kaj? Narobe svet. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Proceduralno? Replika?

Repliko ima Jan Škoberne. Izvolite.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Spoštovani, hvala za besedo.

Gospod Gorenak, najlepša hvala, res sem to napak izrekel, to tudi razumem, zato se vam iskreno opravičujem in se vam zahvaljujem. Naj se parafraziram in popravim. Iskreno upam, da bo proces zaključen in da bo znano, ali je gospod Janez Janša nedolžen ali ni.

Želim pa povedati še enkrat to, kar je bil osnovni namen moje razprave, in mislim da ga razumemo vsi tukaj. Če je znano, katera institucija mora po zakonu odločiti in če je znano, da ta državni zbor to ni, potem se meni zdi ta razprava tukaj nepotrebna. Lahko pa se pogovarjamo o reformi sodstva, lahko se pogovarjamo o stvareh, ki so relevantne. O tem, da pa mi danes tukaj vršimo takšen in drugačen pritisk in da danes razpravljamo o stvari, ki bo tako ali tako ustrezno odločena, pa mislim, da ni potrebno. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala

Besedo ima Iva Dimić. Proceduralno, gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Gospa predsedujoča, jaz bi predlagal, da podučite vašega nekajurnega poslanca in mu poveste, da Državni zbor obravnava vse tiste točke, ki so uvrščene na dnevni red posamezne seje Državnega zbora. Ne tisto, kar si kdo misli, da bi morali obravnavati, ampak tiste točke, ki so uvrščene. Točke se po posebnem postopku

uvrščajo na dnevni red. In če mislijo poslanci Socialnih demokratov, da je treba o kakšnih zadevah v Državnem zboru razpravljati, potem naj pripravijo gradivo za sejo Državnega zbora. Če ga ne bo pripravila koalicija oziroma Vlada, naj ga pripravijo sami, vložijo in bomo razpravljali. Če mislite, da je treba opraviti razpravo o naraščajoči revščini, pridemo tudi v nedeljo. Kar zadeva našo poslansko skupino, to ni problem. Samo pripravite gradivo, tako da bomo lahko imeli točko na dnevnem redu in bomo o njej razpravljali.

Danes ne obravnavamo ničesar na tej seji Državnega zbora, za kar niso izpolnjeni pogoji. Obravnavamo zadevo točno po pravilih, ki so predpisana v Državnem zboru. Ker ste predsedujoča, podpredsednica Državnega zbora, predlagam, da podučite člane vaše poslanske skupine, kadar razpravljajo drugače, kot je predvideno z urnikom dela Državnega zbora in s temami, ki so na to uvrščene. To je minimalni standard, ki ga mora poznati vsak poslanec Državnega zbora. Minimalni standard. Da ve, ko se prijavi k razpravi, o čem je potrebno govoriti. Da ve, katera točka je na dnevnem redu in kako se točko spravi na dnevni red Državnega zbora. To jih lepo podučite, da se bomo izognili vsem tem zapletom in neprijetnostim, ki se včasih pojavijo predvsem takrat, kadar tisti, ki bi morali kaj storiti v tej državi, ne storijo ničesar in ne predlagajo ničesar.

Glavna naloga tistih, ki bi morali predlagati, niso zakoni in izboljšave, ampak druge zadeve, predvsem kadrovske, permanentne menjave v Vladi, posledično v Državnem zboru in v delovnih telesih Državnega zbora in tako naprej. Samo s tem se ukvarjamo. In z Janezom Janšo in s tistimi volilnimi zakoni, ki so na naslednji seji Državnega zbora. Spet jih je sedem in vse predlaga mavrična koalicija. Nobenih vsebinskih točk, nič glede razbremenitev gospodarstva ali česarkoli drugega. Povejte to svojemu poslancu in tudi drugim članom vaše poslanske skupine, da naj zagrabijo za delo, bika za roge in začnejo, da se bo v tej državi tudi z delom vaše Vlade in vaše koalicije kaj spremenilo.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala.

Besedo ima Iva Dimic, pripravi naj se Ljubo Žnidar.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala lepa, spoštovana predsedujoča. Kolegice in kolegi!

V Novi Sloveniji – krščanski demokrati vsakokrat, ko se dotaknemo pravosodja ali tožilstva oziroma kakorkoli vej oblasti, poudarjamo, da smo v tej državi pozabili na subjektivno in objektivno odgovornost vodilnih ljudi. V tem primeru danes razpravljamo o subjektivni in objektivni odgovornosti na položaju prvega človeka državnega tožilstva.

Veliko je bilo danes povedanega, da moramo spoštovati pravni red. Jaz ne vem, zakaj je to spet ponovno slišati, da ta pravni red

velja samo za navadne državljane, za vodilne na funkcijah pa ta pravni red ne drži, kljub temu, da so nepravilnost ugotovili Upravno sodišče, KPK in seveda inšpekcija. Dejstvo je, da se mogoče premalokrat vsi zavedamo, kaj pomeni biti na najvišjih funkcijah v tej državi. To pomeni tudi, da smo dotakljivi. Po zdajšnjem ravnanju pa dajejo vsem državljanom sporočilo, da so najvišja imenovanja na državnih funkcijah nedotakljiva in da ne odgovarjajo za popolnoma nič. To za državljane ni spodbudno sporočilo.

Če se samo vrnem na včerajšnji sklep, pa je bilo danes že veliko izvajanja s strani mojih kolegov. Moram reči, da je bilo tudi na nek način razočaranje, ko s strani največje parlamentarne stranke ni bil sprejet sklep, da so Upravno sodišče, KPK in inšpekcija v zvezi s tem ugotovili nepravilnost. Tega sklepa se včeraj na odboru ni sprejelo oziroma ga ni nihče potrdil. Kaj naj si potem kot državljanka mislim? Da ne priznavate treh ugotovitev državnih institucij.

Sama se bom dotaknila drugega področja, ker je bilo tukaj že veliko povedanega o subjektivni in objektivni odgovornosti. Krščanski demokrati velikokrat poudarjamo, da je pri določanju politike kazenskega pregona ključna vloga generalnega državnega tožilstva. Tukaj imam v mislih tudi Zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora in pregon tega kaznivega dejanja. Ko sem poslušala kolega, ko je razpravljal o lovu na čarovnice, sem rekla, kako si nekateri to stvar drugače predstavljajo. Jaz sem slišala, da če bi se zakona o pregonu nezakonito pridobljenega premoženja lotili tako, kot je treba in kot imamo napisan zakon, bi bilo to za nekatere lov na čarovnice, pa temu ni tako. Jaz prevečkrat slišim državljane, ko vprašajo, zakaj se to ne izvršuje. In potem tukaj v poročilu, ki ga imamo, ki smo ga vsi dobili, piše: "Aktivnosti tožilstva na področju Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora ob upoštevanju dejstva, da je do konca leta poročanja od uveljavitve zakona preteklo šele dve leti in pol, je mogoče oceniti kot uspešne." Kot sem povedala že v svojem stališču, osem zadev je bilo sprocisiranih v enem letu in na tem mestu imamo devet tožilcev. Jaz zdaj ne vem, moje osebno prepričanje je, da bi jih moral en tožilec osem sprocisirati, ne pa devet tožilcev. Skratka, govori, da tukaj ne bo lova na čarovnice. Kar ne vem, če je v tej državi prav, ampak bi želela poudariti, da je bilo že leta 2011, če nismo vedeli, kako zadeve izpeljati, kako se zadev lotiti, jasno povedano, kako so se lotile tega pregona kriminala v sosednjih državah.

"Italija: najprej odvzem, šele potem sojenje." V Italiji je odvzem lastnine, šele potem sojenje, ki naj dokaže, ali je bil odvzem upravičen. Italija velja za doslej najučinkovitejše spopadanje s to obliko kriminala. "Prvi zakon o zaplembi premoženja mafijskim organizacijam in aretiranim kriminalcem so v Italiji sprejeli že leta 1983." Že 1983, mi pa imamo to že dve leti in pol, pa še ne znamo zadeve spraviti v življenje,

kar je seveda tudi naloga Vrhovnega državnega tožilstva, ker on zadeve odreja svojim podrejenim. Skratka, zaplenjenih je bilo sto milijonov. "Nemčija: učinkovito proti gospodarskemu kriminalu. Zamrznitev in zaplemba premoženja sta v Nemčiji čedalje bolj učinkovita in pogosto uporabljeno sredstvo v bitki proti gospodarskemu kriminalu. V zadnjem obdobju je zaseženo premoženje dosegalo vrednost več sto milijonov evrov na leto." Tudi Nemčija se je tega lotila tako, kot je treba. Srbija. "Odvzeli so za sto milijonov evrov premoženja. V Srbiji je zakon začel veljati 1. marca 2009." V prvem letu izvajanja zakona so trajno ali začasno odvzeli za okoli sto milijonov evrov premoženja." Pri nas pa se nič ne zgodi. Pregon gre prepočasi, ljudje oziroma kriminalci imajo čas, da zadeve poskrrijejo, in se nikomur nič ne zgodi. Jaz še enkrat poudarjam subjektivno in objektivno odgovornost prvega človeka državnega tožilstva v državi.

Po drugi strani bi pa rada povedala še to, da sem se danes imela možnost srečati tudi z Glasom žensk. Jaz mislim, da jih je marsikatera oziroma ste jih nekatere poslanske skupine že sprejele. Na kaj opozarjajo? Opozarjajo na pravilnost pri imenovanju v najvišje državne funkcije, tudi na sodišču. Na najvišje sodniške funkcije znotraj Evropske unije, kjer ni treba kandidatom dokazovati nekaznovanosti oziroma dejstvo, da niso v kazenskem postopku. Za najvišje sodniške funkcije znotraj Evropske unije ni treba dokazovati, da so bili nekaznovani oziroma da niso v kazenskem postopku. To, kar mora v Sloveniji dokazovati vsaka čistilka, če se zaposli v javni upravi. Mora predložiti listino, da ni v kazenskem postopku. Na to smo bili opozorjeni. Bili smo tudi opozorjeni oziroma je rekla, da jih je največja koalicijska stranka ali pa največja parlamentarna stranka sprejela, pa ne ve, ali gre za sprenevedanje ali ne gre za sprenevedanje pri teh zadevah. Tudi pri zakonski ureditvi in preprečevanju nasilja v družini. Sem samo povedala, gospa Murgel, ni treba gestikulirati. Tudi vi, sem prepričana, ste bili zraven. In kaj ste rekli tem gospem in gospe Piberl? Da naj se obrnejo na medije. Govorim na splošno o pregonu kriminala seveda in hkrati tudi, kar je povezano, o neukrepanju v tem primeru.

Hotela sem samo povedati, da se vsi sprenevedamo ali pa se sprenevedate, - včasih dam tudi sebe zraven, ker imam pri tem čisto vest –, ampak da rečete, da se sprenevedamo, je jasno pokazalo vaše včerajšnje ravnanje na odboru, ko so vse inštitucije ugotovile nepravilnost, vi ste pa rekli: Mi pa tega ne bomo podprli. In niste podprli sklepa, ki je govoril v to smer. Se mi zdi, da je tega sprenevedanja v naši državi preveč in da bi bil čas, da se zavede lotimo, da pa se seveda morajo zavedajo tudi tisti, ki so na najvišjih funkcijah, tudi mi poslanci se moramo zavedati, da ko se prestopi neka meja, je treba tudi od tam oditi, tudi, če ti stoji nekdo ob strani, da imaš pred seboj čisto vest.

In to smo v Novi Sloveniji pričakovali tudi od gospoda Fišerja.

Govorite, da je to pritisk na Državnotožilski svet. Pritisk ali ne pritisk, dejstva so obelodanjena, jasno govorijo in jaz srčno upam, da se bo na to pravilno odzval tudi Državnotožilski svet. Toliko zaenkrat.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Postopkovno, Jože Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Tu imamo razpravo o dokumentih pri tej točki dnevnega reda in v komunikaciji med tistimi, ki se sklicujejo na dokumente, in tistimi, ki jih nočejo videti, Vlada ne sodeluje. Državni sekretar je tukaj in se praktično v to diskusijo ne vključuje. Ne vključuje se niti v tisti del, ki je bil tudi v tem državnem zboru večkrat povedan, ki se nanaša na to, da je generalni državni tožilec Fišer izjavil, da je Komisija za preprečevanje korupcije komisija za diskvalifikacijo posameznikov. Če ta trditev gospoda Fišerja zdrži in očitno zdrži, ker ji nihče od predstavnikov oblasti ne ugovarja, pa sta bila tako sedanji minister za pravosodje gospod Klemenčič kot sedanji državni sekretar pri ministru za pravosodje gospod Stare prej avtorja tistega poročila o generalnem državnem tožilcu, ki mu očitajo koruptivno ravnanje. Če ne odstopi gospod Fišer, potem morata nemudoma odstopiti ta dva funkcionarja, ker se enostavno ne vključujeta in ne polemizirata s to trditvijo generalnega državnega tožilca.

Zdaj tudi razumem zadrego, da kljub temu, da je bila seja sklicana več kot teden dni prej, danes ni ministra za pravosodje pri tej točki dnevnega reda. Gospod predsednik Državnega zbora, jaz mislim, da je primarna naloga ministrov, da sedijo pri točkah, ki se nanašajo na njihovo delo in njihovo ravnanje, in ne druge naloge in druge obveznosti. To je primarna naloga. Jaz mislim, da je neprimerno, da namesto ministrov hodijo v Državni zbor k vsebinskim točkam dnevnega reda državni sekretarji in drugi uradniki s pooblastilom, ministra pa ni, in nihče od teh, ki pridejo v Državni zbor k točkam dnevnega reda, ne razpravlja. To je nedostojno. Predlagam, da ponovno pozovete Vlado, da pošilja v Državni zbor kompetentne osebe, ki lahko pri posamezni točki dnevnega reda govorijo oziroma razpravljajo in pojasnjujejo.

Zadnjič smo tu videli ministra, ki je prišel samo gledat, kako bomo glasovali o enem predlogu zakona, ki ga je predlagal v Državni zbor. Danes, ko obravnavamo vsebinsko točko, pa pošlje nekoga, ki skoraj ni spregovoril, razen na začetku, ko je polemiziral z eno razpravo predlagatelja. Gospod predsednik, predlagam, da se na institucijo Vlade obrnete ponovno in jih zaprosite za korektno sodelovanje pri delu Državnega zbora.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Hvala za predlog.

Besedo ima predstavnik Vlade, državni sekretar na Ministrstvu za pravosodje gospod Darko Stare.

DARKO STARE: Hvala, gospod predsednik.

Spoštovani poslanec, glede na pričakovano izjavo v zvezi z očitki in pa neprimernimi izrazi in poimenovanji Komisije za preprečevanje korupcije kot državnega organa te naše skupne države sem povedal svoje mnenje in razloge, zakaj se o teh stvareh ne izjavljam.

Dejstvo, da sem danes tukaj, ni pa ministra gospoda Klemenčiča, je pogojeno z razlogom, ki je v bistvu skladen tudi z mnenjem Vlade. Danes namreč poteka seja Državnotožilskega sveta, na katero je minister vabljen in se je bo udeležil. Glede na to, da je mnenje Vlade, da se glede na veljavno ureditev, ki ureja razmerje in pa pristojnosti organov v zvezi s tem, o čemer se danes tukaj razpravlja, zelo jasno, da je po mnenju Vlade torej neprimerno, da se razpravlja o vsebini, ki je v izključni pristojnosti Državnotožilskega sveta, dokler ta svojo odločitev ne sprejme, je po mojem mnenju in razumevanju popolnoma normalno, da je to ravnanje oziroma odsotnost skladna tudi s tem mnenjem. Torej, gre za skladnost besed, mnenja in dejanj.

Kar zadeva vključevanja v razpravo, moram dodati še nekaj, ker se mi zdi, da ne govorimo o istem. Jaz sem tukaj v vlogi državnega sekretarja Ministrstva za pravosodje, torej organa državne uprave, ne pa kot predstavnik Komisije za preprečevanje korupcije kot neodvisnega državnega organa. Zdi se mi popolnoma neprimerno, da pričakujete od mene, da tukaj zdaj nastopam kot zagovornik Komisije za preprečevanje korupcije. To bi bilo tudi v bistvu nekorektno in onkraj mojih pristojnosti.

Kar se pa tiče diskvalifikacij, sem pa že povedal in se ne mislim ponavljati, da nedostojna in nespodobna označevanja državnih organov te države, še posebej, če so neutemeljena in neupravičena, po moji presoji ne potrebujejo nobenih dodatnih komentarjev. Rekel sem vam že prej, da same besede in izrazi, ki jih ljudje, ki tako diskvalificirajo organe lastne države, uporabijo, več povedo o teh ljudeh samih in dodatnega komentarja ni potrebno dajati. Jaz te izjave razumem, še posebej upoštevajoč položaj, v katerem se kakšen posameznik pred kakšnim organom znajde, jih pa absolutno ne sprejemam in se mi jih kot takšne ne zdi primerno komentirati. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Ljubo Žnidar. Pripravit naj se gospod Jože Tanko in mag. Matej Tonin.

JOŽE TANKO (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, spoštovani državni sekretar, kolegice in kolegi!

Sam nisem pravni strokovnjak s področja sodstva, ampak kot tehnični tip lahko ob dejstvih dejanjih in rezultatih pokomentiram tudi to področje. Na osnovi tega, to se pravi dejstev, dejanj in rezultatov, je moje splošno mnenje, da imamo v Sloveniji neučinkovito sodstvo in da imamo, glede na tako neučinkovitost in dejstvo, da se pojavljajo sumi korupcije, tudi nepravilno sojenje.

Ob takšnih dejstvih, če se samo numerično izrazim, koliko imamo po eni strani ovadb, koliko imamo v Sloveniji oseb, ki imajo, ne eno, dve, tri, ampak pet, osem, deset in čez pol leta spet dve, tri nove ovadbe, ampak potem nadaljevanja s kakršnimkoli sodnim epilogom ni. To se pravi, da v vmesnem koraku, to je na tožilstvu, zadeve obstanejo. Skratka, te učinkovitosti ni. Jaz bi rekel, da je pa izjemno zaskrbljujoče, da to velja le za privilegirane. Seštejte pri nekaterih, koliko ovadb imajo, prihajajo nove in nove, ampak še od tiste prve ni nič. Še tam se nič ne zgodi. Čaka v predalu, da bo zastarala, to je tako direktno povedano. Poglejte, ko se začnejo v sodstvu dogajati koruptivne stvari in diskreditacija prav določenih, na drugi strani pa se ustvarjajo privilegiranci iz tega področja, potem je to res, res zaskrbljujoče. Res je, da je v Sloveniji nekaj primerov dobilo končni sodni epilog. Nekaj, relativno malo. Meni se zdi izjemno čudno, da so bile podane tudi ovadbe, ker so se dogajale finančne transakcije, ker so se dogajale največje finančne kraje v Republiki Sloveniji, s tega področja pa ni nobenega sodnega epiloga. Kot da je to tabu tema. Ampak ravno na tem področju so se dogajale največje nepravilnosti in tu teh sodnih epilogov dejansko ni. Kot drugo, kjer se navaja, da je v sodstvu veliko korupcije in kot posledica tega prihaja tudi do nepravilnega sojenja, potem se moramo pa res vprašati, kje smo in v kakšni državi živimo. Je mogoče kdo poslušal, mislim, da je bilo par dni nazaj, poročilo iz Libije? Vemo, kakšno je stanje v Libiji, dejansko vlada državljanska vojna, pa je bilo v poročilu zelo jasno podano, kakšno je tam delo sodstva in kakšni primeri se dogajajo, pa vam moram povedati, da sem zelo veliko enakosti zasledil z dogajanjem pri nas v Sloveniji. Zelo veliko primerov bi lahko poenačili z našo državo. Ampak na kakšnih temeljih stojita obe državi? Na tako različnih temeljih, v sodstvu pa smo si tako podobni. To meni kot tehniku, absolutno ne gre skupaj. Predvsem v tem stališču, da je v Sloveniji s področja sodstva nekaj zelo hudo narobe, da se lahko primerjamo s takšno državo in takšnim sodstvom, kot je v Libiji. To meni absolutno ne gre skupaj.

Potem se v nadaljevanju vprašam, zakaj smo imeli Komisijo za preprečevanje korupcije. Komisijo za preprečevanje korupcije. Pa se vprašam, koliko primerov korupcije je Komisija za preprečevanje korupcije preprečila. Koliko primerov? Naj mi to nekdo odgovori. Ali pa koliko primerov je, kjer je komisija dala takšne strokovne podlage, da je prišlo do

kakšnega končnega sodnega epiloga? En primer je bil, en primer. Ko je ta primer komisija opravila, pa zdaj slišimo od državnega tožilca, da zdaj pa komisije ne rabimo več in da jo je treba kar ukiniti. Res, če pogledamo rezultate njenega dela, potem jaz mislim, da je res ne rabimo.

Če sem še bolj natančen, ker je vedno potrebno, da ne govorimo tako splošno, da smo konkretni. Komisija je zelo konkretna: Generalni državni tožilec gospod Zvonko Fišer kakor tudi takratni minister Aleš Zalar sta kršila dolžno ravnanje. Ali zdaj ta ugotovitev Komisije za preprečevanje korupcije ima kakšno težo ali je nima? Če jo ima, potem ni naše mesto, da danes o tem tu razpravljamo, potem bi moral minister oba razrešiti vseh funkcij in ju obsoditi teh koruptivnih dejanj, ki jih komisija navaja. To so dejstva in dejansko bi bilo treba spoštovati organe, ki jih ustanovljamo, ne pa, da so ti organi s svojim delom, jaz bi rekel, neučinkoviti. Neučinkoviti.

Z našim sodstvom je res nekaj narobe in se tudi nikakor ne morem strinjati, da ob trojnih dokazih za koruptivna dejanja, tako dokazih Komisije za preprečevanje korupcije kot inšpekcijskih služb, da so bila storjena koruptivna dejanja v sodstvu, tako minister kot Vlada dasta glavo v pesek, češ, saj se bo zadeva že pomirila čez nekaj časa.

Skratka, nepravilnosti je ogromno. Predlagam, da začnete delati in pripeljete te nepravilnosti do konca. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jože Tanko, pripravita naj se mag. Matej Tonin in mag. Bojana Muršič.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Za to točko dnevnega reda je predloženih kar nekaj dokumentov in dokazov, ki so jih pripravile naše institucije pravne države. Gre za odločitev Upravnega sodišča, ki je citirana in priložena v gradivu, gre za ugotovitev Komisije za preprečevanje korupcije, gre za Upravno inšpekcijo, gre za ugotovitev Vlade Republike Slovenije. Tisti, ki pravijo, da govorimo nekaj na počez, te zadeve ne držijo. Jaz mislim, da je bilo za malokatero točko dnevnega reda predloženo toliko dokumentov, ki so na nek način ta trenutek dokončni. In se ne ukrepa in ne zgodi nič.

Da je težava v koaliciji velika, kaže tudi to, da tisti, ki se v tem državnem zboru med poslanci poklicno ukvarjajo s korupcijo, ne razpravljajo. Gospod Dobovšek se ni prijavil k razpravi, gospod predsednik Državnega zbora Brglez tudi ne, gospod Mitja Horvat, upravni pravnik, tudi ne. Očitno je, da je zadrega koalicijskih poslancev pri obravnavi te točke izjemno velika. Kar se je zgodilo s spremembo zakona o tožilstvu v mandatu Pahorjeve vlade, ko si je tedanji državni sekretar naredil opis, ustanovil novo delovno mesto in bil potem na njega zaposlen, je po definiciji, ki jo gospod Stare zagotovo pozna, gospod Klemenčič tudi, vse

znake sistemske korupcije. Poglejte definicijo, ki jo je napisala KPK, kaj je sistemska korupcija. Preberite to in ugotovili boste, da so ta dejanja točno taka, kot so opisana v poročilu KPK iz leta 2010 na 3. ali 4. strani, in boste ugotovili, da je to to.

Torej, govorimo o dokaznem materialu, ki je predložen, in kakorkoli to obrnemo, bi Državni zbor moral izreči politično stališče do tega. Ključni problem te države je, da o teh ravnanjih, ki se dogajajo na tožilstvu, na vrhu tožilstva in vrhu pravosodja, ne govorijo politični predstavniki. Tiho je predsednik republike, tiho je predsednik Vlade, minister je pobegnil in se umaknil, Državni zbor pa o tem noče sprejeti nobenega stališča. To je ključni problem te države. Dokler se te zadeve ne bodo uredile, do takrat lahko samo sanjate o pravni in pravični državi. To velja za vse in jaz mislim, da je to velika škoda, ker so to izpuščene priložnosti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Matej Tonin, pripravita naj se mag. Bojana Muršič in predstavnik Vlade.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovani kolegice in kolegi!

Demokracija je čedna stvar. Ima zakonodajno, izvršno in sodno vejo oblasti. Od teh treh oblasti sta prav zakonodajna in izvršna veja oblasti dve veji, ki sta daleč najbolj pod drobnogledom. Kar se tiče teh dveh vej oblasti, nas praktično lahko vse pogledajo do obisti, o vseh stvareh moramo poročati, vsakodnevno nas lahko spremljajo, glede stvari se moramo izjasniti in, kar je ključno, na vsake štiri leta, včasih tudi prej, gremo svoje delo preveriti na volitve. Sodna veja oblasti pa dejansko živi tukaj v nekem balonu, v neki vati. Ko nekdo dobi mandat, je ta mandat trajen. In pri vsakem, ki reče karkoli kritičnega v zvezi s sodstvom, se že pritožujejo, da gre za nedopusten poseg v neodvisno sodstvo. Jaz se s tem enostavno ne morem strinjati. Če se brez večjih težav lahko komentirajo napake vseh ostalih dveh vej oblasti, in pravilno, da se, potem ne vidim razloga, zakaj ne bi smeli komentirati in govoriti tudi o napakah sodne veje oblasti, ki obstajajo in so zelo velike. Sodstvo je, kakorkoli pogledate, včasih mnogo bolj ali pa še bolj ključno za delovanje neke države kot pa izvršna in zakonodajna veja oblasti. Sodstvo je tisto, ki skrbi za upoštevanje pravil iger, in če je to sodstvo zanič, potem se neka igra niti ne more normalno in pošteno odigrati. Če to prenesemo na primer neke nogometne tekme, kjer imate pokvarjenega in zanič sodnika, potem je ta tekma zanič, negledljiva, kljub temu da imate lahko na igrišču odlične profesionalce in dobre igralce. Prav tako je v primeru države. Imate lahko fantastično izvršno ali pa zakonodajno vejo oblasti, če sodna veja ne opravi svojega dela, potem je vsakršno delo zaman. Potem ne deluje gospodarstvo, ne deluje politični sistem, nič ne deluje. Imamo konkreten primer, ko smo visoke predstavnike sodne oblasti ujeli, bom

ponovno rekel, z roko v marmeladi, zdaj pa si zatiskajo oči, češ saj je v redu, nič ne bo, koalicija pa te akcije celo brani. Jaz sem prepričan, da bi morali že zaradi vidika normalizacije stanja v sodstvu ti ljudje oditi. Pika.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Bojana Muršič, pripravita naj se predstavnik Vlade in predlagatelj.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, predsednik, za besedo. Bom zelo kratka, ker imam v bistvu zelo malo časa.

Gospodu dr. Vinku Gorenaku, ki je na začetku omenil, da se pišejo in berejo stališča, ki mi jih pripravljajo strokovni sodelavci, bi rekla samo, da temu ostro nasprotujem. Danes ste me že tretjič dejansko diskreditirali, kajti poročila in stališča pišem v poznih nočnih urah in si tega več ne dovolim.

V nadaljevanju bi pa rekla zgolj to, zakaj v bistvu ta akt ni bil sprejet. Mnenje Zakonodajno-pravne službe je bilo popolnoma jasno, da nima ustrezne oblike, saj po vsebinskem delu ustreza obliki priporočila.

V nadaljevanju bi pa še samo zgolj omenila to, da je bil predlagatelj obveščen, da lahko gradivo pripravi oziroma da ga prouči z vidika priloženega dopisa in ga popravi v predlaganem smislu – to je bilo posredovano s strani predsednika –, zato tudi amandmaji niso bili podprti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima predlagatelj dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Kje pa, gospa Muršič. Prvič, nisem rekel, da vam pišejo strokovni sodelavci. Tega danes nisem rekel. Kar še enkrat pogledajte magnetogram.

Drugo. Poglejte realnost včerajšnje seje. Mi smo dali amandma, da se stvar preimenuje v priporočilo, tako kot je zahtevala Zakonodajno-pravna služba. Dva amandmaja smo dali na to temo in oba ste zavrnili. Oba. Razumete? Oba ste zavrnili. Kako potem nima prave oblike? Mi smo sledili Zakonodajno-pravni službi, vi pa ste to zavrnili. Mi smo sledili tudi pozivu predsednika Državnega zbora, da se v zadevi tisti del z gospodom Alešem Zalarjem ne omenja, in smo pripravili amandma. Koalicija je pa to zavrnila. To pomeni, da nočemo spoštovati predsednika Državnega zbora in njegovega poziva, ker je bil njegov poziv na podlagi tistega, kar je naredil, zakonit, koalicije ja pa to zavrnila. Ne drži.

Mislil pa, da sem tako ali tako že na vrsti kot zadnji razpravljaec oziroma predlagatelj.

Jaz bi za konec želel utemeljiti to, kar sem prej pokazal. Z današnjim dnem je odgovornost na vas. Imamo napis Koruptivni tožilec je naš tožilec. To vam bom izročil, po potrebi vam lahko tudi okvir naredim, tam si ga pa lahko nalimate. Zakaj? To želim zdaj utemeljiti. Kakorkoli se izgovarjate na to, da

nimajo ne Vlada ne parlament in nihče drug nobenih pristojnosti, da je samo Državnotožilski svet tisti, ki lahko to naredi, ki lahko predlaga njegovo razrešitev, tega ne kupim. To mi lahko vi prodajate, to nam lahko prodajate, vendar to ni kupljivo blago. Nič ne morete dobiti za to, ne kupim. Zakaj?

Prvič, ker obstajajo in imate za to dvojna merila. Vaš predsednik najprej razglasi poročilo KPK 8. januar 2013 za poročilo verodostojnega državnega organa, ki ga ne smemo kritizirati, ki je veljavno in ga moramo samo še spoštovati. Ali kaj je drugače povedal? Vlada Janeza Janše naj odstopi, to je povedal. Leto in pol ali dve leti kasneje to poročilo, katerega avtor je gospod Stare, ki je z nami, pade. Zakaj ni zdaj, v tej isti situaciji, ravnal vaš predsednik enako? Zdaj je predsednik Vlade, zdaj ima njegova beseda veliko, veliko večjo težo. Zakaj ni ravnal enako? Zakaj ni rekel, da je treba spoštovati odločitve KPK, ker je to neodvisna inštitucija. Enak stavek bi lahko ponovil kot leta 2013, enak stavek. Pa ga ni. Še več, državni tožilec je rekel, da je to inštitucija za diskreditacije in vse tiho je bilo. Avtor poročila nič, pravi, da tega ne bo komentiral, predsednik KPK, zdajšnji minister nič, tega ne bo komentiral, predsednik Vlade se pa sploh ni oglasil na to temo. Povejte mi, zakaj se je torej 8. januarja 2013 ob prvem poročilu KPK o premoženjskem stanju predsednikov strank, ki ga danes ni več, oglasil in je bilo treba vse to spoštovati in zakaj je danes tiho. Zakaj ne pove jasne besede. Jasno besedo, potrebujemo samo njegovo jasno besedo, nič drugega ne potrebujemo. Ampak on je tiho, se ne oglaš več.

Druga zadeva. Vi točno veste, da če gospoda Fišerja ne morete spraviti od tam, kjer pač je, ga boste pač tam imeli. Samo potem imejte tudi ta napis tam gor, to je potem vaš tožilec, koalicijski tožilec, vaš. Lahko seveda spremenite zakon. Absolutno! Veste, kolikokrat smo že v Državnem zboru spreminjali zakone? Kar naprej. Tudi ad persona, kot pravimo temu. Tudi. Zakaj pa v tem primeru ne? Spremenite zakon, naredite takšnega, kot je bil leta 2011, gospod Klemenčič dobi škarje v svoje roke, spiše predlog, vi ga pa razrešite. To je lahko sprejeto v enem tednu. Mi pa danes že 52. dan govorimo o tem, da ta gospod še kar tam sedi. 52. dan.

Čisto za zaključek, mogoče še en stavek. Nekdo – mislim, da je bila gospa Muršič – je zjutraj rekel: Odgovornost za svoje odločitve moramo sprejeti. Prav, čestitam, krasno, sem za. V tem državnem zboru je koalicija oziroma Državni zbor sprejel sklep o odvzemu mandata gospodu Janši. Predsednik, vi, se je kdo opravičil? Vsaj opravičite se, vsaj to naredite. Zakaj tega ne naredite? Zakaj govorite, kako je treba prevzemati odgovornost, ko pa je treba vsaj reči oprostite ali oprost ali ne vem, kako že, pa tega niste več sposobni reči. Zato je z današnjim dnem, kot sem rekel – tole bom izročil gospe Murgel, ker ni vodje poslanske skupine –

odgovornost za stanje na tožilstvu, za to, da ima Slovenija kot edina država na svetu na vrhu tožilca osebo, ki je ravnala koruptivno, vaša.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Vsi prijavljeni razpravljalci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker čas določen za razpravo še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika zbora še kdo razpravljati?

Če želite razpravljati tudi predstavnik predlagatelja predloga sklepa dr. Vinko Gorenak in predstavnik Vlade, prosim, da se prijavite z dvigom roke. Tukaj je bila prijava.

Prosim za prijavo, za vse ostale odpiram listo. Vsak razpravljavalec ima pet minut. Besedo ima gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala za besedo.

Jaz se moram strinjati s kolegom Škobernetom, ki je dejal, da lov na čarovnice poteka brez dokazov, in en takšen lov na čarovnice se je zgodil. To je bil proces Patria. On pa je govoril, da danes izvajamo lov na čarovnice brez kakršnihkoli dokazov, in glede na to, da je nov poslanec, verjetno ni uspel gradiva prebrati, pregledati ali kakorkoli. V gradivu si namreč lahko prebere kar nekaj dokazov, da je gospod Fišer kršil zakon, deloval koruptivno, in sicer Upravno sodišče Republike Slovenije je dne 11. 12. izdalo sodbo, v kateri piše, da je šlo za kršitev zakona, in označilo njegovo delovanje samovoljno pri izvrševanju oblasti. Prav tako je Komisija za preprečevanje korupcije zapisala, da je generalni državni tožilec Zvonko Fišer deloval v nasprotju z zakonom in tako naprej. To je presojalo tudi Ministrstvo za javno upravo in Ministrstvo za pravosodje. Mislim, da vam je Vinko Gorenak vse te dokaze že trikrat prebral, da bi le razumeli, da ne gre za lov na čarovnice, ampak da tukaj govorimo o dokazih. Dočim ste odvezemali mandat, ste se sklicevali na sodbo, v kateri ni bilo nobenih dokazov. Očitno potem podpirate samo tiste sodbe oziroma tista določila priporočila ali ugotovitve sodišč, ki temeljijo samo na indicijah. Tiste sodbe ali odločbe, ki pa temeljijo na dokazih, pa so za vas lov na čarovnice.

Kar nekaj poslancev tam z druge strani, ki so danes govorili o tem, kako napadamo tožilstvo, pravosodje in tako naprej, manjkajo. Verjetno zato, ker je petek in se jim je mudilo domov, ker, kot smo slišali gospoda Škoberneteta, je nesmiselno sedeti ob takem času in za takšno temo v Državnem zboru; naj sklicujemo seje, ki bodo tematske s področja gospodarstva, sociale in naj se sprašujemo o revščini v državi. Jaz upam, da se gospod Škoberne, ki je član Socialnih demokratov sprašuje o tem, kaj je naredil Svetlikov zakon v letih od leta 2012 naprej. Oni so bili tiisti, ki so predlagali ta zakon, in ta zakon se izvršuje še danes. Glede na to, da je bil tudi svetovalec ministra za izobraževanje, pričakujem, da bodo sklici seje na tem področju

zdaj kar leteli en za drugim. Verjetno ima veliko tem, ki jih lahko obravnavamo. Prav tako v bistvu pozivam, da pripravijo tudi stvari s področja sociale in trga dela, pripravijo vsebinske, tematske seje, tudi izredne seje Državnega zbora, če se jim to zdi potrebno, in predlagajo zakone, ki bodo povečale gospodarsko rast, zmanjšale brezposelnost ter povečale zaposljivost. Jaz bi rekla, da je vse to, kar je danes na mizi, in vsi ti dokazi, ki ste jih dobili v samem gradivu, dokazi, ki opravičujejo današnjo sejo. In tudi tega ne bi bilo, če bi bila reakcija gospoda Fišerja in pa gospoda, ki ga ne smemo imenovati, popolnoma drugačna in bi torej že sama dva odstopila. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima dr. Jasna Murgel.

DR. JASNA MURGEL (PS SMC): Ponovno hvala lepa za besedo.

Še enkrat, v tem trenutku nimamo nobene pristojnosti odločati o tem, o čemer bo odločil Državnotožilski svet, ki je v tem trenutku edini pristojen za to, da odloči, ali obstajajo razlogi za razrešitev generalnega državnega tožilca. To je to in zato smo tudi glasovali proti predlaganim sklepom. Ne smemo posegati v pristojnost tega organa. Če bi to naredili, neprestano govorimo o dokazih, ugotavljamo dejstva in ne vem kaj, tega ne smemo početi tukaj, ker gre za konkreten primer in tako posegamo v pristojnost drugega organa. Ampak ne, ko pač to jaz rečem, potem spoštovani kolega reče, da sem okužena, da sem ne vem kaj, ker zmanjka argumentov.

To je torej tisto, kar je v tem trenutku pomembno. Ne smemo sugerirati Državnotožilskemu svetu, kako naj odloči, o tem izrekati mnenja. Vi lahko govorite in razpravljate, ampak Državnotožilski svet je edini, ki je za to pristojen, in bomo počakali, da Državnotožilski svet o tem odloči. Zdaj bo odločil, ima to pristojnost, zato je bil Zakon o državnem tožilstvu sprejet, smo mu to pristojnost v parlamentu dali. Parlament mu jo je dal, kdo je bil takrat v sestavi, niti ni pomembno, ta zakon je veljaven, imamo ga in o tem bo ta organ odločil.

To je pravni sistem, ki ga imamo, in jaz pozivam, da ga spoštujemo in potem odvisno od ugotovitev izpolnimo svojo dolžnost in ukrepamo skladno z zakonodajo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsednik.

Danes se pišejo standardi oziroma nova načela moralno-etične vlade. Jaz sem cel dan nekako brkljal po spletu, če bi vendarle ozrl kakšno izjavo dveh odgovornih ali pa recimo temu najbolj pristojno odgovornih za etiketiranje oziroma označitve tega prekrška generalnega državnega tožilca, da ostaja na tem mestu, pa

besed Klemenčiča in dr. Cerarja nisem zasledil. Neverjetno. S tem, da sem pa poslušal cel dan razpravo o tem, kako mi tu nismo pristojni.

Sodnica v prejšnjem življenju, gospa Murgel, je ravnokar govorila o tem, da nimamo pristojnosti o odločanju. Gospa Murgel, saj mi danes nismo odločali o ničemer. Tudi predlogi sklepov, ki jih je predlagala Slovenska demokratska stranka so odločali zgolj o tem, ali se seznanimo z odločbo KPK, odločbo Upravnega sodišča in inšpekcijskem nadzorom. Pa smo spet pri tisti zgodbi, ko gre vladna koalicija zavestno proti ne vedeti. Želja po ne vedeti. Ne želi se seznaniti s poročilom KPK, ne želi se seznaniti z odločbo Upravnega sodišča in ne z ugotovitvami inšpekcije Ministrstva za javno upravo. Spet smo pri tisti dvojni morali. Glede na to, da se dva najbolj odgovorna o tem danes nista izjasnila, lahko postavimo enačaj, da je vlada Mira Cerarja vlada dvojnih meril. Pa bi na nek način morda še pristal, da se predsednik Vlade ne odziva, kajti on je danes gor v Rigi na vrhu vzhodnem partnerstvu, če ne bi na spletu prebral dveh odzivov gospoda Cerarja, ki pa komentira dogajanje v Sloveniji. Danes se je recimo Cerar na pobudo radikalne levice oziroma Združene levice in Socialdemokratov, da se obsodi fašistični shod, na ta shod ostro odzval in dejal, da gre za povsem nesprejemljivo, nedopustno demonstracijo. V redu, obsodimo, se strinjam. Ampak kje pa so pristojnosti gospoda Cerarja, da to naredi? Naprej. Danes zdravnike svari, da "če bodo prepočasni ali lažno stanovsko solidarni, kar se včasih dogaja v slovenskih poklicnih skupinah, bo to škodovalo tako njim samim kot seveda posledično vsem nam." Popolnoma se strinjam s to izjavo, ampak prestavimo jo v polje pravnikov in sodnega sistema. Če bodo prepočasni ali lažno solidarni, kar se včasih dogaja – danes pa smo priča temu, da se v pravosodju to evidentno dogaja, in da to spodbuja ali k temu pripomore tudi vladajoča koalicija –, bo to škodovalo tako njim samim, ugled sodstva pada, kot posledično vsem nam, ki nimamo pravne države. Torej, za zdravnike takšna merila, za pravosodni sistem pa takšna merila.

Še enkrat, v svojo koalicijsko pogodbo ste zapisali: "Ničelna toleranca za korupcijo v pravosodju". Danes imate še to možnost, da ta stavek vsaj s svojimi izjavami podkrepite. Če boste danes še naprej igrali vlogo molka organa in se ne boste odzvali, potem bo dejansko vlada Mira Cerarja je enako dvojna merila, koruptivni tožilec je po zgledu vlade Mira Cerarja.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Še enkrat hvala za besedo.

Bilo je prav zanimivo poslušati besede, ki so s strani koalicije poudarjale pomen neodvisnosti sodstva podolgem in počez, da to mora sodstvo samo odločiti in se opredeliti do zgodbe, o kateri

govorimo, to je imenovanje gospoda Škrleca, ampak jaz vsem želim dobro jutro, kajti sodstvo se je že zdavnaj opredelilo. Mi danes zelo veliko govorimo o KPK in njihovem mnenju, ki govori sicer o koruptivnemu ravnanju vpletenih, ker so nekemu omogočili s svojim nezakonitim ravnanjem neko materialno korist, in sicer zasedbo delovnega mesta na nepravilen način, ampak tisto, kar je pravno gledano bistveno bistveno bolj pomembno, je sodba Upravnega sodišča, ki je točno o tej zadevi že odločilo. Ta sodba je pravnomočna in kolikor smo iz gradiv in razprave lahko vsi razbrali, proti njej ne poteka zdaj nobeno pravno sredstvo. Ta sodba ni od včeraj, ta sodba je stara že kar leto dni oziroma še več. Problem je namreč v tem, da je neodvisno sodišče, kot ste poudarjali, tukaj v pravnomočni sodbi ugotovilo, da je šlo za očitno kršitev zakona. Da je bilo to imenovanje izpeljano zavestno, naklepno bi se temu reklo v kazenskem pravu, nezakonito. Ker sta samo dva pogoja, kot je ugotovilo sodišče, da bi bilo izpeljano zakonito, in sicer, da mora biti izveden javni natečaj in potem slediti ustrezna odločitev Državnotožilskega sveta na osnovi tega natečaja. Ne enega ne drugega ni bilo.

Kaj je zato zapisalo sodišče, ki je mimogrede dalo absolutno prav vladi Janeza Janše, ki je takšno imenovanje opredelilo kot nezakonito in ga odpravilo? Zapisalo je, da je bilo to imenovanje na mesto generalnega direktorja Vrhovnega državnega tožilstva, ki ga je mimogrede predlagal dr. Zvonko Fišer, se pravi sedanji generalni državni tožilec, "samovolja pri izvrševanju oblasti". To je ugotovilo Upravno sodišče Republike Slovenije v pravnomočni sodbi. Zakaj to toliko poudarjam? Zato ker ne samo da marsikomu tukaj ni všeč, pa se gremo zdaj tisto igro "ne čujem dobro", ampak očitno tudi marsikomu izven te dvorane ni všeč. Ko sem malo sledil poročanju, je bilo v kar nekaj medijih, da je to trditev enega od poslancev, v enem primeru sem bil jaz imenovan, ampak to ni moja trditev, to je trditev Upravnega sodišča. Jaz samo citiram, kaj piše tam notri. Nad tem bi se morali vi, ki prisegate na neodvisnost sodstva, posebej zamisliti in to je pravni temelj za ravnanje. Govoriti, da mi nimamo pravice o tem nič razpravljati, ker slučajno danes zaseda Državnotožilski svet, je majčkeno smešno oziroma zelo, če smo čisto pošteni. Prvič, gre za dva čisto različna organa, drugič pa, če kdo slučajno ni opazil, je parlament najvišji organ zakonodajne veje oblasti, najvišja institucija zakonodajne veje oblasti in ima pravico, ne samo pravico po Ustavi, ampak tudi dolžnost, opozoriti na vse nepravilnosti, ki jih opazi na posameznem področju, potem je pa samo različna kategorija, kaj lahko stori. Lahko sprejme zakon, če gre za tako zadevo, lahko sprejme odlok, lahko spremeni Ustavo ali pa, če gre za nekaj čisto drugega, ima do tega neko stališče. Šlo je za sprejem stališč, za jasen signal, kaj v parlamentu menimo, da je prav, in kaj menimo, da bi bilo treba storiti na osnovi

ugotovitev nekega drugega državnega organa. In to ste preprečili. Zato sem prej rekel, da je nojevska koalicija. In še enkrat, predstavljate si čredo nojev, ki drži glavo v pesku, katero stvar potem moli v obraz opazovalcev. Si predstavljajte, kakšen signal dajete zdaj ljudem, ki nas opazujejo. Nad tem bi se morali vsi zamisliti in že enkrat, če so vas polna usta priseganja na pravno državo, na spoštovanje etike, na odgovornost in ste na tej osnovi dobili mandat, bodite za božjo voljo v tem tudi dosledni, ne tako kot je že prej duhovito povedal moj kolega, da imate v programu napisano, da boste to absolutno uveljavljali ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Primož Hainz.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Hvala lepa, gospod predsednik. Kolegice in kolegi!

Sam seveda mislim, da je pri nas premalo osebne odgovornosti. To mislim, da je tisto, o čemer je seveda govorila recimo gospa Ljudmila Novak. Tu mi je bila na nek način v tem smislu blizu. To je namreč neke vrste moralna tema na političnem področju in tudi na strokovnem področju, če gremo recimo na zadnji primer od včeraj. Ampak tisto, kar je gospa Novak spustila, je pa časovna dimenzija. Ta morala ne velja v tem trenutku, ampak velja za kar nekaj let nazaj, da ne rečem desetletje. Namreč, v našem prostoru nihče nikoli ne odstopi, vedno reče: Karkoli sem naredil, to ni res, jaz se moram politično braniti, ker je to politični napad, z menoj ni nič narobe. To je lajtmotiv vseh, ki so kdajkoli karkoli doživeli v našem prostoru, razen redkih izjem. Mislim, da je podpredsednik prve vlade odstopil takoj in da je bila to huda izjema. Sam mislim, da so tudi pozivi od zunaj vendar neke vrste politični pritisk oziroma je neke vrste nasilje, ki meni ni blizu, zato seveda mislim, da je na morali tistih, ki so na odgovornih funkcijah, da o teh rečeh razmišljajo oziroma da sami sebe malo pogledajo.

Ampak ker nas nekateri kar naprej pošiljajo v Nemčijo, pa ni bilo to danes, ampak govorim za nazaj, kako je tam to vse drugače, vam bom zdaj moral povedati en nemški primer, ker je kričoč, vsaj za moje pojme, v smislu mojega načina razmišljanja. 17. februarja leta 2012 je nemški predsednik Christian Wulff odstopil zaradi domnevnih kaznivih dejanj, ki jih je zagrešil še kot predsednik vlade Spodnje Saške zaradi nekega posojila oziroma preprečitve objave v časopisu. 17. februarja 2014, dve leti kasneje, je deželno sodišče v Hannovru Christiana Wulffa oprostilo. Mislim, da je primer kričoč, da je Christian Wulff preprosto ocenil, da je seveda težko delati, če si pod neko tako obtožbo in odstopil. Meni se je zdel to šolski primerek kulturnega, korektnega in moralnega dejanja. Ne govorim torej samo za današnji čas, ampak govorim tudi za nas malce za nazaj.

Seveda ste pa nekateri govorili, da mi zdaj menjamo zakone, če se vrnem na volilno zakonodajo, ki ste jo omenili, da zaradi enega imena menjamo zakonodajo. Že sami ste dve imeni omenili, pa jih ne bom omenjal, ker je dejstvo, da je volilni zakon, kot je predlagan, še premalo strog. Vsaka snažilka ima hujše kriterije kot politični funkcionar, vendar ne bom zdaj razglabljal, ker se bomo o tem pogovarjali ob priložnosti, torej pri naslednji zakonodaji. Skratka, mislim, da gre pri moralnih in strokovnih vprašanjih tudi za celo vrsto objektivne odgovornosti, ki jo morajo konkretni akterji sami spoznati in videti ter se na tej podlagi odločiti tudi za prihodnje. Drži, soglašam, želeli bi si večje učinkovitosti sodišč, ampak od zunaj sam to zelo težko sodim kvalificirano, da bi lahko rekel, ne delajo tako in tako.

Kar se pa tiče komisije KPK, pa moram reči, da jaz seveda mislim, da je to neka moralna sila, čeprav je brezzobi tiger, kakor rečejo, ampak mislim, da je tudi ta komisija nekatere stvari kar dobro opravila in opozarja na probleme, saj konec koncev ni zadnja instanca v tem smislu. Mislim, da je koristno tudi njeno delo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Žan Mahnič.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala za besedo, predsednik. Kolegice, kolegi!

Tole zdajle ni bilo ravno korektno, ko je gospod Hainz omenil Nemčijo. Lahko bi povedal še, kar se tiče volilne zakonodaje, da je Nemčija v svoji volilni zakonodaji prepovedala, da za poslanke in poslance na volitvah kandidirajo bivši pripadniki Stasija. Zdaj gospoda Hainza sprašujem, ali bi podprl volilno spremembo zakonodajo, ki bi prepovedovala kandidirati bivšim pripadnikom SDV in zakaj je ne bi podprl. Dam delno prav koaliciji, saj sem prej dobil eno sporočilo, da je ta seja danes res na nek način stran vržen čas. To mi je rekel član SDS, ker je dejal, da ko posluša Slovensko demokratsko stranko in njene argumente in ko posluša koalicijo in njene argumente, je približno tako, kot če bi gledal nogometno tekmo med Barcelono in nekim vaškim nogometnim timom. Mogoče pa je tudi Slovenska demokratska stranka naredila napako, ko je pripravila te sklepe in bi morali te sklepe oblikovati nekoliko drugače. Tako bi mogoče morali prvi sklep, ki pravi, da se je Državni zbor Republike Slovenije seznanil z odločitvijo Upravnega sodišča Republike Slovenije, s katero je to ugotovilo, da je generalni državni tožilec dr. Zvonko Fišer kršil zakon in ravnal "samovoljno pri izvrševanju oblasti", recimo spremeniti takole: Državni zbor Republike Slovenije bo preučil in opravil temeljito analizo, če je ta odločitev Upravnega sodišča resnična oziroma če je res kršil zakon in ravnal samovoljno pri izvrševanju oblasti. Sem prepričan, da bi bilo sprejeto.

Prej je gospod Gorenak že omenil, tudi jaz sem postavil poslansko pisno vprašanje, ker se je gospod Fišer hvalil, kako je res presegel vsa svoja pričakovanja. Vemo, da so morali zaradi potrebe po znižanju ogorčenosti nad tem, da je padla sodba o zadevi Patria in ko je bil Janez Janša spoznan za nedolžnega, hitro nekaj sproducirati ene tri dni prej, tistih famoznih 500 tisoč evrov premoženja nezakonitega izvora. Očitno je to približno tako, tako si naš Fišer predstavlja, da če je nekdo recimo do zdaj zaslužil 100 tisoč evrov in kupil na kredit hišo za 200 tisoč evrov, ima potemtakem 100 tisoč evrov premoženja nezakonitega izvora. Ker se nisem spomnil nobenega drugega primera razen primera Janeza Janše, ki vemo, kako se bo končal, zakaj je nastal in da je itak padel, ker ni bil pravilen datum, pa sem vprašal ministrstvo za pravosodje, kako je s tem. Ta zakon imamo od maja 2012. Kolikokrat so vzeli premoženje? Ne boste verjeli, tožilstvo pod vodstvom Zvonka Fišerja je v teh treh letih odredilo 22 finančnih preiskav in v treh letih v skladu z Zakonom o odvzemu premoženja nezakonitega izvora realiziralo točno en odvzem v višini 62 tisoč evrov. Bravo. Res. To pa je presežek. Vsi vemo, kako se krade, vsi vemo, kaj se je dogajalo, in mi smo zaplenili 62 tisoč evrov, ker je gospod Fišer očitno ugotovil, da bo svojim jemal denar, to pa ne gre, ker potem bi pa res odletel, ker bi svojim jemal denar in ga vračal nazaj v državni proračun, ne pa da je tako ugotovilo sodišče.

Enako, imamo dvojna merila. Nekdo, ki je spisal poročilo KPK oziroma sprejel, kršil številne zakone in kršil Ustavo je danes minister za pravosodje; nekdo, ki je to poročilo pisal in vodil to finančno preiskavo, je njegov državni sekretar; nekdo, ki je kršil človekove pravice, ki je koruptiven, goljufa in ne sprejema odgovornosti za svoja dejanja, je vrhovni državni tožilec; nekdo, ki govori, kako je treba vodjo opozicije "sfukati", je predsednik Vrhovnega sodišča. Ampak to, drage kolegice in kolegi, je Republika Slovenija. In pogledaš vse to na eni strani in potem na drugi strani odpreš koalicijsko pogodbo in prebereš "ničelna toleranca do korupcije". Jaz vam predlagam, da še enkrat temeljito proučite in naredite temeljito analizo vaše koalicijske pogodbe.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima predstavnik Vlade, državni sekretar na Ministrstvu za pravosodje gospod Darko Stare.

DARKO STARE: Hvala, gospod predsednik. Glede na to, da nismo predlagatelji tega gradiva bom samo v izogib zmoti oziroma zaradi pravilne obveščenosti in informiranosti javnosti popravil nekaj navedb, ker javnost žal ne more imeti pred seboj gradiva, ki ga imamo mi, ki lahko tukaj sodelujemo v tej razpravi. Vedno znova se namreč navaja trditve, ki niso resnične. Prej sem že popravil gospoda Gorenaka glede navedb okoli zakonov in postopkov. Zdaj se že drugič ponovno navaja, da se predsednik Vlade

in minister za pravosodje nista izrekla o tem, ali naj se spoštujejo odločbe državnih organov ali ne, konkretno ugotovite Komisije za preprečevanje korupcije. V mnenju Vlade je izrecno navedeno – na seji, na kateri je bilo to mnenje sprejeto, sta sodelovala tako predsednik Vlade kot minister za pravosodje gospod Klemenčič –, da je treba spoštovati odločbe, ki so predmet današnje razprave in v bistvu del gradiva, ki ga je predlagala skupina poslank in poslancev z gospodom Tanko na čelu. Torej, eksplicitno je izraženo stališče in mnenje obeh, za katere že drugič v zadnji uri in pol zatrjujete, da nista izrazila pričakovanja spoštovanja veljavnih pravnomočnih ali dokončnih odločb državnih organov.

Današnja razprava se vedno znova nekako vrti na predpostavki, kot da Vlada zanika, da gre za kršitve zakona, ki so jih štirje različni organi ugotovili v okviru svojih pristojnosti. Ta predpostavka je napačna, ker to ni res. Vlada je ugotovila in tudi v svojem mnenju izrazila, da gre nedvomno za kršitve zakona pri postopku imenovanja gospoda na to delovno mesto, vendar je vprašanje, ki je predmet postopka pred Državnotožilskim svetom, ali je ta kršitev zakona zadostna podlaga za razrešitev generalnega državnega tožilca. Osnovi element vsake demokratične in pravne države je procedura. Spoštovanje procedure in zakonov je garant za to, da deluje pravna država. Trenutno veljavni predpisi v Republiki Sloveniji določajo, da je edini pristojni organ, ki odloči o tem, ali je kršitev zakona, ki nedvomno je ugotovljena, k temu pritrjuje tudi Vlada Republike Slovenije v svojem mnenju, zadostna podlaga v skladu z določbo, ki jo opredeljuje 127. člen Zakon o državnem tožilstvu. Vlada je v svojem mnenju tudi povedala, da ko bo ta pristojni organ o tem odločal, glede na ustavno načelo delitve oblasti lahko do takrat razprava o tem v bistvu pomeni ali ustvari videz političnega vpliva, zato je primerneje, da se počaka do te odločitve. Ta odločitev je praktično pred nami in ni nobenega razumnega dvoma, da ne bi bila sprejeta v razumnem času, zato je bilo tudi predlagano, da bi se do odločitve edinega pristojnega organa v veljavnem pravnem redu Republike Slovenije počakalo.

Zdi se mi pomembno, da to posebej poudarim, ker se vedno gradi na predpostavkah, ki niso resnične, in seveda potem vsako nadaljnjo sklepanje, ki je bolj retorične narave in imam vtis, da je namenjeno bolj delanju vtisa, pomeni seveda napačne sklepe in pa zmoto za tiste ljudi, ki nas poslušajo. Vsaka dobra in pravilna odločitev je lahko takšna samo, če je sprejeta na pravih podatkih in podlagah. Zato me moti in sem se čutil dolžnega zaradi konkretne obveščenosti javnosti to posebej poudariti. To ponavljanje nečesa, kar evidentno ni res. Tudi v zadnjih razpravah poslancev je bilo to mogoče slišati.

Do te razprave sploh ne bi prišlo, če skupina poslank in poslancev pod vodstvom oziroma na

čelu s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom ne bi podala oziroma predlagala sprejema tega sklepa Državnemu zboru. 10. 4. je bilo objavljeno mnenje Komisije za preprečevanje korupcije. 14. 4. je minister za pravosodje upoštevaloč veljavne predpise in svojo pristojnost zahteval od predsednice Državnotožilskega sveta, da se do tega opredeli. Hkrati je tudi v tistem času predsednik Vlade izrazil pričakovanje, da Državnotožilski svet v čim krajšem možnem času odloči ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Čas je potekel. / oglašanje iz dvorane/ Žal.

Ni replike na tej točki.

Besedo ima dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Državni sekretar, tako lepo ste utemeljili to, da bi bilo primerneje počakati, da se odloči Državnotožilski svet. Zakaj pa niste tako ravnali 8. januarja 2013? Takrat bi tudi lahko rekli: Mi smo izdali poročilo o premoženjskem stanju predsednikov strank, vendar pazite, ljudje se lahko pritožijo, stvar še lahko pade, ne obsojajte ljudi prehitro. Ne, takrat ste rekli obratno, da naj takoj odstopijo, naj prevzamejo odgovornost. Vidite, tukaj vas opozarjam na dvojna merila. Popolna dvojna merila.

Gospa Murgel, mi nimamo na dnevnem redu odločanja o usodi generalnega državnega tožilca. Menda ste ja dobro prebrala to zahtevo. Ne govorite o odločanju o usodi tožilca. Mi smo na mizi imeli, priporočila, kjer piše "seznanili smo se s tem in tem", samo vi se niste. "Seznani smo se s tem in tem", vi se pa očitno niste, ker niste tega sprejeli.

Gospod Hainz, ko ste govorili o volilni zakonodaji pa o teh zadevah, jaz kakšnih posebnih težav s tem nimam, ker takšna določila najdete tudi v evropskih državah. Saj poslanska skupina še ni obravnavala zadeve. Ampak veste, kaj je predpogoj tega? Pravično in zakonito sodstvo. Ker v nasprotnem primeru se lahko jutri zgodi trideset takšnih primerov, kot smo ga imeli. Jutri lahko potem odpeljejo vse, ki sedimo tukaj na tem koncu, in to brez pravičnega sojenja. To dvojje pa ne gre potem skupaj in je huda težava.

Gospod Stare, govorite o tem, da je treba spoštovati odločitve organov. Zakaj pa potem nič ne rečete gospodu Fišerju, ki lepo pravi, da je to komisija za diskreditacije? Poglejte, kaj si ta človek dovoli.

Pa še nekaj, ko govorimo ravno o njem, ker mi časa zmanjkuje. Pravkar sem prebral neka novinarska vprašanja, pet novinarskih vprašanj, ki so bila poslana gospodu Fišerju in se vsa nanašajo na, po domače povedano, petmilijardno bančno luknjo. Koliko ste po treh letih tega, koliko ste tistega, koliko ste tistega? Namreč, zdaj to delajo tri leta. In veste, kaj je naredil gospod. Rekel je: Obrnite se na Specializirano državno tožilstvo. Konec.

Specializirano državno tožilstvo pa je novinarjem poslalo spletno povezavo na letno poročilo. A vidite to aroganco? Če bi predsednik Državnega zbora kaj takega naredil, če bi nek minister kaj takega naredil, kaj bi bilo? Popolna, popolna aroganca. Ob boljših vprašanjih, ki sem jih zadnje čase sploh videl s strani novinarjev do generalnega državnega tožilca. Tako se on obnaša do vseh. Do vseh.

Sicer pa, kot sem prej že rekel, koalicija, z današnjim dnem, vsaj zame, vam bom zelo pogosto to povedal, tožilca še imate, on bo tam po vaši zaslugi in očitno jamčite za njegov obstoj na tem delovnem mestu in s tem je odgovornost seveda tudi vaša. Žal, tako je, to boste mogli sprejeti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: S tem zaključujem splošno razpravo o predlogu sklepa. V skladu z razlago Komisije za poslovnik z dne 9. 12. 2009 Državni zbor ugotavlja, da je postopek obravnave predloga sklepa končan. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Zaključujem tudi 14. izredno sejo Državnega zbora.

Seja se je končala 22. maja 2015 ob 16.37.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BAČIČ, MARIJA	9
BAH ŽIBERT, ANJA	34

Č

ČUŠ, ANDREJ	28
-------------------	----

D

DIMIC, IVA	17, 42
------------------	--------

G

GODEC, JELKA	47
GORENAK, DR. VINKO	11, 24, 27, 33, 34, 37, 39, 40, 46, 51
GRIMS, MAG. BRANKO	20, 48

H

HAINZ, PRIMOŽ	7, 49
HAN, MATJAŽ	6

K

KORENJAK KRAMAR, KSENIJA	13, 19, 34
KOTNIK POROPAT, MARJANA	9, 23

L

LOGAR, MAG. ANŽE	28, 47
------------------------	--------

M

MAHNIČ, ŽAN	31, 49
MÖDERNDORFER, JANI (JANKO)	8, 18
MURGEL, DR. JASNA	32, 34, 47
MURŠIČ, MAG. BOJANA	14, 46

N

NEMEC, MATJAŽ	7
NOVAK, LJUDMILA	30

P

PODKRAJŠEK, BOJAN	37
POJBIČ, MARIJAN	35
PRIKL, UROŠ	8

S

STARE, DARKO	14, 27, 44, 50
--------------------	----------------

Š

ŠKOBERNE, JAN	9, 38, 41
---------------------	-----------

T

TANKO, JOŽE	8, 39, 40, 41, 43, 44, 45
TOMIČ, VIOLETA	16
TONIN, MAG. MATEJ	45

LEGENDA

PS SMC – Poslanska skupina Stranke modernega centra
PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke
PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije
PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov
PS ZL – Poslanska skupina Združena levica
PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije
PS ZaAB – Poslanska skupina Zavezništvo Alenke Bratušek
PS IMNS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti